Björka

Björka, Färs hd, Sk.
Nils Bengtsson 1935. Ordsaml. 600 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

29/3:1

Björka, Färila, Sk.
Emilo Bergstrom 1935. Ordsaml. 600 bl. 16:o.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Änkan Hanna Olsdotter
är f. 1849 i Björka och
har vistats där hela sitt
liv. Hennes föräldrar
voro f. i Sjöbo.
Hon talar rätt god
dialekt.

№ 2913 Björka, Färs hd
Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Änkan Malena Lasson är
f. 1847 i Björka och har
bott där hela sitt liv.
Hon talar mycket god
dialekt.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F. lantbrukare en.

Nils Persson är f. 1853 i Björka och har bott där alltid. Hans föräldrar voro f. i Gnma, f. a Ås sn. Han talar genuin dialekt.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I den av mig använda

beteckningen för diftongen

au i orden haug, gau

o. s. v. borde denna

diftong rättelsevis tecknas

au → æu.

№ 2913 Björka, Fårs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I den av mig använda
beteckningen för ö-ljudet
i orden sköl, skröta
o. s. v. torde detta ljud
närmelsen tecknas
ɸ → ʒl ;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brandstad

44.	Carl Lindeblad	1878.	106	bl.
281.	Per Larsson	1898-99	250	"
4802.	J. Ingers	1947-50	114	"
"	"	" 1951	73	"
5170.	A. Isaksson	1887. Exc.	192	"
4802.	J. Ingers	1957.	260	"

1960 II

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fränninge, Volksjö
och Ö. Kärrstorp.

281. P. Larsson 1898-99

Fränninge c:a 2,000 kl.

" P. Larsson 1898-99. Volksjö " 1,500 kl.

" P. Larsson " " Ö. Kärrstorp 125 kl.

287. H. Axelsson 1924 Fränninge 350 kl.

4250. S. Nilsson 1944 " 377 kl.

3816. P. Larsson 1898 (ekg) " 80 kl.

3321. Anton Johansson 1938 " 270 kl.

3399, 3404. Div. uppt. " " 53 kl.

Tsplt. 4755 v.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Transcript 4755

4439 : 1-6 J. Ingers 1947-57, Vollsjö 907

5214:1 J. Ingers 1953. Ö. Kärrstorp 180

7054. J. Ingers 1957. Främmande 80

5214:2 J. Ingers 1957 Ö. Kärrstorp 160

4439:9 " 1958 } Vollsjö 120
4439:10 " " } " 21
4439:11 " 1959 69

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ö. Färstorp

Ö. Färstorp, Färs hd, Skåne

Nr 11829 Gunnar Persson 1971 1 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ilstorp.

Ilstorp. Färs hd. Sk. Nils Bengtsson 1935.
Ordsamling 640 bl. 16:o.

I. Ingen 1925. 30 bl. 16:o
" " 1930. 27 bl. 16:o

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F. lantbrukaren Jöns Knutsson
n: r 18 Ilstorp är född 1855
i Ilstorp och har alltid vis-
tats där. Hans fader var f.
i Ilstorp och hans moder i
Veberöd. Han talar ingen god
dialekt, men minns väl hur
de gamle talade i hans
ungdom.

Ilstorp. Fäl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Husägaren Kristian Olsson i Björka är f. 1869 i Ilstorp. Han har bott i Björka i 30 år. Hans fader var f. i Ilstorp och hans moder i S:t Olof. Han talar god dialekt.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skomakaren August Sjöbäck
n:r 26 Ilstorp är f. 1863 i
Ilstorp och har vistats där
hela sitt liv. Han talar
rätt god dialekt.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lövestad

Färs hd, Sk

285	Henning Hallqvist 1924	739 bl.
3340	Malte Åberg 1938	270 "
4244	Viktor Welander 1944	377 "
6768	Hugo Areskoug 1957-58	5317 "
6868	Ingemar Ingers 1957	43 "
4244:2-3.	**V.Welander 1944.**	34 "

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

290: Sövde.

Sövde. Tåm hd. Sk. Hugo Freskong 1926.

2055 M. 16:0.
501 " "
Hugo Freskong 1958. 532 " "
" " " 80 " "
" " " 1.607 " "
Nr 290:11 - " " 1277 " "

J

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sövde

Sövde, Färs hd, Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lövestad 1957-58

Meddelare

1. Lantbrukaren Nils Andersson, född 1887. Signum: M. f. 87. Då intet annat uppgives, hänföra sig formerna från denne.
2. Före lantbrukaren Nils Månsson, född 1878. Signum: M. f. 78.
3. Lantbrukarhustrun Andersson, maka till Nils Andersson ovan. Signum: K. f. 99.

Alla meddelarna födda inom socknen och ha uteslutande praktiskt taget hela sitt liv

Långaröd

Långaröd (byarna Hunn. Skårhus. Bleatorp och Viggarum). Färs hd. Sk. Nils Nilsson 1930. 1022 bl. 16:o. (Därav ortnamn 72, personnamn och ökenamn 4/.

Häri inordnade 26 bl. 16:o, uppt. av Hugo Axelsson 1924, exc. nr nr 287.

+ 53 bl. 16:o uppt. av Alfred Lind 1938.

+ 50 bl. 16:o " " Martin Simonsson "

+ 51 bl. uppt. av. O. Hammar 1938

S:a 1151 bl. 16:o.

1208 bl. 16:o

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sept 1202 bl.

7050. J. Ingels 1957. 316 bl.
+ inledning.

8206. Alfred Lind 1938 92 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inledning till ordlista

" Följande ord som voro vanliga här för 60 à 70 år sedan äro väl inte helt glömda av de äldre, men den yngre generationen finner dem enbart löjliga, och de flesta av dem äro nu helt ur bruk och glömda".

Nr 8206, Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröd

Långaröd, Färs hd, Skåne

Kr. 7050:2 Ingemar Ingers 1968 356 bl.
" 11905 Gunnar Persson 1971 1 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

Meddelare:

Fru Hedvig Persson, Bessinge, f. i Buus i Långarods sn, Färs hd 1910 och bosatt där till sitt giftermål 1938. Hon talar en för sin generation ganska genuin dialekt men saknar tonal ålderdomliga fonts.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Meddelare: (forts.)

diag. som tillkommer en tidigare generation, såsom förmjukning av gg och kk i svaga ställningen på sydskånskt vis samt pluralisböjningen hos verben. Längst åt nordväst i det nära utkanten av området för förmjukning.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1587: Ramsåsa

Ramsåsa, Färs hd, Skå. Emilia Bengtsson
1932. 657 bl. 16:0. 651 bl.

7503. Hugo Axelsson 1960. 1.101 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ramsåsa sn

tidigare Färs numera Ingelstads hd,
tidigare Malmöhus, numera Krist.l. 1960.

Meddelare: F.d. lantbrukaren
Mårten Åkesson, född i Ramsåsa 1871.
(vistats där hela sitt liv med undantag av de allra sista åren.

Signum: M.f.71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Anm. till samlingen från Ramsåsa.

Målet liknar södra Färsmålets område men

visar vissa överensstämmelser med Ingelstads-

målet, såsom gā̀v, gā̀va (Färsm. gā̀v,

gā̀va), knē, trē (Färsm. knæ, træ),

ā̀ta, mā̀ta, slā̀ta, strās (Färsm.

æ̀jta, mæ̀jta, slæ̀jta, stræjs), vỳta,

vỳsa (Färsm. vùta, vùsa). På

samhörighet med Färs visa däremot snī,

klār, nār (Ingelst. snē, klē, nēr)

Obs! Lyd- och ljus-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen Lund 1946.

Boel Olsson Ramsåsa
† 1865 dårstädes.
Har inte varit borta
från socknen någn
längre tid. Talar
genuin dialekt.

B. Ol.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lanthrukare
Hans Andersson * i
Ramsåsa 1849, har
bott i socknen hela
sitt liv.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f. d. Lantbrukaren

Bengt Ekpon * 1855 på

n:r 14 i Ramsåsa. Har

bott där hela sitt liv.

Talar god dialekt.

B. O.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1587·1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1586: Rödding

Rödding, Färs hd, Skr. Emilo Bengtsson

1932.

603 Bl. 16:0.

Häri inordnade

254 H. 16:0. uppt.

av H. Axelsong 1926 (290:2)

Johanna Wihlborg

10 H. 16:0

867 " "

Per Larsson 1898

13

880 H. 16:0.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f. d. lantbrukaren
Nils Andersson * 1848
i Vällerödd Rödinge.
Bor sedan 2 år tillbaka
i Tomelilla. Har ejest
varit i Rödinge hela
sitt liv. Talar
genuin dialekt.

A. A.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Röddinge

№ 1586:1 [redacted], Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f. d. lantbrukaren
Jöns Månsson (jöns
mōunsŏn) * i Rödinge
1854. Har boll i sn
hela sitt liv. Talar
dialekt. Röddinge

№ 1583:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Husmannen Nils Ström

(nels ström) * i Rödinge

1857. Tjänade 4 år i

Fjöbo, när han gick o.

läste. Har ofest varit

i Rödinge! Talar god

dialekt.

N. Ström.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Röddinge

№ 1583:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1585. Tolånga

Tolånga. Fäs hd, Sk.

Nils Bengtsson 1932. 784 kl. 16:0

Här äro inordnade:

Malte Åberg	1938	143 kl.	16:0
Ida Isbjörnsson	"	230 "	"
Ebba Nilsson	"	160 "	"
Ellen Jönsson	"	80 "	"
	Summa	1397 kl.	16:0
P. Larsson	1898	80 kl.	16:0
		1477	

vänd i

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5 yt

Nr. 6755.	Hugo Areskoug	1957.	1477 60 bl.
7051.	I. Ingels	1957.	52 bl.
6755.	H. Areskoug	1958.	1,180 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4413: Vanstad.

Vanstad, Färs hd, Sk.

Ingemar Ingers 1947. 889 bl.

Häri inordnade:

281 b. Per Larsson 1898. 30 bl.
285:5 H. Hallqvist 1924. 72 bl.
3340. M. Åberg 1938. 47 bl.

S:a 1038 bl.

4413:5 I. Ingers 423 bl.
4413 " " 1947 (exc. gs. 1/10-57) 12 "
7097 Hugo Areskoug 1958 159 "

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Uppteckning från

Vanstad

Färs hd, Malmöhus län

1958.

Meddelare: F. d. lantbruka-

ren Karl Malm, född 1882.

Signum: M. f. 82

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1006:1.
5171.

Vomb, Färs hd, Sk.

I. Ingers 1930. Ordsaml. 1,771 bl.

Per Larsson 1887. Ekl. " 230 "

1850 okt. 43.
1860 apr. 45.
1900 juli 47
2000 sept. 52.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1006 : Vomb.

Vomb, Fäs hd, Sk. I. Ingers 1930.

1771 bl. 16 : 0. 1771 bl.

I. Ingers 1943, 45, 51 156 bl.

5171. Per Larsson 1887 (ex.

m. Teckn. & Toner gm. b. Hesden) 230 bl.

6837. Hugo Axelsong 1958 465 bl.

S:a 2.622 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Uppgiften ang. sägnmän i Vomb,
anlitade 1930 och delvis även tidigare.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hjälkerskan Sugar Elm (Ryar Ålm),
f. 1856, f.n. boende i Vombs fattighus;
har alltid varit bosatt i Vombs socken.

Vomb, Färs hd.

№ 1006. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Utsmannen Anders Bengtsson
(Anors Bäjntsen ; i yngre år kallad
Bäjnt Snitfars Anors), Vomb
k:a , f. 1850. Bor i samma hus
som fört tillhört hans föräldrar. Har
icke varit borta från Vomb mer än
en kortare tid då han tjenade i
Östraby.

Vomb, Färs hd.

№ 1006. J. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jordbruksarbetaren Per Fyr

(Per Fyr f. Vomb s:n 7. f. 1856. † 1945.

Han hade bosatt i Vomb i hela sitt liv och

han i över 50 år arbetat i Lidengård.

Vomb, Färs hd.

№ 1006. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kustrun Elna Hellstrand

(Elna Hälström), Vomb nr 51.

f. 1867, maka till husmannen Ola

Hellstrand; bebor samma hus som

förut bebodds av hennes mor och mormor.

I Vomb, Färs hd.

№ 1006. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Utsmannen Nils Johansson

(nelsjohánsen eller nelsohánsen).

Vomb n:r 51, född därstädes 1887.

Bosatt i Vanstad i Tåsis hd 1912-14,

har annars hela tiden bott i Vomb.

Talaren i förhållande till sin ålder

utmärkt duktig men användes liksom

sina jämnåriga, både av förnjukad

och oförnjukad formen. (N.J.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb, Färs hd.

№ 1006. J. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kusken Per Johansson i
Vomb Nygård (Pær Johånsen), f.
i Vomb by 1865; trotjänare i
Nygård, där han varit anställd i
över 40 år. † 1937.

Vomb, Färs hd.

№ 1006. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fröken Amalia Nordström, f. n.
bosatt i Hvilan pr Åkarp; dotter
till inspektor Anders Nordström och född
i Övedskloster 1856; bosatt i Vomb
Nygård 1868-1912. Har en god upp-
fattning av folkmålet och har för
upptecknaren meddelat flera folkliga
talesätt och uttryck, som sedermera å
rätt och ställe blivit kontrollerade.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb, Färs hd.

nr 1006. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fru Matilda Persson, Hurva
(maka till kantor Alfred Persson); f.
i Vomb 1863 och dotter till skol-
läraren därstädes Anders Nilsson. Har
ett gott minne av folkmålet och kom-
municerat i Vomb och har nu upp-
teckningens vidkelse i Hurva 1927
lämnat flera upplysningar därom.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb, Färs hd.

I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jordbruksarbetaren Mårten Rönn
(mårten rönn). Vomb nr 51; född
i Vomb 1854 och städse bosatt där-
städes. Har gått på arbete å Vombs
Nygård sedan 1876 till dess han på
grund av försvagad hälsa nödgades
upphöra. Mårten Rönn bor i samma
hus som tidigare tillhört hans svärfader,
spelmannen Anders Mårtensson i Vomb.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb, Färs hd.

I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gustava Mätta Rönn (meta rönn)
maka till Mårten Rönn, Vomb nr 51;
född där 1849 och dotter till hus-
ägaren, spelmannen Anders Mårtensson
(anors mårtensen eller anors
spelemän, f. 1823, d. 1894; se
Svenska Landsmål bd. XIV, sid. 89).

Vomb, Färs hd.

№ 1006. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälperska Ingar Elen. f. 1856 Fattighj.
husman Anders Bengtsson f. 1850
" Per Fyr f. 1856 m 7
hustru Elna Kallstrand- f 1867
husman Nils Johansson f. 1867 m 50
Kusk Per Johansson. f 1865 Nyg.
fröken Amalia Nordström f 1856
fru Mathilda Persson. Hanna. f. 1863
jordb.arb. Mårten Rönn f 1854
dennes hustru Mätta Rönn f 1849 } 51

Vomb, Färs hd.

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb 1958.

Meddelare: Fäuttv. statdrängen Kristian Jönsson, född 1879 i Vomb, där han vistats praktiskt taget hela sitt liv.

6837. H. Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Västerstad, Östraby.

Västerstad och Östraby, Färs hd, Sk.

P. Larsson	1898	m. fl.	367 bl.
H. Ruskog	1924	(ö.)	285 bl.
P. Larsson	1898		114 bl.
J. Ingels	1930. 1949, 51	(V.)	{ 70 bl. 101 bl. 320 "
L. P. Holmström	1873.		478 bl.
J. Ingels	1955-56	(V.)	20 bl.
"	1957	"	313 bl.

Nr 4829

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 7048 T. Ingers. 1957. (Ö.) 937 bl.
" " " " 1963. (V.) 50 "

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Västerstad.

8656. Gunnar Persson 1965. 101 bl.16

" 2 " " " 189 " "

" 3 " " " 60 " "

" 4 " " " 167 " "

" 5 " " " 109 " "

" 7 " " 1966 135 " "

" 8 " " " 106 " "

" " " 1970 9 " "

" " " 1971 3 " "

(8657: 7 bl. [illegible])

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

S. Åsum!

S. Åsum, Färs hd. Sk. Hugo Areskoug 1925.

1940 bl. 16:0.

Häri inordnade:

3338. Magnus Löfgren 1938. 205 bl. 16:0

4151. J. Ingus 1925-30, 1943-45. 320 bl. 16:0

S:a 2465 bl. 16:0

P. Larsson 1898 1540

= 4005 bl. 16:0.

~~Se vidare 281.~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Meddelare.

Då signum ej uttalas, härstammar formen från f. d. landtbrukaren Nils Andersson (M. f. 87).

Signum M. f. 84 = f. d. landtbrukaren Johan Petersson, född i Lövestad i socknen med samma namn, haft gård i Ry största delen av sitt liv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Uppteckning från Tövde socken, Fars härad, Malmöhus län. 1958.

Meddelerska: fd. bondhustrun, änkan Karna Nilsson, född i Tövde socken 1871; bor under en del av sitt senare liv i Roddinge strax intill gränsen till Södåkrasocknen.

Signum: K. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Objekt

Hanna Andersson, Hemse, f. i Lövestad 1861.
Elsa Persson, Lövestad, f. i Lövestad 1864.
Lars Håkansson, Hemsetorp, f. i Lövestad 1860 el. 61.
Jöns Hansson, Byd 4, f. i Löv. 1866.
Källare Nils Nilsson, Hemsedal, f. i Löv. 1871.
Nils Nilsson, Byd nr 4, f. i Löv. 1864

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

P.M. till Hallqvists uppt. fr. 1924:

I denna samling torde
för vinnande av större lik-
formighet, tecknet R kunna
utbytas mot r, enär något annat
judvärde än övriga uppteknares
r icke är avsett.

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ö. Käinstorp 1957.

Målet är av sydskånsk karaktär jämfört med grannsocknen Östraby.

bt. Östraby	Käinstorp
gau, mein, stein	gau, men, sten
bekänt	bekänt
läjsa	lèsa
skov	skaw

Förmjukning syres här vara vanligare än i Östraby, där den numera är på retur. bt. dessa.

5214.

v.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tỳtʒa; lìdʒa. tydʒa; èdʒa.
nœdʒa. sœdʒa; fleʃ; ʒ i
dœʒ. eʒ.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änkan Kersti Hörlin

× 1854 i Hön,

Tolånga sn.

Föräldrarna var också

f. i Tolånga sn.

Hon har bott i Hön

hela sitt liv.

Talar utmärkt dialekt.

Hön.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f. d. Lantbr.

Per Person i Vässby,
Tolånga sn.

Han är f. i Vässby
1846 o. har inte
varit borta från sn
nån längre tid.

Talar genuin dialekt.

Vässby.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änkan Hanna Per Pers
i Tolånga * 1846
dånstädes; Har boll
11 år i Lövestad, när
hon var 30 år.
Föräldrarna voro också
f. i Tolånga. Talar
god dialekt.

Tol.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änkan

Ingeborg Kristiansson

Vitaback, Rödinge

× i Pantaregården

Tolånga sn 1856.

Har bott 46 år i Rödinge.

Talar utmärkt dialekt.

Tol. (Pant. 9.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

Meddelare

M. f. 71 = f. d. lant-

brukaren Per Svensson, född

1871 i Näsby i Tolånga.

K. f. 81 Fröken Ida Nilsson

född i USA av svenskfödda litet

föräldrar men kom redan som

barn tillbaka till Tolånga, där hon

sedan bott. Endast mera tillfälliga

belägg stamma från henne. Hennes

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Medelsvenskar (forts.)

vilket syntes vara genuint, dock med vissa inslag av finskspråk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tolånga sn, Färs

hd

Meddelerska c:a 75 årig kvinna, född i Näsby.

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saktagelsen efter en meddelare
f. Långaröd 1957, Ola Jönsson, f.
i L. c:a 1875 och bosatt där sin
mesta tid, senare bosatt i Östraby.

Mål: i Långaröd, Färs hd. tillhör
närmast samma dialektområde som Ö-
Sallerup i Frosta hd. Socknarna utgöra

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Längaröd 1957. II.

gammalt ett pastorat och ha annars ordnad
kyrklig förbindelse med varandra.

Längaröd har liksom t. Sallerup
dift. au för äldre ā, (icke au
ss. Östheby och Västerstad). T. ex. fau,
gau, gaun s., ifrau, lauda, maunad,
staun, traun, aun.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröd 1957. III.

Likom Ö. Sallerup har Långaröd diftongerna ei i t.ex. ein, eine båske, fortreid, hreil, lrej a., mreina, mrein, rreis, rrein a., rreib, rreisa, srej och strein. (Denna diftong tillkommen också Västerstad, Östraby, Högseröd v. ut och Hörröd och Färingeå ö. ut).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröd. III.

Likom Å. Sallerup (och norra och östra Fosie) har Långaröd lång vokal i typerna vɑ̄j' vāg, hɔ̄j' hōg.

Sydskånsk konsonantism, vokalism i bɛ̀ja, ɛ̀gen och pɑ̄j likom i Färsmålen; detta gäller dock på utan till Hemmet för Z.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröd V

"Förjakning" av typerna dèfja och lèfja, även vanlig i Färingeå, iakttogs icke hos denne meddelare, men en uppteckning i Långaröd 1930 har upptecknat flera ex., liksom undertecknad vid samma tid hen iakttagit den i Ö. Sallerup.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långarèd. VI.

Sydsk. formen är bǫ̀ne (nomn bǫ̀ne). jǫ väd. med /ɧ/, ju, bekǫnt a., spǫnt part. men i fört. a + nt kan också här stå kort vok. Liksom i Färs hɧt och i sydligaste fjärds grǫ̀ɧ gund (nomn: grǫ̀ne).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Längarö. VII.

Östsvenska drag äro ha el. had. pron. (vad) och ändelsen -else för ord på -else: fonséelsa.

Liksom i Forsa ht motsv. förb. a+ng och å+ng av -ag: gaz, klaz, laz.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Längarid VIII.

Sydöstskånskt å̂ o̲d för åt (i söder och väster: a̲d). Sydöstskånsk å̂ också betoningen med starkt bitryck på ändelsevokalen -a: pl. glùt̲a̲, gò̲b̲a̲, s. fjòrk̲a̲, inf. snàk̲a̲ och s. sò̲m̲a̲r. Denna egendomlighet

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröd. IX.

tillhör sydöstskåne österom Gunnesträsket och omfatten östra och norra delarna av Färs hd och går så långt norrut som i östra Torsta och södra Gärds.

Lund i september 1958

Ingemar Ingers

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F. Svendatorn Nils Christensson
i Svinstorp, Skartofta är
född 1851 vid Skartofta-
gården och har sedan
bott i socknen hela sitt
liv utom det att han vid
19 års ålder tjänat 3 år i
Magnarröd (i Östraby sn) belä-
get strax upptill Svinstorp.
Han talar genuin dialekt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F. Rytkaren Jöns Person
Skartofta n:r 1 är f. 1856 i
Öved och har vistats där
hela sitt liv. Hans föräldrar
voro också enl. hans egen
uppgift f. i Öved. Han
talar mycket god dialekt.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Elna Sjöbäck hus 2,
övedsgården är f. 1858 i
Vessel och har bott större
delen av sitt liv i Öved.
Vid 19-22 års tjänade hon i
Veberöd och vid 22-26 i
Vomb. Hon talar rätt så
god dialekt.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F. Fördrängen Anders Olsson (Modig) är f. 1863 vid Svansjö, Öveds sn. och har varit största delen av sitt liv vid Öveds klos-ter. Han talar tyvärr något blandad dialekt.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F. mjölkerskan Helena Smith
är f. 1851 i Blåstenshuset
i Öveds sn. och har varit
största delen av sitt liv
vid Torps gård. Hon är
tjvär mycket vibe i huvu-
det, så att man kunde inte
få reda på, var hon vistats
utom i Öved. Hon talar något
så när god dialekt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I den av mig använda
bet. för ö-ljudet i
orden skåvl, skåvla
o. s. v. borde detta ljud
rättetligen tecknas

B → Hl.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2878: Öved.

Öved. Fäs hd. Sk. Nils Bengtsson 1935.

Ordsaml. 671 bl. 16:o.

+ 71 bl. 16:o uppt. av

H. Axelsson 1924 (exc. av nr 287) = 742

bl. 16:o.

J. Ingus 30 bl. 16:o = 772 bl.

P. Larsson 65 bl. 16:o = 837 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brandstad

Färs hd, Sk.

Nr 4802:6 Ingemar Ingers 1965 11 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröd

Långaröd, Färs hd, Sk

Nr 11905:2 Gunnar Persson 1978 1bl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lövestad
Färs hd, Sk.

Nr 6868:3 T. Ingers, 1976 6 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vollsjö
Färs hd, Skå.

Nr 4439:13 T. Ingers 1961-62 13 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Västerstad

Färs hd, Skr.

Nr	13503:1	S-B Vide 1974	91 bl.
"	4829:10	I. Ingers, 1970-82	10 bl.
"	23133	G. Hallberg 1983	38 bl.
"	8656:13	G. Persson 1965	4 bl.
"	8656:14	Gunnar Persson 1984	15 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ö. Kärrstorp

Tårs hd, Skåne

UL	5214:4	I. Ingers	1972-75	46 bl.
"	5214:6	"	1976	20 "
"	5214:8	"	1975-79	21 "

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öved
Färs hd, Sk.

Nr 7899:3 J. Ingers. 1940 8 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Frånninge
Fårs hd, Sk.

Nr 7054:2 Ingemar Ingers, exc. 1965, 123 bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a

inlej.

a

å, de e ägen jordbrugare

i hälon, hån.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a

intej.

a

a, du ska ènte va sa hialøs ..

r 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a

i'intej.

a

a, de hå di lid enn.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a

intej.

a

á já, de e de nók.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a

a

interj. = jaså.

A. i då resor ja.

B. a.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a

intej.

a

á jösas!

Nr 7050. Långaröd, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a

inkej.

a

á, de vid ja-ánte.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

abór en ´a na abborre

abborre

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

abborre

abór ; år. i kollektiv betydelse.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× abeceta

sb.

abasátan

abc-boken

K. fl. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× abeçeta

Abcskåla, s., -n, pl. -lor, -na, abc-bok.

Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*abeceta

abasätta, ---!an sb.

abc-bok

K. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*abeceta

abeséta

abc-bok

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ abecetebok

ABC-BÖG, b., -EN, pl. -BÖGER, -NA, abc-bok. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× abedank

abedáŋk

säges om den som blifvit tåtts, kommit i dålig affären m.m.

alltså = utmattad, utsliten;

ruinerad, utfattig.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aber
~~gar nicht~~
?

abonékks

= förgäves.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

abore,

abór, - bn s.

- a, - na,

di fɛ́ɛ́ abóra,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aborre

abo̲r¹, m., -n l. abo̲re¹,
m., -n, pl. -ra, -na,
aborre. Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

abō 1 t. bors

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

abó:r un ~a na abborre s.

abborre

FÄRS

№ 289.

FÄRS

S. Arwidsson

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× abåling
s.

abåling

odugling; egensinnad, oresonlig karl.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ak

ack intervj.

~ va de snur o fyggor

Ack
FÄRS

№ 289.

J. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ack

ak

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ack
istej.

ak

ák, han va àlei, àlei hùma.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ack

ak

ák, já han törjed mied me plæjl.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ack

interj.

ak

ák, ák!

ák ja! Ack ja!

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ak. intej., nek.

ak fruen, ja komor so sent.
1927.

ak sidor i hår i hår i sided
hår läge! (Amalia Nordström) 1928.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ack
inten.

ak

ák, ák, ák! Ack, ack,

ack!

R. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ackord

akårt, m., -en, pl.,
ackord, beting. Äfven avkårt.

Ja har brugeld ja akårt.

Tolsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ackordera,

akadéra, -ar, -a, -adv.

underhandla,

de akadéra läge.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ackordera

akadéra -a -ad

överlägga

så akadéra vi om åin gång --

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ackordera
v.

akedéra -a -ad

överlägga

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ackordera

akkedera (-ar, -a, -ad, -ad, endast i s. -ad intr., 1) ackordera. Vi akkedera 2) länte länge om priset; 2) prata. för tala, språka. Vi stöve o akkedera länge.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Vombsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Àdamsön, -ên, -a, -ana. Adamsugn,

täktugn (gammaldags järnugn) med

reliefbilden. föreställande Adam och Eva

i paradiset.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

adel

¹ådel, m., -en, utan pl.,
adel.

han på sw ¹ådel o hun
²gårvarddöttar.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

adel

ádelan (best. sg.)

Bönorna de taltes vé de skola slå nér ádelan

bönderna de taltes vid le skulle slå ner adela

M. sj. 78

Måsne icke x ádel

är en mera genuin form!

l-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

adel
s.

ädel

Östraby

Nr 293 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

adelsbrev

1
ådelsbröv, n., -et, pl. =,
-en, adelsbref, bevis på
adligt stånd.

1 1
Hun gore ow me ådelsbröved
Tråninge. Fs.

Färs hd
№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

adelsskatt

¹ådelskål, m., -en, pl. obrukl., adelsskatt, riddarhusskatt, afgift, som adelsman årligen erlägger till riddarhuset.

Han får² ²äta betåla ¹ådelskålen. Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aderton

åtan, oböjl., räkneordet

aderton. allm. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Årtan. räkneord. edertan (18)

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 årfan

aderton

aderton

№ 290.

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

adetan;

åt an råkn.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 atan

adertan räknas

de vil, lo me se,
2 atan hóra nét
seks.

H. Areskoug 1924. № 287. Adertan

Fremsiger

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
arltan

adelton räkn.

№ 289. FÄRS

Sörle

H. Areskoug 1925.

adelton

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aderton

àdortan x)

àrltan M. f. 38

x) Kompromissform mellan resp. ord dial.; den mest genuina formen torde vara àtan. 1–5.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Aderton

Åtan

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1893.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 årtan

adertonde räknord.

dær vil 2 årtan begrävs mysslusa, når han dø.

№ 287.

2 Åsbo

adertonde.

H. Areskoug 1924. FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 atan adertan räkn.

adetor

FÄRS

№ 289.

I. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 åtån

/aderton

aderton

FÄRS

H. Hallqvist 1924.

Löwestad

№ 285.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Adertonde

²åtene, m., -na, f. och n., ptan pl., adertonde.

"Nu e dɛ²nan i åtene lan", sa ²prowan.

²dita e den åtena ²negan.

Ågum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 årsen

åderstonde

åderstonde

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

adjö

ajö' ellen ajö

ajö mä'-di'!

1953. Sövde. Fars hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ädjö

ajé

ajé mé, vós! Adjö! Adjö

med er!

Användningen av
vos troligen något
skämtsam.

K. f. 71

Jörle

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

adlig

ådeli. adlig.

de e lissóm di sjór: han e
ådeli. – har kan du só vèda?
jó. han e svórt i èn.

(Nils Johansson)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

adlig

²ådeli l. -lijor, m. och f.,
n. -lit och -let, pl. -lija,
adlig. komp. obrukl.

Den ²ådelit ptan.

Han gåte se me en ²ådelijor
fröken.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

advokat

abokåt, m., -kn, pl. -or,
-na, advokat.

Färninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

advokat

abekåt, m., -en, pl. -or, -na, advokat. polisjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

advokat

abekát

abekátor kona vana úd aíj

po lágan .

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

advokat en — — advokat s.

FARS
advokat

№ 289.

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

advokat

abekát m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x aëte,

aédh, -dh s.

sälter och möss,

har é fått dh

aédh.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äëte

äéde, -ed, koll.

loppor, löss, rätter i: ohyra

P. L. 1898 281. Brandstad. Fs kd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äte

ä'ejde, n., -ed, utan pl.,
okyra ss. råttor, loppor, löss.

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äte

äéjde, -ed, n., ut. pl.,

ohyra ss. lötter, loppor, löss

P. L. 1898 Västerås. Fås hj

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aëde

aéde, -ed. koll.

möss och råttor, som förderskuro den
otröskade säden.

Även atéde.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äte

ä̱de -ed

ökyra, ss. rättor. loppor. lös

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äte

¹äl̲de, n. -d, utan pl.,
kollektivt, ohyra ss. råttor
och möss, loppor, löss, spräkl
m. m.

²hå̊de han ²ä̲nte lagt ¹dåbla gu̲l,
på ²hå̊de han ²plöjed ¹äl̲de.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898. Tousjö. F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äte

ä¹ǽdh, n.,-d, utan fl.,
ohyra ss. råttor, loppor,
löss etc.
ö¹straby, vä¹sterstad, Fränninge (rom)

ä¹ǽdh, Ovesjö¹, Branstad, Åsum.
Solånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

afton:

i åtas adv.

i går kväll,

Tol.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

afton:

i àtas

= i' går kvåll.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aftom

gen. i åtas = i gå kvåll

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

afton:

gen. i åtes = i'gai kvåll.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

afton:

i aftes

i går kväll

Nr 8656 Västerstad Förs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

affär

afär, -en, -or

ja gar, ifrå ör afär
jag handlar inte längre i ör
affär.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i åftes, adv., i aftons.

i går afton. i går kväll. aut. 1922.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aftes

i àtes

= i går kväll.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

afton:

i förb. i åtes el. i-jåtes.
= i går kväll (= da. i aftes).

1957. 4802 Brandstad. Fäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aftn: ~~aftse~~

2 åtes

= i går kväll

FÄRS

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

afton;

åtan s.

julåtan,

trettonåtan;

Röddinge

№ 1586:1 Tolånga Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i åtes

afton: ~~aftse~~

i går kväll

de va 2/11 går ~

~~afse~~

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i ²atas

= i gå kvall

afton: ~~aftse~~ adv.

ja va ²henk om i ~.

~~afue~~

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

afton:

gen. i åftes, i gårkväll.

Ja tror du jik mä hånom,
åla, i åftes.

Nr 41:1 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

afton:

i jaftes

= i går kväll.

Nr 8206, Långarød, Färs hd

Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aftonbön

åtanbägn

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aftonbön

àtanbýn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ainot na agn s.

vi få snart börja o
stry mk —

Fr. äjnor agnar

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ä l n h r n a

ö g n

ö g n a r n a

d a r n a s k ä r , ä l n h r n a

Långaröds sn Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ainor na agu s.

agnar

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ainor na

agn s.

agnar

FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

S. Arun

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agn 5.

2
ainor na pl. tantum D.

Du kan gå ute
ain kor vi kan
1 2
ta dese ainorna
2.

H Areskoug 1924.

2
Agnar

FÅRS

Åstaby № 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aɨn – aɨnor na agn s.

vɨ stɨf ma ɨor

dær ɨ so mɔn aɨn pɔ dɨ

agnar

№ 289. FÄRS

o

S. Amund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† agna

ǽ
ǽna, f., -n, pl. - nor,
- na, agn på säd (råg, korn)
förekommer vanl. i. pl.

In fiff ǽnte sla for skarpt
när en kǽsta så, för då hädde
han flöjd bort i ǽgnorna ijin.
Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åsnà, -n, -or

× agne

(Hr 1941:) æjnor pl.

agn

H. Hallqvist 1924.

FÅRS Lövestad

№ 285.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agnar,

ǰinor el. ǰinor, -na,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agnar ;

àgnor, – na ;

Repe - påverkad form ; den
genuina formen torde ha varit
ànor, om målet har samma form
som Ingelstedsm.

S-s. B. G.

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agnar

àgnor fl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agnar,

ägnor, - na s.

finare agnar,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agnar

pl. æjnor, -na

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agnar
s.

M. Kjnon

Kjnon även i Västerdals
1–s. 1963.

P. L. 1898 2816. Östraby, Fårö hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ajnor

agnar

agnar
s.

Gunnar Fersson 1965

Nr 8656 Västerstad Förs hd

Nr 8656 Västerstad Förs hd

Gunnar Fersson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ainabogka n 2 ainabokka na

× agnbundet s.

kög av agnar

FÄRS

S. Ö Sund

№ 289.
Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agnhål

ägnahål n.

mindre

skjul för fårväring av

agner

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agnkorg s.

ob. pl. ājnakāra s. 91

ājnakā́r pl.-a,
belagt 1963. J.I-s.

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agn-korg

ajnakår

agnakorg

Sms. med äjnor, agnar.

en stor enekorg rymmande
omkr. 2 hl.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ah

intaj.

a

utbrytt för förvåning, är i

förb. som a já åh ja.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ah
s'ntaj.

a
åh

á náj! Åh naj!

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ah

a interj.

1. uttr. för förvåning o. överraskning

2. för att mildra en uppmaning (en vänlig vädjan).

(1) å fäzkan! å tusan!

(2) å, hjälp mig o. flytta båtad! å, hjälp mig att flytta bordet!

Tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ah

a

interj.

åh (uttrycker bl. a. för-
våning, hopp med)

å, du tór hån ˀnte!
Åh, det vågar hon inte!

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I ah

a interj.

å

å nåj! åh nej!

(uttryckt för överraskning
eller för avböjande)

K. f. 71

290
Nr ~~289~~. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ah

å, mènnsjor! Åh, verk- isterj.
lisen! (ctrop utrycksande
stor häpnad)

K.-f. 71

290
Nr ~~289~~. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å i hönda. *ah i hunda,

interjektion och lättare svordom.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*aja

i'nterj.

àja

Än sen? Vad gör det?
(då man gör en invändning
mot vad någon yttrat).

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aja
interj:

àjà

Än sen? Vad spelar det
för roll?

H. v. 71
Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aja
interj.

àja

—

àn sen ; nå°, àn sen ; näja,
det kan nog tå° vara (.... men),
nå°, låtgå° (.... men ...)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ak

inte j.

å k ; å´k j å´

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ak

? ångslan, interj.

utrop ~~[illegible]~~,

stundom blandat med be-

störtning

ák mènnesor, dæ vora

bétor o va rént ógan!

Ack människor, det vore bättre

att vara alldeles borta (d.: död)!

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ak

ak

inter.

ah (utrop för förvåning)

åk ja', han skrivor

so mycket. Ack ja, han

skriver så mycket!

K. f. 71

290

Nr ~~289~~. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

× ak
intag.

ak

värk för betryckt het
och ångslan; mycket
syn. med åk ack.

åk, åk, åk! Ack,
ack, ack!

Jämte N. f. 71.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

* ak
interj.

ak – hära jésas!
Ack herre Jesus!

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

× ak

interj.

ak

ack

åk jo! Ack jo!

åk ja! Ack ja! / åk,

hör dé ha ènrads! Ack,

vad det har ändrats (): Jo -

hållandena är helt annorlunda

nu)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*ak interj.

åk, de e en dökti kar! Ak, det är en duktig karl! M. f. H.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× akare;

ågark, -kd s.

—, -kn;

skollon.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkare,

åpark, - ld s.

—, — ln,

skollon,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ägarlen x åkare p.

vr vå ulda o ploka —

skollön

FÄRS

№ 289.

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× akare,

ägar/e, – ed s.

– , – na,

ekollon,

vässy,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× akare;

ägarh, -hds.

ägarh, -ns.

ekollon;

№2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*akaren

sb.

ågaren n.; pl. =

ekollon

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× akaren

åkaren kold. rb.

ekollon

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vänstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×akarenskaffe

sb.

ägarenskäfa n

kaffe lagat på rostade malda ekollon (ett surrogat för kaffe t. ex. under första världskriget).

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Tanstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkarn

agåren

'skolon'

"å då sådde hann agåren å

hasselnöder ..." s. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× akam

àgaren, -arned. pl. =.

- arnen. Stundom àgaren

ekällon (= àgaren)

P. L. 1898 281 Brandstad. Fårö sd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* akarn

ågarn, ågarned, pl.=,

ågarned, ekållon. stundom

ågarn

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ akan

pl. ägaren

ekollon.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† akarn

2
ägarlen, n., -garned, pl. =,
-garnen, ekällon. Stundom
2
ägalen.
= V V
Stum, Branstad, Fänninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t akan

ägaren, r.

ekållon

Nr 4439 Färs h[ä]

I. Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× akava
adv.

akáva

plötsligt, tvärt

de kom so akáva på.

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† akava

adv.

akáva

häftigt. oförberett.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× akava;

akáva adv.

plötsligt;

de kùm akáva pû;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

akava

adv.

akáva

plötsligt, tvärt.

1947 Nr 4802. Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× akava
adv.

akáva

plötsligt, tvärt

de komon akáva på

1952 4802. Brandstad, Fårö kn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akåva

x akava

ofōrhappaudes,

ovāutat

H. Hallqvist 1924.

FÅRS

№ 285.

Taustad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× akava
adv.

akáva

plötsligt, tvärt, oförmodat

Vomb, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× akava
adv.

akáva

plötsligt, tvärt

„akáva" de e mènegen hàstihéd.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akáva

x akava

plötsligt, oförmodat

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akleja

akelájor pl.

Aquilegia vulgaris

K. f. 99

Nr 6718. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akt
s.

æjt

i fäb. ji æjt pɑ̃

om han gɑ̃ æjt pɑ̃ -ɛd !

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta v.

äita (imper.)

"äita de!"

'akta dej!'

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta;

äjta, -ar, -a, -ad v.

el. äjta;

en fön äjta sk,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta;

äjta, -ar, -a, -ad v.

ja äjtar ha änte;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta

ȁjta, -ar, -a, -ad, akta;

ȁjta sig, akta sig.

ȁjta de för grȍven, Lȁrs (dvs Lȁrs Bader hȁlstig sjȁls, nȁr han var full)

(Mathilde Persson) ant. 1927.

Vsmb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta

ǫ̀jta, -ar, -a, -ad (akta)

även ǫ̀jta.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta

äjta. -ar. -a, -ad. II.

om dee ente äjtar de. so ska
far ansa bqled pa de l=ge dj
stykt 1928

vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äkta

III.

ä̲jta.

de ä̲jtas ä̲nte = dl observeras man

ink. fästen inkl avseende vid.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akka

v.

imper. äjka de s. 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta.

ˈåta, -ˈar, -ˈa, -ˈad.

ˈåta vˈyrd!

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta
v.

äjta

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta v.

ˀäjta (gnet.) 'aktade'

"männ ˀäjta ti där va mäˀ ä
fick sin hän ti röra ---

Nr 5171 Vomb, Färs hd s. 35

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta

²äkta (-ar, -a, -ad) tr.,
akta, vara känslig för.
¹Sönen ²äktar mer töra
en regn.
Jo den ²feda ¹gören där
²äktas de ²enke de e lid
kalt.

Asun. F.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
aeta ~ ~d aeta v.

2 1
~r aeta!

2
~ nel ära hens, anars

2 2
konor mitsel o tar dom

akta

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part.

2 2 2
aita aita aitad åkta v.

pres. imp.

2 2
aitar aita!

2 2
om nte han aitas

så, so ska ja min

liv je nom.

akta

H. Areskoug 1924.

Jemtland M 287. FÅK:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta
v.

ẻjta -ar -a -ad

ẻjta làmpan!

ja ẻjtar inte om -ad.

fästar inte avseende vid det.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aita ~ ~d aleta

~h

~ di for hösen

aksa

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äita ~ ~d ääta o.

~h

se äita

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta;

äjta el. äjta, -ar,

-a, -ad,

ja ska nok äjta

me;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åfta, —, -d

alda

akta

H. Hallqvist 1924.

Kövestad

№ 285. FÄRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta

àjtta, =, -ad

fóked àjtad ̀nte da

focket tog ingen skada av

det då N.f.78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta om

ä́kta óm , -ar. -a. -ad

ell. ä̀kta om = akta om, bry sig om.

ta hänsyn till.

di ä̀ktar ènte mȍkt om tòran =

dis inte mycket generade av torkan.

(Mårten Könn).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta om

akta om¹ (-ar, -a, -ad) tr.,
akta om, känna invärkan
af, påvärkas af.
för akta ja lided om¹ ffuel.
Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akta sig

àjta si

i 3 pl. àjta dom

di fàr àjta dom, de få akta sig.

Nr 4413 Vànstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aktas

ägtas, =

Pres. =

K. f. 72

Mest i nekande satser som

da - ägtas äta det gör

ingen skada, det inverkar ej

menligt (t. ex. om man

spillt vatten på sig, som ej

får skada därav). (Ds.)

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aktas

àytas, =

Intär. tom: de ~ àytas
àta det gör ingen skada

K. J. 71

290
Nr ~~289~~. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

aktas.

Sv. äytas

K. V. 71.

Sork

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aktas

àytas, =

Pres. sg. =

Opers.

de àytas, vel inte?

Det gör väl ingen skada, det inverkar väl inte? (t. ex. om ett redskap får en skavank).

M. f. 78 Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aktiv

aktiv¹ l. -or, m. ah J.,
n. -tivt, pl. -tiva,
sparsam.

Östraby. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aktiv
adj.

aktívor

spansam. ordentlig

Alfred Lind 1938

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aktiver aktiv

aktsam, skötsam.

vråsar en mot ad tar ad

fartare slut en om en

e aktiver mot ad

fårtare med -å-, rätt !

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

al,

al, i
—, — lin s.

álor, — na,
—

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

al
s.

a̲l, f. a̲len, a̲lor, -na

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

al

al. -en. -or. -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

al

al, f., ål'en, pl. ål'or, -na,
al: alnus.

Allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

al;

al, i lm s.

alor, – na;

dar e' mòga alor

va hæfta!

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

al;

ål a.

han jöpa träsku

ou åla;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

al ên ´or na al s.

dær står nȳna ´or
nȳrk ve bé´ʒen

al

№ 290.

Söde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

al

al, -ór, -ór, -órna

àletrə, (-d)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålbue,

albúa, - ln s.

- a, - na.

ja stupa na

pu albúan,

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× albågahåla

albuvahòla, f., -n, pl. -lor, -na, armveck.

Från Inninge. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× albågahuck

albuwakniff, m., -ar, fl. -a, -na, armbågens spets.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* albåge

albúwa, m. -pl. -a

armbåge.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

× albåge

albúve, m., -n, pl. -va, -na,
armbåge.

Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

+ albåge

albåwa, m., -n, pl. -wa, -na, armbåge. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig.

ållri adv.

kvinan vele ållri

tvinn.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrej

allri

"å sin Komm allri Gärren..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

àlɛi

ja kan àlɛi vát dɛn eya

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig.

àlri adv.

ja har àlri vàd i lùg.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

aldrig

àlre

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

dé anvéndda vr àlre.

Det använde vi aldrig./

ja tröda àlre prat

sórt. Jag

n. f. 77./ trodde aldrig på

sådant (= skrock).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

aldrig

ja. ha. àlu mn. tíd
smagt brànavin. Jag har all-
tíg i mín lìv smakat brännvin.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig;

àlri adr.

ja kan àlri sét

ed;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig.

ålri adr.

ja har ålri sét

nùgad.

Hör,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

àlri

hwem han àlri vad jwt

di to àlri ligjed ey i fjörfjan

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

ålri, aldrig.

ja hæsar nægue ålri va den hæde.

1927.

Även ålli (!) tillägg 1951.

Färs hd. I. Ingers 1930. - Vomb.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

s. 94

allri

(i vissa socknar ärli)

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

àlri

fàr drak àlri bír hælor

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

1. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

ald.

àlli

de e vel àlli hán som e dø!

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig;

ȧ̀lri adv.

ja har ȧ̀lri vȧ́d i

börja;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

àlli

fàr han sùp àlli

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

àlli

àlli ja hade nát ...

ák, han va àlli, àlli hùma.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

àlre

dé ska ~ àlre ~ gé ~
mín ~ lôvnad det skall
aldrig ske i mín lev-
nadstid.

R. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

allri

"mann orða mi allri mer ..."

S. 32

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 abr

aldrig adv.

aldrig

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

älra

" betor sént en älni " e dær
et gàmelt ordsprog som sior
vollsjö.

& Vollsjö

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 alre

aldrig

aldrig

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

Ja han älli sét -an

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 alu aldrig adv.

ja ha 2 alu vad = lorg

№ 289.

FÅRS

Sönde H. Areskoug 1925. aldrig

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

àlrr

ja ~ e ~ àlrr fri ~ for ~ na

(jag är aldrig fri för henne

jag är henne aldrig kvitt)

K. f. 71

290

Nr ~~289~~. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

àlɛi

bl.a. i talesättet: àlɛi ór sa den dø̀e.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

àlru

han ha so got som
àlru vad núktor / àlru
so mé aldrig så mycket

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig;

ähri adr.

dar va ähri fölk,

Röddinge

№ 1586·1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig
adv.

àl̲ri'

dæn e àl̲ri' en træ̲n a̲ṇ bè̲dæn
a̲ṇ ǿ́r

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ale
s.

àl̲e , -ed

Östraby

Nr 2:1 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ale

àle n.

1. virke av al

2. bestånd av al

n.y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ale.

àle a.

àletrà.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ale
ab.

åle n.

alvirke, altræ.

træskaftjøre, de av
åle. Træskor gjorde
man av al(træ).

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àlh. -hd, ale,

= alvinke eller alstunge.

Vonb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ale

àle, -ad

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ alk

²ål, n. -d, utan pl.,
¹/ alväxt, växande alträd l.
-buske, ²/ alträ, -virke.

allm. Fs.

Kre¹dsen ²ål-da ²hä-sla o bör-ste
o ²ål-ste: al sat ²ü-dan ²ål.

Frånninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²alv

x, all s.

de jör² kräsko² aŋ ~ i
de e mest ~ dær e

al, (kollektivt
och om virket)

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ale
sb.

àla n.

1. Bestånd av al (Alnus)
2. Ved eller virke av al

dr. Kona, jora, träskor
av, àla man kunde göra
träskor av al.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ale
sb.

àle n.

1. Bestånd av al, aldunge
2. Ved l. virke av al.

Al användes att göra träskor av.

de gjöre träsko ow. àle

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alebark

ålebàrk, m., -en, 1/ utan pl., koll., albark; 2/ med pl. -a, -na, stycke, bit af albark.

Frääninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× alebaska

àlebáska f. sb.

avhuggna grenar och kvistar
av al (av elda med)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*alebaska

sb.

alebåska f.

avhuggna grenar o. kvistar av al (äv. elds med)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alebuske

àlebòske -en -a -ana

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alebacke

ål-lebö-ske. -n, -a, -na,

albuske.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alebaske

ˈalabɔ̀ska m.

albuske

K. f. 72

Lövde

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x alebuske

²ålebòske, m., -n, pl.-ska,
-na, albuske.
allm. Fs.

Ha kan va ²ålebòska i
¹fåren. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× alebit

àlabíd ; pl. ~ -ìa

trästycke av al

(användes vid träsko-

tillverkning)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ålebråte

ål-ebrø-de, m., -n, pl. -da, -na, gårdsgårdssten af al.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alebuske

àlebóske , m., -an, -a, -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× alebuske

sb.

àlaböska m.

albuske

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àlknàt, -ad. x ale-knatt,

koll. = samling av albuskar.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* alekuta

àlekuùda -an -or -orna

al-kubb

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ alekratt

²ålekràt, n., – ed. pl. =, – ker, småskog, buskskog af al.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alkär

²ålleffsär, n., -rɛd, pl. =, -rɛn, alkär.

Di hag rɔul i ²ålleffsärɛn.

Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ alepulla

ål̲epùl̲a, f., -n, pl. - l̲or,
- na, liten, kroäriz, för-
krympt al.
de håde sat il po ål̲epùl̲or
i ffåred, o ded tröde brann
gåragönan de va gåstablös.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ålepulla

ål.

ålapåla f.

alstubbe, stubbe av al

K. f. 71

Sönde?

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× alepulla
vb.

àlepòla f.

alstubbe (gärna roten)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*alepulla

àlapóla f. sb.

alatubbe, stubbe av al

H. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*alepurra

sb.

àlepòra f.

liten förkrympt al

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alestkog

ålestäg"

alskog

M. f. 87.

V Senare leden repres-form

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àlträ n.

altrå², ved l. virke av al

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aletråd

àlatrè, n., pl. =

växande exemplar av al.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aletræd

àletræ n. ; pl. =

al (Alnus)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aletråd

àletrå n.; pl. =

al

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N. g. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alleträ

alträd ; virke av ale.

alträd

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˊalika,

ˊåstʃa, — an s.

— or, — na;

kaja,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alika

álɪʃʃka f. i pl. -ɔr

kaja

álɪʃʃɔr dɪ-bɔ́r-ja

i-trɛ́n. Kajɔr de bɔja

i tråden.

N.f.71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× alika,

álɛfja, - an s.

- ɔ, - na,

kaja,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

álihza n álihzor na x alilaa s.

kaja

FÅRS

№ 289.

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× alika

ä́lika, -an -or -orna

kaja.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t alika

ål-ɛfja -ar -or -orna

kaja

ål-ɛfjorna har kr-obad ɛj
jinom et hú-l

O.N.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alika

ålɨʃʃa ; pl. -or

kaja

N. f. 71

290
Nr ~~289~~. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alika

álefska; pl. -or f.

kaja

K. f. 99

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alikerede

ålefjærgyde

Rejbo

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alekast en a na altvast

vi pk ud o brød alekasta

o fæ:dk mk

kvast av al

FÄRS

№ 289.

S. Aand

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alkärn;

àlaffjär, -ad s.

—, -ar;

de vä bara

àlaffjär;

här;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

all
pron.

åla pl.

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

all

al; pl. ~a

2. åla tider alltid, så
länge folk kan minnas

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

all

al, alt, pl. àle

àle tre

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

al, pron. adj., m. och f., all
n. alt, pl. ²ala, all.

al tiŋ. al jœ́ren e rind.
al ¹kœd e plut.
²ala ¹svinen bliŋ ²sœ́ga.

Vaasjo. Fs.

Färs hd

№ 28 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

al alt all

al²

al²

de drak de a al²

alla

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

all

àla pl.

àla tjùlnor alla kål-
nor (torkhus för malt)

K. J. 71

290
Nr ~~289~~. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

all

ˌàlˌa falˌ i alla fall,

ˌandå / daˌ vaˌ gàmeldàs

ált det var gammal-

K. f. 71 modist alltsamman /

kóˌs ˌáˌl menˌ tˌíd!

Kors i all min dar!

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Färs.

Pl. / åla

all

pron.

åla da röa alla

de röda (= spelkorten, dvs.

hjärter o. ruter).

K. f. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

all

àla lómen alla lammen

M. f. 78

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

all

alla

'alla'

"alla slags mad..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

all

M. åla

dan va åla ståtarna
forsåmlada i vöjnana
ålt möjelet

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

all

al, alt, pl. àla

ált i hǫ́b

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

all

al, alt, -a

da. va. ôdlad[x] alt so_nær som. fyùga tùnlàn. Det var odlat alltsammen nu när som tjugo tunland!

n. f. 71 já for. ált a. världen. Ja, för allt i världen (bedyrande uttryck).

Kanske [illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

all
pron.

al; pl. -a

ala tøsor e. sov mila

(milda, vänliga)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

alla

Sk. äv. àla

de har rødhögad àla
træn, o so har de
àdlad ad de har rot-
huggit alla trådan, och så
har de odlat det (d: marken)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àla

alla
pron.

so - fjörde, vi àla i -
följe så körde vi alla i
sällskap

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 alla pron.

2 2 2
ala dr gamla dr e dõa

№ 289. FÅRÖ

Sörk alla

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ôlà

alla

alla

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allarm

al¹ärm, m., -et, pl., alarm.

dær blyff sa¹nt ed al¹ärm, sam bo kå¹kel¹on o hu¹s spö¹ke rä¹mla. Åsum. Fb.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/ alastens

allastans adv.

överallt

FÅRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allastens

àla stáns
allestúdes

du va àla stáns o lìta
ete gamla brùda de
vore ùtanut och letade efter
gamla brodar (nù brodda hàs-
tarna med)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x alle,

alle pr.

alla,
di skor på
alla dörorna,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alldenstund

aldenstoŋ, Porj., alden-
stund. vaesjo. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× alle ;

à̲l̲a pr.

alla ;

i à̲l̲a fä̲l̲ ;

här ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allehanda

ål̲eh̲å̲n̲da, oböjl., allehanda
1/ subst. Dær va h̲å̲sle o
å̲l̲e o l̲e̲ks̲e o å̲l̲eh̲å̲n̲da;
2/ adj: pluratt., kan ej stå
predikativt. å̲l̲eh̲å̲n̲da
nyh̲e̲dor. a. br̲å̲t̲e sp̲å̲
dær sk̲å̲l̲jas.

Färs hd Hollsjö. Fs.

№ 28 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x aller
av.

àlor

= alla

de e ènte de àlorvänsta

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aller

ål̲or. alla (vid superlativen)

de ål̲or fós̲ta.

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomb

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allerstädes

adv.

à la stáns

Nr 7050. Långarcd, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allihop

àli hóba

èla fjonde han út dom

àli hóba

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allihop

àlì hǫ̀ba, pl.

Nr 5214. Ö. Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 alihöv allihop pron.

ni ha lært lid ~.

allesammans

FÄRS

№ 289.

S. Åcum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allihop

pron.

àlihóp

allesammans

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2ölihöb(a) allihop

allesammans

(Hr 1941:) älghöna

Famen öla för alla
å blotom.

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allihop

pron.

allihopp

"måne han jöcka dañm

allihopp..."

S. 93

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allihop

àlr húb

allesamman

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allihop

alihôv el. àli hôv ellen
àli hôv

dær va et fad mílfs stô på bôrd
de va te a sùa àli hôv.

jh supa

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allihopa/

àl̲a i h̲ǫ́va el. àl̲i hǫ́v

vi va dan àl̲i hǫ́v

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allihopa

àll húba

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

allihopa

Å. àl hópa

allesamman

M. f. 87

dr. lèdes àl hópa de

leddes vid allesamman

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*allihopan
pron.

ål zhópan

allesamman

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ allmeja

almája, f., -n, pl. obrukl.,
menighet, folkmängd,
-skara.

di e en hel almája ti
hösta i da

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898. Asem Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allmogefolk

almógefólk

Ropro-ord med anpassning efter målets accentförhållanden

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

almósa, -n, -or allmosa

almosa

№ 285. FÄRS

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allmän

alménˊt n.

M. s. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allmän

alm¹ēn, m. och f., n. -t,
pl. -a, allmän.

alm¹ēnt, adv. allmänt.

di fr²ēpte alm¹ēnt aw mk.

№ 281. Färs hd Vollsjö. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allmän

almänt n.
alména pl.
(t. ex. 'i allmänt bruk')

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allmånhet

i almǽnhe̊d

já, de jɔ̀ɔ̀a di i almǽnhe̊d

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allmänhet

al¹mẽ¹nhe¹d, m., -en,
plan pl., allmänhet.

di¹ e ri²dza, ẽ²te som fä¹lked
e i al¹mẽ¹nhe¹d.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allmänt;

allmänt adv.

de så di

allmänt;

Röddinge

№ 1583:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allmänt

allmänt
adv.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allmänt,

almänt adv.

de va almänt,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× allo

alǫ

ovåsen

hola alǫ

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× allo

alø¹, n., -løwd, utan pl., ovåsen.

Sant ed alø¹ som dø va i di brenrijed kan ijen begriba. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* allo
sk.

alǫ́ n.

väsen, ovåsen, bulle

K. f. 71

290
Nr ~~289~~. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ allo

alø. -ed

ovåsen

siked alø.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× allo

alö. -ed

ovåsen

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×allo
sb.

alø n.

ovåsen

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x allo

s.

alø -ed

bullen, ovāsen

de spøgga dan ūd for ét : dan
va et fārlat alø i køstala a
øvon ált.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× allo

alǫ́ n.

buller, oväsen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× allo
s.

alǫ́, kv.

bullen, larm, oväsen

et fǫ̀rlad alǫ́

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*alloas

alóas, =

fo'r ovâsan

da. alóas o. gól o.

bar. sz. ód

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× allor,

ál̲or adv. allra,

da c̲ ál̲or bäst,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× allor;

ál_or adv.

allra;

den al_or vársta;

den allra vãste;

№2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× allor;

ál̲or adv.

allra;

han ę́ ál̲or élst;

hon;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allra

àlra *)

àlra forst skola - da-
brìjdas allra först skulle
det (linet) brytas

K. f. 72

*) Rep - form i st-f. ålder ålor.
J-s

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

álor

allra adv.

den va — best den
dær va rätt ²

allra

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allra

adv.

àlra

de àlra élsta de

adra äldsta

M. y. 71

Repe- form ! l-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allra;

álor ador.

de álor ljasta;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alla
aN.

álon el. àlon

de va nästan den álon dòmaste

han va àlon fýst.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allra

1 2
ålor ah ålor, adv.,
allra.

1 2
ålor pöjast.
1 2
ålor som tåtast.
2 2
ålor gränast.

Vousjö. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alorbäst

allra bäst adv.

ja fzubbe a de alorbäste

allra bäst

FÄRS

№ 289.

S. Aeun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

álorfost

allra först

allra först

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Alleraminst
adv.

ál̲oramíngst

= åtminstone

ál̲oramíngst et hål̲t kvànton
kónjak

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alls

als

åta åls inte alls

n. g. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

als

alls

alls

dær va mth als nad

Långarods sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allt

alt, adv., xallt,

= alltjämt.

a alt so sto dendära göben dær.

(Nils Johansson)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aett ord.

aett

"dönan drö" aett nämner å

nämner ..." "

S. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× allt för ett,

allt för ett adv.

ständigt,

hvem kvar allt

för ett,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål tid

alltid

kôan mate ga o bòka
se ål tid. Ron måste
ständigt gå och böja teg.

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Aresköug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltid

ältid

han brugar ältid o
spda óp klokan tól
han brukar alltid skrja upp
klockan tolv.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltid
ad.

āv. á_l t_íd

ja kan vā́d i vó_m á_l t_íd.

1006. Vom b, Fäs h_t. 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltid

alldi

s. 94

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltså

á'lti

á'lti stå di gàmle mà'nana
a slå stén.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltid

1
altid, adv., aulid.
Baanjo.

1
altid, Fränninge. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltså

ål ti' eller ålti

ja ha hått dan ål ti'

(om en tidning).

bajdål hade vad so lej ålti.

Nr 7050. Långarcd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltid

adv.

á'lti

à'ja, "vi'ta" sá' di' á'lti.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltid

1 ållid, adv., alltid.

Från norge.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltid
adv.

ál̲ti el. ál̲ tid

vi̲ dro̲ o̲p me bonkro̲g ál̲ti

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l.e Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltid

adv.

ál tíd

ál tít ffa ad som bijan med d:

dan e ál tít dáa a stan pa àna.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ál tíd

alltid

jaa é vaa hémed ál
tíd jag är hemma all tid

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

alltid

Ö. áltíd

so- lar ja- áltíd

tumma bágóm sádad.

Så lade jag altid tom-

marna bakom åkråtet.

K. J. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allid

ólti

F Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltihopa

ált ihópa l. ált ihóva

M. f. 78

alltsamman

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allt i hopa

ált hópa

allt samman

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

alltihopa

Å. ált shúva

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

alltihopa

Å. ált shúva

díd e mtéknzor

ált shúva det är intecknig-

ar alltsamman / hum spèlar

òrgel för ált shúva hon

gör ingenting annat an spe-

lar orgel

M-g-78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltíng

ál tíŋ

dær ska va mådda
po ál tíŋ det skall
vara måtta i allt.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 alting

alting pron.

№ 289. FÅRS

Sörde

H. Areskoug 1925. alting

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alting

ál tíj

de va te ál tíj

det användes till alting

K. 6. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allvar

alvåre n.

den ~ alvåre

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allvar

alvára n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allvar

s.

allvâre s. 98

läs alvâre

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× allvara;

alvår, s.

di skula allvar;
jöra
alvår me o jäta
sä;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× allvara

alvåra[1], n. -d, utan pl., allvar.

Ja brūga[2] rent alvåra[1].

Fränninge[4]. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alvåre, s., allvar. × allvare

S. Hum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allvarsam

allvársam ; pl. -ˊ-a

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alm,

alm, – ar s.

almor, – na,

di almorna

har jä sät,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alm lm ~ ór na alm s.

alm

FÄRS

№ 289.

S. Arnd

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alm. -en. -or. -orna, alm.

der e álmor so brèa so en kan
ènte gríva om dom. (Nils Johansson)

Vomb

I. Ingers 1930.

Tåss

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alm

alm ; pl. -or

dær - stå - álmor
hema - vå - gården. Det
stod almar hemma vid
gården.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960
n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

almanacka

almanåka, f. -r, pl.
-kor, -na, almanacka.

Vadsjö, Tånninge. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

almanacka

almanákka, --- /an

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

almanacka

almanack

där vann spelman som
hade med kostadarna av
hans almanacka

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
alne

x alne s.

den l a ~
vr vl nte ha ~ so
nära gården

aln
(koll. FARS träslaget)

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× alme
sb.

àlma n.

1. Bestånd av alm, almdunge
2. Ved l. virke av alm

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

almenacka

almenákka; pl. --ˈor

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

almeträ

àlmaträ n.

ved o. virke av alm.

K. f. 91.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

almetråd

àlmatrå n

almtråd, alm

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

almeträd

àlmaträ̀ n.; pl. =

alm

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolag

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

almetråd

àlmetrå n. j. pl. =

alm

K. f. 71

Sorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

almetråd

ˈalmetrˈå n.; pl. =

alm

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aln en ~~2~~ a aln s.

alnsnätt)

FÄRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

aln, -lin, -a aln

dær skola fira kvar-
tér til en áln det
skulle fyra kvarter till
en aln / en hál aln en
halv aln / álnen o.
fótad almåttet och fot-
måttet. M. J. 71 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

aln

en ~ áln, fól ~ ma ringa

en alnslång stav, full med

ringar (se u. ringastav)

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aln, s.

ål'sen, -'nan; -'na, -'nana

äv. al'n.

Nr 4250 Fränninge, Färs h'
S. Bondesson 1944 Exc.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålen – pl. ålna alu s.

en ålen lon

aln

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

aln ln ~ a aln s.

en fæn brænn va tre
alna po vær le

№ 289. FÄRS aln

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. aln en 2a — aln s.

de ha en bron, han e
2 arlan 2alna pyr

№ 289. FÄRS

aln

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

álen aln

àlna pl.

fìra àlna fyra alnar/

K. f. 71/ àta, tìa àlna
åta, tio alnar/

en-hál álen bréa en halv
aln bred

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aln

aln, -en, -a

l. ålen

(om måttet)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål
s.

ålen, pl. ålna

(60 cm.) en ålen

fönti ålna på vårpan

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*alnbåge

albåge, – ¹en, – ¹a, – ¹ana m.

armbåge

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*alnbåge

albúen best. sg.

armbåge

N. f. 82.

Nr 7097. Färs hd

Vanstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* alnbågknyck

albúiaknéjtzan best. sg.

armbågsspetsen

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× alɔ ;

alɔ̱d̲ , - ɑd ɔ.

vɑ̃en ;

dɑ e̱ ɛ̱t fɑ̱lit

alɔ̱d̲ ;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x alɔ́ ;

alɔ̄́ , – 2d s.

vãsen ;

tí ma dɛ̄t alɔ̄́ !

Röddinge

1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×alo;

alɯ́, – ld s.

väsen,

tí mɛ dɛ́t alɯ́;

tön.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alɔ́

x alɔ́ s.

dɛ holt ~

väsen, bråk

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alster

ålstor

varor (t. ex. sådana som
saluföres på en marknad)

N. y. 71

(Gen. pl. Salstord ?).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 altare d — — altare s.

altare

FÄRS

№ 289.

S. Ström Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare

åltare, n. -d, pl. = -r,
altare.

allm. Fs.
gå ti åltars, gå fra
prästgården. Vemsjö.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 altare d — — altare 1.

han skole ga
fram te altared
o ta nonting.

H. Areskoug 1924.

altare

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare d

altare

a ofra pr d

altare

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå tr ältàrs altar

gå till nattvarden

FÄRS

№ 285.

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àltarfe, ˋ-ed, = altare

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare

åltare, -ad

åltarad i vånsta fjörfja dr
e av den gåmla fjörfjan.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare.

àltarh, - hd s.

àltarh, - hn,

di skrùbta sh ùh

vh àltarhd.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. altare;

àltark, -rds.

— , -rn;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. altare.

àltar

gen. àltars i förb.

gå u te àltars: gå till

nattvarden.

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare

altare

altare

altare

№ 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924.

Vaustad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare

àltare, -ed

le na ti àltared (om huden vid tigeln)

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare

àltare, -ad

àltared va te óston

dær ve àltared dær va mósa
e stø òvan på (Moses).

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare

altare -ed, pl. =, -en

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare

àltarfa, ˋ — ad

opa - va - àltarad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àltare, -ed, altare.

di magéra óp te àltared a la
pégana på den ène sìan.
(mänl. nä offring mitt. dag. l. fnd. B.
àltared la ope i den östra
ènen, so kalad. Partyr.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare. II.

gå tt åltars (förålds.) = gå till nattvarden.

di sa, di gamla: "vi ska ga tt åltars i mårn." sin so ble de "ga tt natvården". Ind. Bengtsson.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare, -ets, -et altare

altare

Långaröds sn. Färs hd.

V. 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare

altarfa, ~ – ad

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. g. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altare,

altask, -ds.

-, -na,

ögh vh altard,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altarring

àltarìŋ, ˈ — ˈ en

Nr 6718. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altarskrank

altarsskrädgård best. sg.

altarringen

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. g. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altarskrank

àltarskrǫ́ztten best. sg.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

altartavla

àltaretàvla, -an

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 altra ed altra 5.

alFÄRS

№ 289.

S. Arwidsson Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àlætrɛ̀, -ɛd, trɛ, - alträd.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alun

alʉ́n, m., -ɛn, -ɔn, -ɔlan pl.,
alun. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alun

alún

(användes vid beredning av får-
skinn)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aluna
v.

alúna -a -ad

behandla med alun (om skinn)

han alúna dom sél

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alʉna

+ aluna

banda med alun

di hadde alʉnat lærat

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alunbruk

alúnabrùg, n., -ed, pl. =, -en, alunbruk.

Östraby. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alunbruk

alúnbrúg eller alúnabrúg, -ed.

(om Andrarums alunbruk
i Albo hd, Krist. l.)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alunvatten

alúnavàn, n., -ned,
pl. alunvaüen, vatten
hvari alun är upplöst.

Ssum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alv

alv

jordlagret under mylle-lagret
(matjorden)

(ordet bekant äv. från andra
sydöstskånska trakter, t.ex.
ord)

Nr 67 '8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ambrot

ámbrút

åbrodd (Abrotanum)

n. g. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ambolt

ámbolt (genus 2)

smidesstål.

Lövestad, Fäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

amboltⁱ

ámbólt, ~ ¹/₂ an

smidesståd

N. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ámbolt

ámbolt

smidesstäd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ámbróṭ

bot.

t ambrot

I. Ingers 1930. -- Vomb

№ 1006. Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ambrót

ambrot s.

en växt

FÄRS

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ambrott

ámbrót

åbrodd (Abrotanum)

K. f. 71

290
Nr ~~289~~. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ámbolf ed x ambult s.

ståd

FÄRS

№ 289.

S. Arwidsson Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ámbolt en

× ambult s.

stād

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× a modalös

a mo̲da Lø̲s

vankelmodig, som inte vet vad han vill
eller skall.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

an

an
partikel.

dé går - gått - an det
går gott an. K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

an

an
part.

de ~ goer ~ gót ~ án Det går

gon (garna) an

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

an

an
partikel

de gick go gått án
det gick ju väl för sig.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and;

ǭn, - ln s.

lnor, - na;

di gǭdor lnor

nork vh ǭln,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and;

ön, -'ar s.

'ar, - na;

vi hå'da få' o

'ar;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and

an. ¹en. enor, -orna.

and. anka.

Dorne

I. Ingers 1930. Fäs

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and;

Ögon, -lon s.

lingor, -na;

di hadde lingor o

jks;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and

énor, ¹- -na pl.

anka, tamand

n. f 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and
s.

ar -en

Nr 293 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

an en knor na and s.

även or . pl. = . s-r

and

№ 289. FÅRS

S. Aund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and;

on, — en s.

enon, — na;

ja har slåtad

en on;

hön;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and

on ; pl. énor

anka, tamand

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I and s.

Dessa ändorna hade
bra, för de hade inte
lost sitt betsen

№ 287.

and

FÄRS

Framingé

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

an ani ánor na and s.

and, anka

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and

an, -en

anka, honanka

H. f. 71

290
Nr ~~289~~. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and;

on, - en s.

enor, - na;

han skúd en ón

nórk vk ólken;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and

on, -'en, é̲n̲or, é̲n̲orna

tamand, anka

(vild)ánder kallas vile̲n̲or

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and

ånn . ännen

and , änder

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arda(s)
v.

åra

Nr 283 Färs hd Östraby.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

önà, -n, -, -d anda v.

andas

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andas

ònas

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andas. v.

ånnas

andas

Fäs

Nr 8656 Västerstad ~~Hölse~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ande

²ǫ̈nk, m. -r, utan pl.,
andedräkt, ande.
ja tǫ̈star ²hẗe ²ǫ̈nan.
Branstad.

²ǫ̈nk, ᵛVallsjö, ᵛFränninge,
ᵛÖstraby. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ande

ånne

andedäkt.

de e skåttjelit ha de e kalt i da. ja e
fåri å tava ånnen.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
anda n

ande s.

ön a

ja tar lite 1 2 önen

№ 287.

H. Areskoug 1924

anda, andräkt

Fennigia

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ande
s.

ǹn -n

i bet. andedräkt

dia ǹn

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ànde

ǫ̀ùna, – n

andedräkt

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ande

ånke, -an

Jmitt.: dra - ånan
andas / dr- kona - inte fa-
ånan de kunde inte andas

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ande

ànan best. sg.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

andedräkten

han drâ ata ànan.

Han drog efter andan./
hon kona ìte få ànan.
Hon kunde inte andas.

Sövde, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ande

Ön. -n

andedräkt.

Ån. enl. Ebba Nilsson.

Skenbart kunna båda formerna

förekomma.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ande

ånd — en

andedräkt.

P. Larsson 1898 Vollsjö, Färinge. Sk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ånk n

ande s.

dra 2 ~ n

andedräkt

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ånk n.

ande p.

ja kan knavt dra
2
ånan

anda, ande-
drākt

№ 289. FÄRS.

S. Åkerblom

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ande

annde (om andevärsen)

"du orene annde" (= den onde)

s. 32

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ande

ånda, -an

andedräkt

östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 anafortan

x, andefortagen

andfådd

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andefärdagen

ännafärtan

andtruten.

Nr E656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andefördrutten

Öna fortröjden (fortröjden)

andtruten.

Han skolle klya åpp i de sönda
åbbatråd å riva nör en skadaråje,
men hon tya ente, får han blick
ännafårtröden.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Anders Mårtenssons vals

Ånors mårtens vals. Anders Mårtenssons vals. benämning på en vals, spelad av husmannen och musikanten Anders Mårtensson i Vomb (1823-1894). Upptecknad av Nils Andersson 1888 och ti. i ~~tvenska~~ ~~Landsmål~~ Teckningen och tonen. musikbilagan. tid. 42.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andfjäder

ànafjär kod.

fjäder på ankor

År. kod.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andfjäder

ònafjär kall.

ankfjädrar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x andförtagen adj

ònafortán

andfödd, andtruten

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*andfortruten

ànafortrýden adj.

andtruten, andfödd

K. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*andförtruten

ònafor|trȳden l. ≈ - - trȳden

andtruten, andsådd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andhus

ònahùs n.

ankhus, has[x] för anko-

x) väl oftast skjul i större bygg-
nad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andkött

ånafågyd

ankkött

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andlig

ändli l. -lijor, m. och f.,
n. -lit, pl. -lija, andlig.
vishelgrèn han vile di phule
stas dom bude ti de lekam-
lija o de ändlija.
dyn ändlijor bog.

Påsterstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andmat

ànamàd

Lemna

n. f. 7 / Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and-mått

ånamät

andfödd.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andra

dr àxra det andra

M. f. 75

dr va jo dé som

dr àxra M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

andra

de tolunga å ànra
tànkor de komme på
andra tankar.

K.f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andra

ánra l. ánra pron.

... en fíra fém ýre mér en ánra / pa den ènna lén elor den ánra på det ena eller andra sättet

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andra småare t.

se småare

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andra storare s.

se storare

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ándre

ándre, fem. och neutr. ándra,

andre.

Obs-konstruktionen:

nú har vi fått de ándra lös kőtt

Nils Johansson.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 andre fem. o. neutr 1 andra adj.

№ 287.

andre

H. Areskoug 1924.

FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andra

ándra, f. och n. ándra

den ándra

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andre

ándre

den ène – den ándre

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andre,

ánra räkn. o. pr.

ánra n.

ánra pl.

den ánra, de ánra

ánrad, dèsa ánra,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andre

ändra, f. och n. ändra

de ändra, M andra.

Hvem ändra och ändra.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andra II

va den ändra sian

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andre

a.

ándra, f. och n. ándra

så va dan ǽin va dan ǽina

sǽn a ǽin va dan ándra.

(nämt. då man leudog väggen)

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
andre

andre råkn.

andre
FÄRS

S. Åsum

№ 289.
Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andre

den ándra

fem. den ándra

1952 S. Baum, Fårö

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
ankl, anra andre

andre

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andre

den ánra ; pl. de ánra
den andre

de-grk-ifrå den-ène
o-té den-ánra de
gingo från den ene och
till den andre / de-ánra
K. J. 71 / husen / husen de andra

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Aronsson 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andra

ándra

best. f. pl. di ándra

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 ånrefs en — — x andrik s.

da l en 7 ånrefs
den dær ma en
ron om halsen

Föreningen. № 287.

H. Areskoug 1924. ankbonde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andrik

ánrik m.

ankbonde, ankhanne

K. f. 71

Nr ~~289~~ 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II A 5

andrike

ánrezg, -en m.
ankhamne, ankbonde

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andrik

ánrefs m.

ankhamne, ankbonde

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. s. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× andrik;

ánrɛ̀ʃ, – ɛn s.

– a, – na;

anddrake;

vi hàr èɲɛn ánrɛ̀ʃ;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ánkk. -kn. -a. -ana. *ankik,

ank-hane.

Vomb

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ánrufs an

x andrik s.

ankbonde

FÄRS

№ 289.

S. Arnd

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andrik

ándrəjʒ; pl. ´-a m.

andkhamne, anbonde

dər va tré ándrəjʒa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× andrik

önnrik

andrik

ank-hanne

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anrättsastärt en

x andrikestjärt

ankestjärt

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 anakat

x anditött adj.

ja bler so ~ pr dink
lila bidan.

andluten

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ànaözh, -kn. -a. -ana, andunge,

ankunge.

ànaözana kalar di for èlega.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andägg

ànaédz; pl. =

ankägg

ànaédz o. gàsaédz

K. f. 71

290
Nr ~~289~~. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andägg

ònaäg

ankägg

eg y. öi egs

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anförtro

Pret. part. ànförträd

M. f. 78

Nr 67:8. Löverstad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

angelägen

angelägen

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anhöng

anhöri, pl. -ia

(inlånat)

ja ha anhöria, som ha dött öga,

som va i sin vänksamhet

Elna Mattsson

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ankörug

ankörna pl.

Nr 67:8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anhöra pl. anhörig s.

anhöriga

FÄRS

№ 289.

S. Aeum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anis s.

anis

anis

FÄRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ánis

anis s.

anis

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anis

anís

(en krydda)

de hade anís te brö.

De (man) hade anis till bröd.

K. f. 71.

Sorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tanka
v.

äzka -a -ad

ängra

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 x
anka ~ ~d anka d.
5
2
~n

~ nn

ångra

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Åreskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*anka

vb.

ànzka, =

anga

Refl. ~ sɛ

K. f. 71

290

Nr ~~289~~. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 x
Anka sl ~ ~ d aulla r.
5
~ 2 r

ångra sig

№ 289. FÅRS

S. Stenius Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anka

ängkorna

Låsa så att regn- med
gödselsubstitution.

jfr under ank.

K. f. 71.
Jord

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x anka
vb.

ònzka - sz
o
angra sig

dé ònzkar - ja - mi - for
det ångrar jag

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äkta

ankа

ängra, ängrade

de äkta han sin

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x anka

ȧ̈ŋka -ar -a -ad. ȧ̈ngra.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

† anka

äzka (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
de., ängra.

did fe han äzka mäza
gäza. Dalsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x anlea 8.

ǎzka si, —, -d

ǎugra sig

ja ǎzka so på ad--
= jag ǎugrade så
mycket att --

№ 285.

FÅRS

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*anka

vb.

den här turen
öjkar ja ˈnta på
den här turen angrar jag
inte att jag gjort

M. J. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part.

2 2 2
ayka ayka aykad v.
× anka

pres.
2
ankar)

han ayka sk
7
so hoylens.

ångra (sig)

H. Areskoug 1924.

Framnäs FÄRS

№ 287

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

aaka

v.

àzka -ar -a -ad.

ârga

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˊanka sig,

äˊjka sk, -ˊar, -ˊa, -ˊad.

ångra sig,

ja äˊjkar mk,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Rangtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*anka sig

äzka ~ sr, =

ängra sig

han ~ äzka ~ sr lia val

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× anka sig
v.

ångra sig - ar - a - ad

ångra sig.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t anka sig

ängka si

ångra sig

(Hr 1941:) ja ängka mi

Nr 3340 Lövestad, Fars bd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

† anka sig

²ångka si oh sk (-ar, -a, -ad, -a) refl. ångra sig. sin ²ångka di dom. Bollsjö. F.

№ 28 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aaka sig

àzka sa , pret. ˋa

ängra sig

ja àzka ina grˍvelit

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ankarl d — — ankare p.

se te nom at vi få
yin de gamla 2 d

ankarl, liten
lunna

FÄRS

6

S. Asum

№ 289.
Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ankare

ànkare n.

mindre tunna, kagge (t. ex. för tragdricka)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

ankare

ankare

ankare

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ankare,

åskara, - 2d s.

bjälken över dörren

i en öppen skorsten.

Hön,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a rkel
s.

ȧ̀zkel, -en. ȧ̀zkla, -ana

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ankel

ankelen

'ankeln'

"jyvt sämm ti ankelen..."

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åŋkel en åŋkla na ankel s.

ståda åŋkla

ankel

FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ankel an ankla na ankel

stöda ankla

ankel

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ankel

öjkal, = -en, öjkla, öjklana

stöda, öjkla (se u. stöta)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ankel

ä²nkel, m., -kn, pl. ä²nkla,
-na, ankel, fotknöl.

Fränninge. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ankel

2 2
azkel an azkla na s.

han stöder
2 2
azkla so faselat

№ 287.

H. Areskoug 1924.

ankel

FÄRS

Tamsinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ankelmodig

äzkelmö̲di

som icke vet råd hon allt.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anmåla

anmälja, -ide, -it

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anmäla, -or, -te, -t, anmäla

di skolega ej en a en a
anmäla se for skolemästaren.

(Anders Bengtsson)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anmärkning

anmärkney, -en

vejkásan jan anmärkney.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan

an . neutr. ånad

åntan bila ela ånad

(finns här då).

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan;

an pr.

ànåd n.

hn án : varandra;

di slóó hn án;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

an

annan

annan

annan

det kan synts vara man an

filnad

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aaaa

neuta. ånad

di hörde änte nåd ånad

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan

an , neutr. ånnd , pl. andra

vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan II

en an, en annan, ofta = jag,

(en sådan som jag)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan III

ånad, ånst: den andra

räkningen till gudstjänsten.

räja föste;

räja ånad;

räja sämen.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aman

nån ån

s. 93

= någon annan

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anan
pron.

an, neutr. ànad

de hade vad bled rt ànad

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansen

an, neutr. ånet

pl. ändra, best. f. di ändra

di som di ändra ---

de kan inte blé ånet an sujeri

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan II

vi fɛ̃n snàka mɛ́i̯n en
án -gòog.

dɛn va ɛ̀gɛn án tɛ́g u
jè̀ra ɛ̀lɛs.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan.

an pr.

ànad n.

en o hn án

pu et ànad hòll.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan

annra (fpl.)

'andra'

"bo präster å annra ..."

S. 88

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan

prn.

aned (o.)

'annat'

"emte bjärde mål aned..."

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× annan: enann

enán

så e de me enán mo

så är det med en annan (): mig) också

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

an

annan pron.

pɔ den lidɛw en an
fɛ̄enta

annan

FÄRS

№ 289.

S. Asen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan

an

Jultr. én ov an- án en

och annan

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan

an

I sär. en - án "en annan",
"jag" (då den talande
avser sig själv men gör bruk
av andra 'jag'.)

so - e - en - án gàmal
så är jäg (jy) gammal

Tolänga. 24. X. 72

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

annan

ànad n.

drètor va ~ nod ~ ànad
en ~ nå *dräter ver
något annat än *mold)
(Se u. *dräu o. *mold)

M. J. 71

an en ~ án kàtig en annan
katting. K. J. 72.

Tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akran

pl. ändra

den va èga ändra mägla för

för.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Anden

Aa l. ånden, m. och f.,
åned n., pl. åndra och
- dra.

Did ha vad nan ånens
predj en mina.

Hålt da po dit lit, ålle
po åndras.

Boussjö. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anden
pron.

m. ändra

di sjöjjon si ändra plàsor

Nr 5214. Ö. Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan

an

när en ~ ska gå

annan

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anhn, anld annan

da har ld vel vad
nod anld du har sett.

annan

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan

ànen l. ànnan

en ànen gong

K. f. 71

der e. igen ànan kan
lèsad (som kan läsa det)
(ds.) Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

annan

Sv. an i vissa förbindelser

so va dær non án
övrtå stålad så var det
en annan, som övertog gär-
den. / Neutr. ånad

K. f. 71 jären kona, de
hå te at ånad
brygdz jästen kunde de
ha fått en annan bryggning
Lövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

annan

en ~ án "en annan",
d° den talande över sig
själv (=jag).

en ~ án e ~ nte so ~
méd ~ berés'tor jag är
inte så° särskilt mycket
berest.

T.-f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

annan

dí fick-ga-pa-an-
ànen màda. Det fick
ga° till pa° en annat sàt.

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anad

annan pron.

när dr hada ngntng
anad o fata

.№ 289. FÄRS

annat

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

annan

an, i förb. en-án en annan
han - losa - han - va -
bättor en - en - án
(en - n - án). Han låtsade
han var bättre án en
annan (d: än jag själv).

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

annan

ànad n.

ánra best. fem. sg.

folk. va- nte vànda-
ve nod- ànad. Folk
var inte venda vid
något annat. / x
n. g. 71. /

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan;

an

and n.

anl

anra pl.

en an : en annan.

Ramsåsa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. annan

so bör jä på den
ánra sín om vägen.
Jä bor jag på den andra si-
den om vägen.

m. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åneèn, -d, ånna annan

annan

H. Hallqvist 1924.

FÄRS

Löwstad

№ 285.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

annan

ànan

en ànan en annan (d' den talande avser sej själv, alltså' = 'jag'). / sin kona han sålja stålan ta en ànan sedan kunde han sålja gårdarna till någon annan.

Löverås M. J. 78

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

annan

ànad neutr.

u. utr. ànad rom (rum)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

annan

han ~ ha ~ ét ànad ~ nàmn

han har eu annat namn

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annandag,

án dá s.

án dá jul,

Röddinge

1583:1 [illegible] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annandagjul

anandajúl

anan : nge. - lån

Man hade väntat *andajúl.

J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annandag jul

ända jul

men ända jul

do jämor mår sett gåa själ

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annanstans

ànen sténs

I utt. non ànen

sténs någon annanstans

N. f. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† annanstäns

ánslens, adv., annorstädes.

fálked mar bétor da imód

som ánslens. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annars

ànars

Möjl. regrs-ord. Ja, såkert!

J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ånars

annars adv.

Rep-lån

annars, ofjest

FÄRS

№ 289.

S. Asan

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annars

ànars

M. f. 75 (genuint?)

Säkerligen regn-lån, jfr ål a
el. ålas i Färnsälen. 1-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ànars

ànars (up-Lån: jb *ella)

ànars so- brènde- de-
ja- for. Får örsjöt se
brände dejn (brännvin) för.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

H. 9 Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

annorlunda

komp. ànordànare

annorlunda

di kœne ènte fa dom dïd pœ ànordànare vïs.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x annordan

komp. ándaŋare

annorlunda.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ida Esbjornsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† annordan

²ånordàn, m. och f., n. -t, pl. -a, af annan beskaffenhet, annorlunda beskaffad. Komparativus ²ånordànare, superl. ²ånordànast.

Dit e kn ²ånordànare gor, kn ²pàrsas.

№ 281.

²Dita va kt ²ånordànat ofz, da nu ha bad. Vanjä Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
anddanark + annorstans

annorstädes

2 1
dd e anddanark nä nd

2
dälvana

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× annordant

²ånordànt, adv., annorlunda.
Komparativus ²ånordàuark.

For vàrk di ²ånordànark
²klàda sin nu.

Vousjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annorledes

²ånorlès, adv., komparativus ²ånorlèsare, superl. fattas, annorledes.

Komparativus ²ånorlèsare brukas åfven i förbindelse med subst.

dila e ²ånorlèsare stöla än spölastòlana.

Åsum. F.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ans

ans, m., ansken, plan
pl., 1/ vård, skötsel.
predsen sku ha döras ans;
2/ aga, prygel. fördrisen
får sin ans, så lit de behövs;
3/ coitus. Dalarsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbetet,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ansa — 2 — d ansa v.
2
— r

de ha várken ansad
skolan lor nod
hær hud

ansa

FÄRS
№ 289.
Hugo Areskoug 1925.

S. Aum

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansa

ånsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
le., 1/ laga, lappa. ånsa
klöer. - julen e nyljen ånsada;
2/ laga (mat/. ånsa mad;
3/ (nu.) få slå, piska. ja ofta
ånsa nöled jo dä; 4/ coire.

Vocajo. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansa

v.

ansa åta

= lägga märke till

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansa

ànspa , = , -ad

laga, reparera

ansa ~ mád laga mat

(K. f. 99)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ansa

ànsa , =

Å. tukta, ta i upptuktelse

jå ska ànsa stø̀fzed [1]

Jag skall tukta spöket. M.f. 84

1) Citat efter en person, som
gj kunde tåga spø̀fzed

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

$\underline{a}^{2}nsa \sim \sim^{2}d$ ansa de

$\sim^{2}r$

ansa

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansa

ànsfa, =

Pres. ˊar

laga, reparera; år. bota

kan - kona - ànsa

kàor kon kunde bota

kor

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

R. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansa

ànsa -a -ad

bota

han ànsa jo fylad bèton.

ansa bìla.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansa;

ànsa, -ar, -a, -adv.

Gòstnym han ànsa

tatrana.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ansa

i bet. lineta, tillaga.

man ansar melgröd.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. 2 ansad v.

2 ansa 2 ansa

imp.

pres. 2 ansa!

2 ansar

den 2 sofan 2 skola

2 ansas fost.

№ 287.

ansa, laga

H. Areskoug 1924.

Ord FÄRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansa

ànska, =, ± ad

laga, reparera

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ansa

v.

ansa äta

Sånt ånsa ja allri ätte.

= sådant frågade jag aldrig efter,
brydde jag mig inte om. s. 94

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansa
v.

ànsa -ar -a -ad

ansa ó̲p, snygga upp, göra i ordning, reparera.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansa;

ànsa, -ar, -a, -ad,

ja ànsa på rd,

Röddinge

1586:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansa

ànsa -ar-a-ad. ansad. lägga upp. förbättra; behandla.

--- när fjörken ble ànsad.

Vomb. J. Åsum

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ànsa.

ansa II.

om dæ ènte àjtar dæ. so ska
far ànsa bòlæd på dæ (= behandla
din hoppskydda = klå upp dig) 1928
(Lille-Olas påg.)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansa;

ànsa, -ar, -a, -ad,

vi ska ànsa (i)d

har eye;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aksa efter

ansa äta + negation =

inte lägga märke till.

ja ansa änta äta ha du snaka.

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ansa efter

ansa ette

se upp!

ansa ette så du ente bler
överkörd

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansa upp.

ansa åf (-ar, -a, -ad, åf-
ansad, -a) tr., reparera.

Vi ansa åf så mycken gamla
hus.

Bouesjö. Fs.

Färs hd.

Nr 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansatt

ánsát ; pl. ~ ± a

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anse
v.

anse', pres. anse'r

de anse'r ja mi' for = jag anser

Samma konstr. finnes i Bara hd och i Norra hd

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansäjte d — — ansikte s.

ansikte

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansikte;

ansajte, -dd s.

han va hård

i hela ansajted;

fär.

Nr 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansikte

ans-äjte, n. 1 -d, fl. = 1 -r,
ansikte. Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansáite d ~ n ansilete s.

ansikte

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansiktet

ansíkte, -t, -d

Regn. pär. form; Ol gemina
torde vara * ansäjte. 1-1.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anspråk

anspråg, m., -en, pluralt, anspråk.

Tvenare de ha stora anspråg nu for tiden.

Kånninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

anstränga sig

inf. anstränga sa

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ansvara

ansvára, =

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

antecknа

anteˊknа , =

Rsprs - ord med anpassning
efter målets betoningsförhållan-
den

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɛ̊ntàn

x anten

antingen

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× anterérad

anterérad el. -or,

uppskakad.

han blytts sa anterérad, sa han
kuna ènte si ór.

Vanstad, Fäs hd.

P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† antecad

anlärérad l. -or, m. och f.,
n. - rad, pl. - rade, uppskakad.

han blyff på anlärérad,
så han sköne hänte sig or.

Vanstad.

Färs hd

№ 28 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x antikvitetare

antikvitètare, m.

antikvitetshandlare.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 antigen

antingen Konj.

antingen

FÄRS

№ 289.

I. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

antingen

Se ”äntans”!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

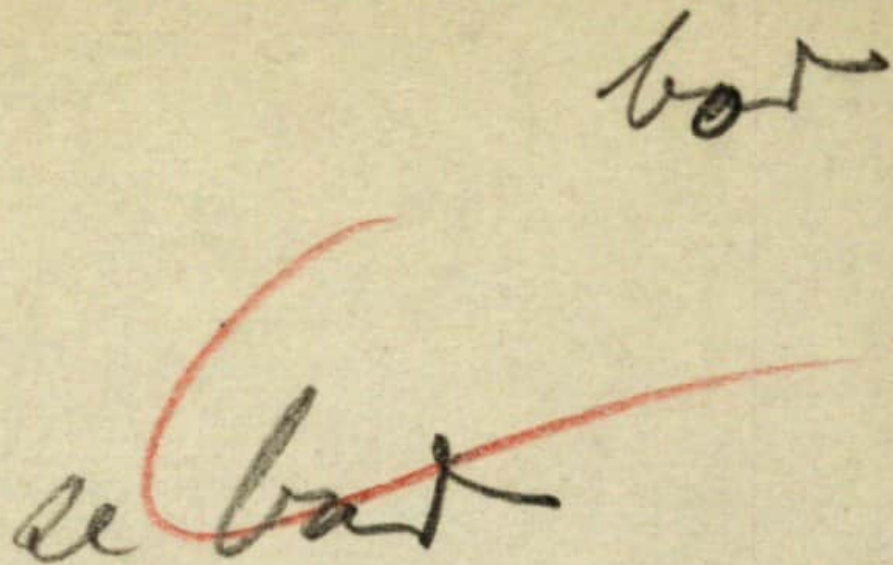

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

använda

använda, använde, använt

jé använde vi ålre.

Det använde vi aldrig.

n. g. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

använda

v.

pp. använd, pl. -a

di bleye änte använda.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

använda

använda, använda, använt

Rspn. låv mæt d'alehtal accent,

/h gagna och nyttja.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apa

åva, f., -n, pl. -vor, -na,
apa.

driva åva med lösor,
göra narr åt flickor.

Åsun. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apa
vb.

apa, àtor =

hårma

(sup.)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apa
vb.

aba àta , =
apa efter, härma

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× apärto

apärto, adv., dessutom, därjämte.

Där va fira åla fem som puna spåla fjäl, men pa va där en mästerspålare apärto. Nyttjas äfven som predikativt adj.

Den bärsen ~~haja~~ apärto.

Färs hd

Nr 281 Per Larsson 1898. Sjuem. F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*apegap
sb.

àvegàv

l. àvegàb, ˋ – – ˊ ad

öppning mellan två gårds-
tomt
längor

de. blésor 1) genom. àve-
gàbed

1) blåser

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*apegap

där blyfjz, àvlägsnàr

mèllom det blev tomrum

emellan

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apekatt

åbekåt

« etc vari »

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apekatt

àbekàt m.

(Närmare betyd. kunde ej erhållas[x1])

Jmf.: 'spefågel', 'person som gör sig till lustigkurre'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åspel

åvespèl, n., -ed, pl. -, apspel, spektakel, gyckelspel.

Han hade båra åvespèl för sk. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aplasína n ~ or/na apelsin s.

apelsin

FÄRS

№ 289.

S. Asun Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apelsin(a)
s.

apalsína -an -or -orna

de e bâra en dòli apalsína

Brandstad

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

Ingemar Ingers 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× apelsina

apalsína, -an, -or, -orna

4802 Brandstad, Fors hd. J. Ingers 1962.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apotek

abatèk, n. -et, -ek, pl. =, -en

apotek. vocsjo. Fs.

Brandstad.

hun skole tfø̀ba medesínen på

abateked jø̀rten i Lø̀z.

Brandstad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apotek,

abaték, – ad s.

–, – an,

abatéked i Föbo,

Hör,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apotek

abaték -ad

P.L. 1898 Vollijö. Täs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apotek

abaték, -ad

de skal fjèbas på abatéked

jórten i láy.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apotek

abotéˊk n.

fˀ väl en mindre gemen
form än × abotéˊk

Ls.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

abeték. -ed. pl. =. -en. apotek.

1. ja fek et resèft, so ja geka
bod te målme te et abeték.
2. han skrev te et abeték i målme.

(Mårten Rönn)

Vomb.

Färs hd.

№ 1006. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apotekare

abotékare m.

ɟɾ id apotek.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apotekare

abatékare, m., pl. =

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apparat

aparát

(t. ex. om en hörapparat)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aprïl

aprïl. aprïl.

de va en gong de va den fosta
aprïl, di skola nara dom
aprïl.

(Anders Bengtsson)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1066.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

april

april, m.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

april

april

K-f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

april

april

Östraby

Nr 2c1 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apil

apr$\underline{i}$l^{1}, m., oböjl., april.

på$\underline{r}$a^{2} nan apr$\underline{i}$l^{1}. allm. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

april

april

2. halva april

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

à propos

aberapå

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ida Esbjornsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äppelkastig

äppelkasti

= vankelmotig

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

april

aprîl

2 aprîl månad

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

arbæj, -ed.

dæd va mæd arbæj.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbeta

ar̲bå̲ja (-ar, -a, -ad, -ad, blaŭ i n., -a) intr., arbeta.

Kårstorp, Fränninge, Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbeta

arbája , =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbeta

arbåja, —, -d

arbeta

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbaíja ~ ~íd arbeta v.

~íɾ

ja ~íɾbid foɾ jämman

arbeta

FÄRS

№ 289.

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbeta

arbǽja

han kan arbǽja for tvǽr, men
èda for trǽ.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbeta

arbéta , =

(Ypre form)

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbäla I

arbäla

arbäla ?

smälma fiyla ösla ?

arbäla

Långarööds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbeta

arbeta

arbeta II

syra ättika, jfr. I

Långaröds sn. Färs hd.

M 530. Nils Nilsson.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbeta,

arbäja, -ar, -a, -ad,

ja har arbäjad mid,

№2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbeta
v.

arbéja -a -ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbeta;

arböja, -ar, -a, -ad;

di skula arböja

hö löjor;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbetare

arbétare , pl. =, -arna

fèmtan krånor om dån te arbétarna

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbetare

arbétare. -an. -ar. -arna.

arbetare.

--dær va lìa mòja arbétare a

bòde i býan.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbetare
s.

arbétare, -en, pl. =, -arna

arbétarna va. ju slåra

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete,

arbäj, - -ad s.

de ä et stift

arbäj,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

arbæj -ed

de e hälsesåmare arbæj

Nr 4418 Vånstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete;

arbåj, - -ld s.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

arbáj. n.

dær va mièd arbáj me dé

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbåj, -ad , arbete s.

arbete

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Taustad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete
s.

arbéj

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

arbæj, -ad.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbéj. - ld. arbete. arbete

han gör inte på nåd arbéj èlla,
bära lita hemvändes. (Mätta Rönna).

Vomb
Fäs

I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbéta, -ad. -a. -an. arbeta;
egen uttal i st. f. arbæj.

so läga ja fik po arbéta po
nygar.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

arbáj n.

sén fik di ga tu arbáj,
dé som hìna sen finjo de
ja i arbete, de som de övriga

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɑ r b ɑ̈ ˈ

arbeta

de va ut ɑ r b ɑ̈ ˈ ɔ r ø l a
ä n a d ˈ d

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbai ed

arbete

s.

de l farlid stut

arbete

FÄRS

№ 289.

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

ärbéj, n., -ed, pl. =, -en,
arbete.

Pärstorp, Tånninge. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete
s.

arbæj. -ad

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

arbäj, -ad

nu ska vi äta ijän – vi har
ätit nåd ånad arbäj

Stansop i Fårnninge.

7054. Fru Lf

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

arbéj, -et

dréjt arbéj drygt arbete.

N. Sp. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbáɪ ld

arbete s.

a dɛ ɛ stʉt ~

arbɛk

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbäl ed

/arbete s.

arbete

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

arbáj n.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

arbáj, -'ad

du skola ßùta dí
arbájad de skulle ßòta
det arbetet. N. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Törde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Å. arbéj arbete

arbéjad

ja. e. ïnte gla for. dí arbéjad jag tycker inte om det arbetet /... so. K. f. 71 / med. arbéj så. mycket arbete

Nr 290 Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

arbete

ja trår på arbetet
jag längtar efter att arbetet
snart skall vara gjort

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

D. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

arbáj

sèdanes arbáj.

(Kr 1941:) arbáj, -ad.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

arbete

Å. (genuinare) arbáj

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

arbetet, -et, -ed

yngre form

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete
s.

arbæj, -ad d. arbæj

y. arbéta

di vil èrta sæl jæra arbæjad.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete II

vi la néi néi arbéj

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Arbetet

best. f. arbétet

ss. namn på en tidning.

Det arbete heter enl. P Larsson arbéj.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbetslön

arbåjslon, m., -en, pl. -or, -na, arbetslön.

Långarød. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ardénor; ardénorna best. pl.
hàst ar ardennerras
dr. dær, ardénorna
K. f. 71 | var mér tòlra de
dår ardennerhàstarna
voro mera tåliga

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ardenner

ardénor

hàst av ardennerras

dem va hål ardénor

det var halvgrov ardennerras

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ardenner

ardénor

ardenner-tas

de va hál ardénor

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aig
adj

á_ri

hwem va_ so á_ri

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arg

ári . adj. arg,

förargad.

de va ingen ögon han ble

ári iblán. Aud. Bengtsson

(om en lärare som hade 130 barn i klassen).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arg;

ár a.

prästen blé ári;

Hör;

A 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arg

ary

ary ov rå

ary ov vin (arg och vresig

och obehaglig

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arg

ärg l. ärgor, m. och f.,
n. ärgt, pl. ärga, komp.
ärgare, ärgast, // ond, vred.
han blyft ärg po mi; göra i ärga
2/ ilsken. En ärgor kong kåda
snart knipt ödoren.

Årum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arg

2
~a

arg a.

l hö'gen ~ a sl.2

arg

№ 290.

Sofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ary

ary

å. ilsken, ondsint (om djur)

--- ét édz, som va so-

ár̈y. En häst, som var so°

argsint.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arg

ärja pl.

argsint; vredgad

sömma va - älskna o -

ärja. Samliga (d: moder-

suggor) voro älskna och

arga.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

A. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arg

arj

"å då bytt hun arj ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arj neutr – pl. arja arg af.

Du behöver inte
va rädd, för honom
är inte arg. han vill
bara leka med dig.

Förening.

H. Areskoug 1924.

arg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

FÄRS

ag

heute. de e so äijt

om starkt kaffe.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ár: l. ar l. ar arg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

angt adv.

De je de arjaste ja konne binga sätjana .

Det gick det fortaste jag kunde binda säckarna

Nr 8656 Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aum
s.

aum, -an, -a, -ana

hun han hat bygded aumen
på tig stäla.

1963. 4802. Brandstad. Fäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arm. ˈlɑn. ˈɑ, -and, arm.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arm, a'm, arm

arm

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arm en 2 ~a na arm s.

arm

FÄRS

№ 289.

S. Stam Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arm ;

arm , - ´ en s.

— ` a , — na ;

di j´ ´ á´m

i arm ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arm

arme, -'en, -'a, -'ana

m.

ja har värk i
armarna och benen jag har
värk i armar och ben

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arm

ärm, m., ärmen,
pl. ärma, -na, arm.

№ 281. Färs hd Fousjö. FG.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arm 2a na arm s.

han fek 1 armen 2
2 tofsverked

Kånninge.

№ 287.

arm

H. Areskoug 1924.

FÄRs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a l m
s.

a l m , ' l n , ` a , ` a n a

t a o g a á l m e n .

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arm;

arm, — lm s.

— a, — ma;

han hade vägan

ugor ämbn, —

№ 1587:1 Ramsåsa. Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

am
S.

am, ˈan, ˈa, ˈana

han hade bröded én ám.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arm en 2a na arm s.

arm

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arm

arm, -'en, -'a,
-'ana m.

... en stäga ma-
fira ärma-på, dén
skrév- vr ma en sta-
ke med fyra armar på,
den rutade är'n tors-
joden med. K. 71.
Törde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a[illegible]m, 1an, 2à arm

arce

FÄRS

№ 285.

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arm

arm, -en, -a, -ana

m.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärm
s.

ärm

m. ärma, ärna

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

armatur(en)

anaturen, m., förek.
blott i best. sing, arma-
turen, armaturfabriken
i Lund. Folketymologi
af natur.

min sverson e ju anaturen i Loz. Ossjo. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

albúla n albúla na armbåge

armbåge

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

albúk n albía na armbåge b.

ja slø me sø på ~ n

armbåge

FÄRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

albûe, -n, -a armbåge

armbåge

H. Hallqvist 1924.

Kövestad

№ 285. FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

albuakrogen armbågskrok s.

de to met po
albuakrogen, so
de göra so
höglens ont

Kenninge.

H. Areskoug 1924.

armbåge

Kenninge

№ 287. FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

armhåla

armhúla -ar -or -orna

1948 Vadsjö, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

armhäla

armhåla, f. -n, pl. -lor. -na,
armhåla. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

armhåla

armhúlfa, -ar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

armhåla

armhúla f.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

armakorg

àrmakór -en -a -ana

korg som bäres under armen

1948 Vollejö. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

armkorg

armakör

grepkorg som bars på armen

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

armkorg

Àrmakòr, m.

korg som bäres under armen.

Nr 3321 Fränninge, Fä s hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

armkorg

àrmakór

korg aü bär på armen.

K. f. 71.

Jord

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

armkorg

armkorg

korg som kan bäras på armen (armen träds genom greppen)

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

armkorg

àrmakór

korg som bäres på armen

R. f. 82

àrmakór

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 albuera armbåge s.

ja stuta 2 albuen
so hövens 5

Färninge.

H. Areskoug 1924.

armbåge

Färninge 1907. ELAG

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

armstol

ärmastöl -en -a -ana

länstol

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

armstol

àrmastòl m.

stol med armstöd

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x anas
v.

anas

retas. kiva.

Nr 8206, Långarä̈d, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x arpas

v.

arpas

retas

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x arras;

ärˌas dep.

retas;

kan stˌöˌd o ärˌas

mˌe kˌöˌn;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*arras
ob.

àras, =

retas (med hund)

han àras m. h. hónzen

Han retas med hunden.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*arras
sb.

àras, =

retas (med hund)

stanta ute o àras med
hónden! Stå inte och
retas med hunden!

K. J. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arrendator

arrendatorer, m., -en, pl. -or, -na, arrendator.

Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arende
1.

arénda, n.

di får betåla lrt arénda.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arrende

1
arrendo, n., -dowed, pl. =,
-dowen, arrende.

Pärstorp. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arende

arẽndo. - d. arende

1. di betälte ẽnte nad arẽndo,
di jöre arbẽte.

2. di va arẽndo oge klöstor.

Per Fyn.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arende,

ärända, – dss.

han hatåla lidd

ärända;

Hör,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arende
s.

aránda, n.

han ha ed bära på aránda.

Tolånga.

Nr 7051. Tolånga, Färs hd.
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arrende

aréndo n.

N. sf. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arrende;

arändu, -ds.

Röddinge

1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arrende

aréndo, -ˊ--ad

Ått. arrendeavgift

... aréndoad so-kàlad arrendet tå åt sajn / dr-hàded po-aréndo de hade det (= lantbruket)

K.F. 71 på arrende

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arende

ärende, -ed, s. = arrende

betala ärende

S. Löfgren

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Nr 290. Sövde, Färs hd arrende
Hugo Areskoug 1960.

Ä. arendhe, =, -n

arrendeavgift

han, tok, ja, óp àla

aréndan. Han uppbar ju

(inkasserade) alla arren-

deavgifterna. Sövde. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arrende

aréndo l. aréndе n.

ā. ȳ.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arrende,

ärlindu, -ld s.

han betalar lided

ärlindu,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

amendställe

ärendaställe, n., -et, pl. =, -en

ärendegård.

Östraby

Nr 2:1 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arendeställe

arendostäle -ed, pl. =, -en

arendegård, -hemman

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärendeställe

ärendeställe, n., -d, pl. =,
-n, ärendegård, - hemman.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arrendeställe

arándestäla n.

ó

arrendegård

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arrest

arist, m., -en, utan pl.,
arrest.

di satte nam i marstf
arist, da sad han i
lo lima.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1006.

arrest, -en. arrest

kal den fäntene hade tätt
utan en dötor, so vile han
hem skole hät krönan, men
de va imöd lägen, a kal den
fäntene ble dømd te fäm
menniskos arrest. (And. Hengtsson)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arrestant

arrestant, m., -en, pl. -or, -na, arrestant, fånge.

Han löste ut arrestanten och sen han hade fri arbeja, o matis, di va inte gåwa o drås mä. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arsenik

arsenik

Av. rättskrud rättsknut.

Gas åt hästar. Se u. bit.

K. f. 71.

Sööde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àsúl, -ld, pl. =, -ln. askål.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* anshål

åshol -ed

anus

ja han spårkad hånom i
åsholed tit.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
J. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ashol

bakdel

= arshål

Kiss me i asholed.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

art

ärt, m., ärten, pl. ärtor, -na, 1/ art, anlag. de liksor ärten i nam ätte fären; 2/ beskaffenhet, sort, slag. de e inzen o vil ha lav me fältra, sådan de e sama ärt sæl. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

art

art

väsen, beskaffenhet

de ~ ha ~ sáma árt

som ~ ánra ~ jur

(om rådjursteiden)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
arta artig adj:

pl. 2 ~ a

dul ska lära de o

2
vara ~.

arbij, snäll

FÄRS

o № 289.

S. Arum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

artig

årli, m. och f., n. -let, pl. -lija. // Konstig, besynnerlig. De e årlet rent; 2/ artig, men användes sällan i denna bet; som är nyare.

årlet, adv. af föreg.

Tallsjö. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arv

arv, n., arved, pl. =,
arven, arf.

aum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aev

aev. ett. ett.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arvedel

²årvedèl, m., -hn, pl. -a, -na, arfaedel. Från²inngl. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arvinge

arvína pl.

K. 6.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arvlös

²årvelǫ̀s l. -or, m. och f.,
n. -lǫ̀st, pl. - lǫ̀sa, arvlös.
pitan komp.
¹Fåren vǫ̀lle ²jort som ²årvelǫ̀s
vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arvinge

1
arvinge, m., -n, pl. -ngar, -na,
arfvinge, arftagare.

1 2 1
arvingana sålde gården.

Pärstorp. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arvtagare

arvtágare, m.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aráttа
obj.

aráta, obój.

= varmäktig; står blott predikativt.

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Brandstad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× arätta ll
adj.

de va ignalat o se, nar di
bliya aréta.

Brandstad.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× arätta

arå1ta, adj, oböjl., sing. och pl., kan blott stå predikativt, vanmäktig i följd af sjukdom, ansträngning l. umbärande.

Västerstad. Fs.

äv. Brandstad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
/as/ s.

as/ /-an; -a/ -ana

= /drög.

stenás = /stendrög

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

as

as, -ˊad

märke, som gjorts med
täspetsen för att visa, hur
långt utsädet fallit

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

as

as n.

(förakt fullt epitet om människor)

tröla nú, dit ás! Trolla nu, ditt as! (Sagt till en trolldomskunnig kvinna)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åsa
ob.

àspa, =

Pres. ⁼ar

slàpa

åsa, hòp slàpa sam-
man.

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åsa

åsa

åsa, draga, slåpa

ja får åsa hom får

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*åsa
vb.

åsa, =

släpa

dv. åsa - dom po -
gåled de släpade dem
på golvet.

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× åsa

²åsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, -anes) tr. ah inth. ¹/ släpa.

di ²åsar ¹fjyded amkring hår di vil.

¹rebed ²åsar ¹bågete vognen; ¹/ slita, släpa, arbeta hårdt. ja ha ²åsad al min tid.

Föreninge, Tollsjö. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*asa
vb.

àsa, =, -ad

släpa ett tungt föremål

Pres. part. àsanas

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× asa
rb.

v. åsa - från nédzorna
vi klåpade fram kårvarna

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åsa sig

$\underline{\text{å}}^{2}$sa pi l. se (-ar, -a, -ad, -a/ refl., släpa sig.

(Ma$\underline{\text{n}}^{1}$en $\underline{\text{k}}^{2}$ne knapt $\underline{\text{å}}^{2}$sa se $\underline{\text{o}}^{1}$p i s$\underline{\text{ä}}$ngen. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3340 Lövestad, F rs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ åsekan

åsekär, n.

den som är långsam i sina rörelser.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ashål;

asúl, – ld s.

–, – ln;

anus;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ask;

àskə a.

el. àskə;

àskatrə;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ask,

ask - en s.

- or, - na,

el. ösk, öskon

öskor, - na,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ask
s.

ask, -en

(fraxinus)

den står en ask

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ask;

ask, -'ln s.

- or, - na;

trädslag;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ask

ask, f., åsken, pl.
åskor, -na, ask: ornes.

Pauejo. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ask

åsk, m., åsken, pl.
åska, -na, ask (att för-
vara saker i)
Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aske s.

askelen ——

hæt la en ask
på bøtted, som
dræjen to.

Kenninge.

№ 287.

H. Areskoug 1924.

ask, låda

FÄRG

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ask kn Ĺ or na /asko s.

ask (trädet)

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ask en ~a na. ask s.

ask

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ask

ask, -'en, -'or

(Fraxinus)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aska;

àska, – an s.

so blàk dan

àska;

Röddinge

M 1586:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åska, åan

aska

aska

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
åska n

/aska s.

aska

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aska

ǽska, f., -r, pl. utan,
aska.

di slǿve var po o sloɣte
brẽnad ved i kǘlamilan,
hla brẽnde 'd i ǽska.

Asum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åska n

aska s.

aska

FÄRS

№ 289.

S. Ståmd

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aska

àska, -an

àskan skola - fala -

yénom askan (skalle

falla igenom (d: typis-

galgret).

K. J. 71

Jörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aska

àska, –n

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
oska n

aska s.

2
kögnug 1 ~ o lud

aska

№ 289. FÄRS

S. Ö Lund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a ske

ȁske, -ed.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aske

àska n.

1. ved ℔. virke av ask
2. bestånd av ask

n. y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aske,

àske a. askvinke

t. ex. àskepryl,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aske.

äskä a.

äskabrinna.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aske

åske n. sb.

1. bestånd av asktråd

2. ved l. virke av ax

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

x aske

àska n.

K.y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aske

åske -ed

1. asktåd,-buskan 2. asktä,-virke

Östraby

Nr 291 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aske

²äske, n. ,– d. utan pl.,
¹/ asktråd l. – buske. ha e
gat an ²äske. ²äsked fudor
²järna ¹åf, sa ²trédjed nör
~~ed~~ ²ända ¹låfen; ²/ askträ,
– pirke.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 åskl

x /asbe s.

askel (koll. och om virket)

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aske

sb.

àske n.

1. Bestånd av ask

2. Ved l. virke av ask

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* askeblåst adj.

åskeblèst l. -or, m. och f., n. - blèst, pl. - blèsta, utan komp., askblåst, nttr. för behäftad med en i värk och svulst bestående sjukdom, som förmenas uppkomma därigenom att giftig utdunstning från ett askträd inandas af en person.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

askegrop

àskegrȯ̲b, -an

fördjupning under häärden i öppen
skorsten, där askan samlas.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× alkerotände

²äskerödène, m., -r, pl. -na, -na, eg. askrotändа; i askstammens nedre del, den varifrån rötterna utgå.

Did e en stark spinzbåge, för did e äw en ²äskerödène.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× askeskakel

[2] åskeskägel, m., -len, pl. -gla, -na, askskalm, skalm af askträ.

Vousjö - Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× askestol

2
åskestål, m. -ln. pl. -a, -na, askstol, plat af askstå.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ asket

åsked

nedsmutsad av aska, askig

di e åskada a vélia

6. V.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

asketråd

àsketrå n.

ask

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

m. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

asketrå(dj

asketrä

askträd

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

askhål

àskahål, -ad

hål under eldstaden i den öppna
skorstenen, där askan fallen ned.
de e fœnne blöögt, så hålenby klökare,
nær han pisa i àskahåled. osv

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

askhål

askehüled best. sg.

hål i ugnens botten, genom

vilket askan rinner ner.

K. f. 71.

Förde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

askhål

àskehùl n.

hål för askan i eldstad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

askehål

Fr. àskehûl (ric!)

àskehûl

(hål för aska i eldstad)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

askmånja s.

askmesten i eldstad

à'skamo'n jan bestig.

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd
Göran Hallberg 1983

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

askonsdag

åskönsta

onsdagen i veckan före påsk-
söndagen

K. f. 72.

Formen hörd vid uppräk-
ning av dagarna i påskveckan.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

askonsdag

Askeónsta, ƒ., -n,
pl. -lor, -na, askonsdag,
onsdagen) i fåskvecken.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

askonsdag

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

asp

asp, -en, -or, -orna

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

asp

asp, -en, -or, -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

asp len 1/2 or na asp s.

asp

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

asp

1

asp, b., åspen, pl. åspar

-pa, asp: populus tremula.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

asp

asp

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Aspe

Àspe, - ad

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aspe

àspe - ed

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aspe

2
åspe, n., -d, utan pl.,
1/ asptråd l. -buske.
dær væsor 1 åspe
2/ asptrå, -virke.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aspe
sb.

àspe n.

1. Bestånd av asp

2. Ved o. virke av asp

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aspebark

àspebàrk

bark av asp
(användes för tju ett slags
dekokt)

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Vanstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† aspträ

äspelträ, n., -d, 1/plan
pl., aspträ, -pirke;
2/ med pl. =, -n l. -na,
aspträd, asp. tuvelöz
på mest äspelträ.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aspetråd

àspetrå n.

asp

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aspetråd

àspetrè n. j pl. =

asp

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† atede

atéde

möss och råttor, som tåndeskuro den
otröskat säden.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

o

all
inf. märke.

åk mänsjor, de vore
bätor o va rént ózan!

Ack människor, det vore
bättre att vara alldeles
borta (d: från allt det
här elände, dvs. död)!

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

att

i'n f. märkee

o

dær e en tîmes væg

o gå dær är en timmes

väg att gå / dr hinda inte

o jörad vær då

K. f. 71 de hunno inte att göra

det varje dag.

Låvde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att
inf. märke

o

tro o börja ma till
att börja med

Nr 6755. Jolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

att
vi hade i en hörn i inf. märke
o vùta dòm vi hade en
vallgosse, som vaktade dem (väl
från början: * o vùta dòm
att vakta dem)

X. f. 71 (Jfr v. och)
hizbär di va gòa o
èda hallon var goda att äta

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

att
da ~ e ~ snárt tid inf. märke
o ~ drìtja ~ kàffa det är
snart tid att dricka kaffe./
nú e ~ da ~ val ~ for ~ sént o ~
laa ~ o ~ vila ~ ha ~ manfólk
nu är det väl för sent att vara
och vilja ha sig en karl
(om en kvinna, som
K. f. 71/ fyllt femtio år)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

att

ja tål inte räkta(?) märke
o sröda o glö på dom
jag tål inte riktigt att sitta
och glo på dom.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att
skoj.

han vista sov väl
att du hadde vagnen
Han viste nå väl, att de
hade det i vagnen.

K. f. 71

i dåt fj. d.

Jörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att
inf. märke

o

de. började. o. skòma
det började att skymma

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

att

Ä. med final bekyd. inf. märke

... an tjèmakòm o raja
hårad, ma o sé, om dar
va non ohéjra en finkam
ä kamma håret med för ä se,
om det fanns nåjon ohéjra

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

att
inf. märke

ja ~ tykor ~ hum ~
skola ~ ha ~ jöra ~ me
o ~ bora ~ en ~ tóm jüse
jag tycker hon skulle ha be-
rör med "och barit" (= att bära)
en tom påse.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd. 8/8 87.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ato
konj.

ad

Ofta i förb.: mén ád
(d° den talande hejdar sig
och tänker efter, vad han
skall fortsätta med)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att
konj.

ad
(-)

obs. pleonastiskt bruk i följande ex.:
de e tit ad kàtana kryva ey po
láwted.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att

konj.

ad svagt r.

de va så ad... Det

var så, att

M. f. 82

Vemstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att

0 inf.-märke

tr. o. börja - me tär att

börja med

N. g. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att

å (Inf. inf.)

s. 89.

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akt

s. 89

ād

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att
kom'.

od
(-)

nä' man fås tala o'm, od
fö'n hade di hüsfonhö'n.

Olaus Mattsson

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att

od ot (framför ord på d och t) konj.

ja tror, ot de va.
o sin od han gjort dåd
skole han jo ga hem

№ 287.

FÅRS

H. Areskoug 1924.

att

Östraby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att
konj.

od

ja tyˊkor, od ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att.

åd

"då kunne kann se, åd ma-

den va bara blo..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alt
konj.

ad

(pleonastiskt)

men ad han vele hjälpa lid.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att
koj'.

ad
(-)

pa den gra'z, ad ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. alt.
inf. märke

O

han brugar ältid o
spda op klokan tol han
brukar alltid stiga upp
klockan tolv

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att

inf. märke

a (kanske formellt = och)

sóna hàde di, èzan di' borja

a sý

Nr 7050 Långaröd, Färs hd

Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× atta
v.

atta

(barnsp.)

om som

~~Här~~ småbarn skulle göra sina naturbehov i fast form.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i alles.

i åtes adv.

i går kväll.

han vå har i åtes.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

augusti

agústi

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ágúst

augusti s.

augusti

№ 289. FÄRS

S. Sund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

augusti;

ágústi s.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1832.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

augusti

1
agueſti, m., oböjl. Augu-
ſti månad. Tollsjö. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

augusti

agústi

i agústi mènad

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

afjón, -ln, -or, -orna, auktion.

Nr 4151 I. Ingers 192

1930. S. Åsum.

Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akjón, -an, -or, -orna, auktion.

gupe akjón etj.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktion

akʃɔ̀n -an -or -orna

om en tʃø̀bor en sɔ̀g pɔ

en akʃɔ̀n ---

di sate akʃɔ̀n = stålle hit a.

1949. Nr 4802. Brandstad, Fär hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktion

akʃōn, m., -en, pl. -or, -na,
auktion.

han bliff inʃpat for had han
ʃkuʃle ʃo akʃōnen.

Vollsjö.

di sate akʃōn --- (Höller till auktion)

✓ Brandstad.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

~~Vollsjö~~. FS.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktion,

akʃɔ́n, - ɛn s.

- ɔl, - na,

dan va akʃɔ́n,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktion

afsön, - -'an, - -'or

l. akfsön

en dyr afsön en auktion med

höga priser

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktion

afsön, -ˈ-en

ga. tz. afsöns

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktion
s.

afgår

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktion;

akʃɔ́ɔ̄n, -ɛn s.

-ər, -na;

dɑ̄ ska vɑ̄ akʃɔ́ɔ̄n

tɛ̄ fram̄tíɛn.

№2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktionsdag

akſónsda , m. -n, pl. =,
-na, auktionsdag. Brukas
ſkuldom åfven i betydelsen
förfallodag, då vid en auktion
gjorda inrop skola betalas.
Ja ska nok betåla nær
akſónsdan kómer. Främmande.

Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktionsförrättare

afsönsförrättare, -en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktionsman

akʃɔ̄nsman -an, pl.

- men, -an

auktionsförrättare

Västerdal

Nr 251 b Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktionsman

akʃõnsman, m., -en,
pl. -men, -en, auktions-
förrättare.

Vousjö. Vesterstad. Åsum, Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktionsman

akjŏnsman, m., -an,

pl. -men, -an

auktionsförrättare

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktionsman

afsónsmán m.
auktionsförrättare

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

auktionsropare

afsönsrübare m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

aw

adv. & prep.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

av, adv. & prep. = av (starktonigt)

(endast skenbar diftong, som utvecklat sig ur -v; målet i S. Fär har annars långt a)

S. Åkerm

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fär

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

av

a i "finare" tal

--- ìta a dìta slámsad

inte ar detta pratet

(d: blir jag trött).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II (a l. aw) av

sín tó- di- dóban a

sedan togo de dubben av

N. f. 71

di- sava- tråd a de

sågade av tråden.

K. f. 72

falt- aw föll av

K. f. 72. tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

av, prep. och adv., af.

Åsum, Vomb. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

adv. & prep.

av

de små kom åv = avlägsnades

jfr små

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a

av prep

2
soma ta se sal a da

№ 289. FÅRS

av

Sorde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ad?

/av prep.

№ 289. FÅRS

Sörde

H. Areskoug 1925.

av

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

av

fala - áw falla av

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a

(av, av)

/av

av

№ 290.

Fårs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Av. aw (ɐaw), a av

du ˌ gorde ˌ óma ˌ si de
"gjorde av med sig", dvs.
de begingo självmord /

K. f. 77 / sovìda ja ˌ kan ˌ
sèda ˌ ój o va ˌ
aw ˌ sájan sò-
vèda jag kan stiga upp och vara
ur sängen. Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. av

dær brande hèla lògan
á for nóm Vid det
tillfället bram hela gards-
lången ner för honom

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II av

so brenda dén lågan
åw. Så brann den
gårdslangan nea. / han
ga lita å pa prisad.
Han sankte priset
K. f. 71. en smula.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III av

Motsvaras ofta ryss: s

'ur' prep., adv.

en - hada - brý o - fa -

mélfsen a - jéiren - pro -

dóm. Man hade bessrå ått

få mjölken ur jåvren på dem

(om herdmjölkade kor).

T. f. 71.

Jövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

adv. & prep.

aw, sagton. även aw

så töjda hum ǥüsa, mènegan

aw forsámlegan.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

adv. & prep.

aw

di mo̱te ta̱ sko̱na a̱w

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

av

klipor - áv klippar av

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Vänstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

s. 90

å

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

au

hài = iväg, åstad

så mote han áw te hörby

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

adv. a prep.

aw , ev. au

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

au

adv. & prep.

au

já e den ålsta au gåbana

Ö.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

av, adv. och prep., av.

№ 1006.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av prof. Ad.

all

"där kann du ta'd au de..."

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aw

ä; x/ vagtr. a

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

träka a - gården sjöpa

fram ur jorden

den e nök ä det är till-

räcklist x/ ä, stenkon., än yngre

form än aw 1—s.

Vomb, Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

a +/

jora ~ á ~ ma göra av med,
konsumera, förbruka

+/ a ɣ. för av . 1-s.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

ao de

därför att

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

ow

han hade talt en
bíd ow han hade
tálit av en bit

Senaste y. för å. ow. 1-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aw

ɵw

Stundom a, svagtryckt a

Mest genuin form torde vara aw. 1-s.

de kona inte gå ow
stålad de kunde inte rora
sig från platsen

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

adv. & prep

aw

vi skola ha en puse kägor

aw -kom (mål. bagarn)

L.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a

av prof.

Nyare uttal; det genuina är aw.

av

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

adv. l prep.

au

di slåpor åin åu stògom

reint. passagerare.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

ad. d pers.

au

dar lagor kan dom áu

(mål. tidningarna).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av

adv. & prep.

au

dæn ha vad en tiòja au sáma
sórt
áu ma pèjan!

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

av det

korj.

au de = emedan, därför att

--- au de ja kan vård i

kommunen ---

Nr 7050. Långaröd, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*avaxaläkte

avýsalàyta n. sb.

på översta kjälken i en gärdsgårds fastgjord planka (bräda), mot vilken nedre delen av takskägget (av halm) fick stöd. Ej på alla n. ö. 71 / halmtäckta hus.

Ramsiön.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II takskägg

× axelbräkte

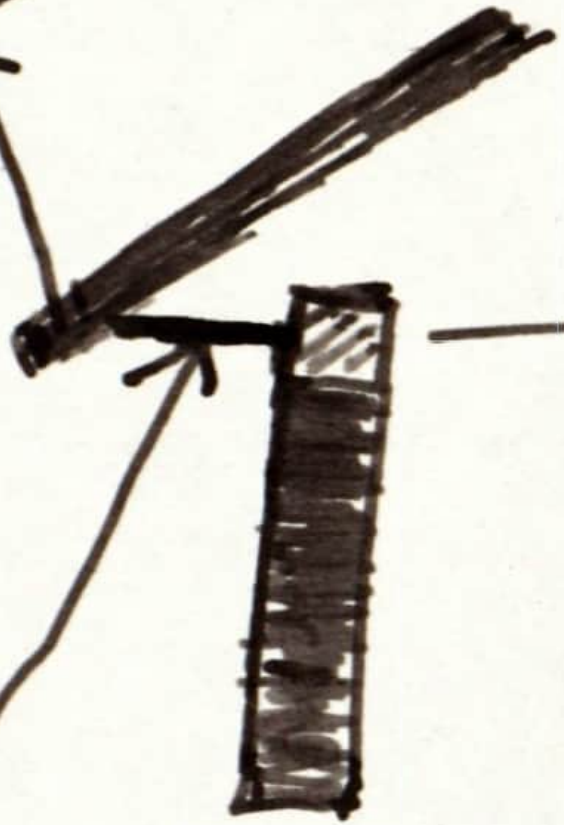

→ bjälken ovan-
på gaveröppningen.

avvisabräta

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Åbärad
a.

Åwbärad

fattig och alldeles medellös.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aubiten

áubéden

den e àlli en tráu áubéden

au ón

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avbränt

åˌubränd, reuti. åˌubränt

de skaˌle va åˌubränt

= nedbrunnen

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avdankad

åwdåŋkad

utfattig. ensinnad.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× avdansat

óvdånsad

Intr.: ha ~ óvdånsad ha slutdansat, ha dansat färdigt (t. ex. om en medåldras eller äldre person, som slutat att dansa) ow yngre för ung

Nr 6768. Lövestad, Färs hd l.-s.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avdelning

avdelning, m., -en, pl. -or, -na,
afdelning, skiljnad.

de e en avdelning jo stiftsed.

Dousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aved

intej.

åved (måne = a, vet)

sine, kvm e dé?

åved, de e jo nels.

Ilstorp. Fäs hd. 5. 1. 1925.

Nr 7900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åvel

1
åvel, m., -en, -ar pl.,
afvel.
Dæ va vel 1 åvel 2 hä lrol-
1
påkan.
Ja ska behåla 1 mæren fi åvel.
Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avel
s.

ável, -an

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avelsgård

1

åvälsgård, m., -en, pl. -a, -na, afvelsgård, mindre gård, lydande och brukad under ett herregods.

Braatlad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

avelstyke d avelstyckor s.

2.

ett slags vått
mat maljör
FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avelsök

ávelsòg, n. ,- ed, pl. =,- en,
afvelshåof. Östhaby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ avelta

avälta, f., oböjl., förek. i
plur. Kåma i avälta, falla
omkull, så att man ej kan resa
sig utan hjälp.

Kåma i avälta, did e nar
dä ble fidzanks o küna ènte
rèsa dan. Fränvinge.

Mären kom i avälta ve kröban.
Åsum. Fs.

№ 281
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 avenbokar en avenbok p.

avenbok

FÄRS

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avenbok

àvenbóg

(vitbok)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x aven bök

àven bödz

avenbok

12.1.99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× avenböke

sb.

àvanbøʒe n.

bestånd av avenbok

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× *avenbòke*

àvenbò́dza n.

ved ock virke av aven-
bok (vitbok)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avgud;

agúd, - Lm s.

vildbasare;

ja vå Lm rèkti

agúd;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avgud

agúd

upptåpmakare, odygdspåse

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agúd, -ɛn, -a, -ana, eg. avgud;

styg gosse

dɛ e en rɛkti agúd.

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomb.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agué [1] × avgud

självsvåldig person, uppträdsmakare

en jäkla agué [2] te kår

S. Åhlen

Nr 4151 I. Ingers 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avgången

áwgán, reutr. áwgád, avgången

= bortlagd, avskaffad.

di brugte a Juda nyårsskød, men
hær i vóm e de rent áwgád. N. f.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avgången
a.

neutr. ågaud

avskaffat, bortlagt

Sin blek de jin ågaud

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avgången

neutr. ávgad

= avskaffat, bortlagt

de e ént ávgad

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avgången

neutr. á̲w g̲ä̲d

= avskaffat, borttagt

dee r̲ént á̲w g̲ä̲d

Nr 1003 Vomb, Färs h:

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avgången

ávgen

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjornsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

au ˆd au ˆd

urbunk

avgingen

da ta raint augaud

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avigt

åved

jöra de åved. göra en sak fel eller
tokvänd.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aviget

s. 92

åved

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åvrigt
adv.

åvad

då predika han val
åved o. baglänges? Då
predikade han (d. vi) väl
avigt och baklänges? (sagt
skämtsamt) K. d. 71
Jörde

Nr 290. Förs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avigt

aved

åv. ad.

åvad

då man vrider något vänster om,
eller då ett par personer blivit
osams så är det avd emellan
dom.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× avillna
a.

avéllna

ovillig, motstråvig, ombytlig i
meningar.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× avillna, a.

avillna

ovillig, predikativt

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avkrok

akrȭg - en

en akrȭg

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akrög

avkok

vikrak

kaust ograga stolade

bura i nan akrög

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avkrok

akrôg, m., -en, pl. -a, -na, afkrok.

balâja lîfzor i en akrôg.

Åsum (Barlega) F.

Färs hd

Nr 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avkrok

akróg

avsides belägen plats

--- en akróg, löst ifrån vägen (vägen)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II akrög ; pl. -a avkrok

akrögana best. pl.

uda, 2, akrögana nte

i avkrokarna

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~avla~~

àvla , =

I uttrycket ~~a~~vla , lús få
lóss på sej

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avlagd

áwläjt n.

de ble áwläjt. Det
(): bruket) bleu bort-
lagt.

K. J. 71.

Jövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avlåpesyl

avlappesyl

avlappesyl, skon.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*avleda

alëa sb.

leda, avsky, avsmak

dr. fik. alëa ti. mådan

de fingo matleda / so. hade.

dr. alëa. tr̀d

så hade de av-

K. S. 71 smak för del.

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958 59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ avleda
s.

aläja

antipati

3340 Tolånga Färs hd

M. Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x avleda

alé̲a sb.

avsky, avsmak, ~~matleda~~

han hade alé̲a tv.

mǻd han hade matleda

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alón ~ t

~a

avlång

avlång

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avlöning. - -ön. avlöning.

(låneord).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× avnas

avnas

vara arg (/ɔ åve = agg/)

ja avnas po nom.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avplöjt

óvplöjt

Pret. pert. n. i nutrycket
ha ~ óvplöjt ha slutplöjt,
ha färdigplöjt. M. f. 78.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avlöning

avlöneŋ, -en.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avlösning S.

avlösning

(om vaktavlösning)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ave

²ave, adv. (interjektion)

åh vet jag.

²ave dær e ²inzed plavlø¹ po

plå²kan; dærfør¹ plær hæn ihælər

Vousjø. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aoföda

afö̲da, f. -n, utan pl.,
afföda, afkomma i föraktlig
mening.
Aw lus blör da snart afö̲da.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

avgång

avgång, m., -ar, utan pl., afsåning (i handelsrörelse). De e åltid go avgång i den bowlen. Fräninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

avgång II

1

avgång, m., -en, -tar pl.,
afsättning (af handelsvaror).
Han har gjort 1 avgång. Tallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avigt

åved, adv., utan komp.,
afrigt.

råken går lija bra
åved, som rel.
spinna åved.

Dalsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dokrok

avkrög, m., -kn, pl. -a, -na,
afkrok.

did e avkröga o tog kn.
ska ijknom.

Jousjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× awmodalös
adj.

awmödalös, pl. -a

vankelmodig, obenäknelig.

dö som nu kune folk va

bade hialösa o awmödalösa ----

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* a voksa-bord

b.f. a vuésa bǫ̈nad

nedersta läktet under halmtak.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× avrad.

àvrad : förb.

jöu pu àvrad : gå
på stubb;

jås han göur pu àvrad.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ovrad,

ovrad i föb.

jo:u pu ovrad.

ja° ja° stubb.

jissen jo:ur pu ovrad.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avrad

àvraden best. sg.

återväxt av gräs på stubb-
åker. K. f. 72

strÿdja på - àvraden
gå och beta på stubbåkern
(t. ex. om får all. gäss).
K. f. 72 Tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× avad.

àvad

jåsen gåur fa

àvad, gåsen går

på stabb.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× avrad

2
Åvrad, m., -en, -plan
pl., afradsbete, det bete
som finns på åkrarne efter
grödans inbärgande.
Di 2 släpe 1 kreaturen i 2 åvra-
den. Boasjö. Fs.

Färs hd

N: 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× avrad s.

avrådan

= spillningen på stubbåkern.

(spillstråd)

Nr 4250 Fränninge, Färs h:d

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avrad

àvrad, ˋ-- en
stubbåker "återväxt"
(gråsbete) på stubbåker

de-gick-på àvraden
(om t.ex. gäss)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ävenigt

ä̲vrigt

fristående supinumform = slutat

riksa.

när de fr̲k ä̲vrigt ...

Nr 1006 Vomb, Färs hd

L. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹ avrätta

¹arẽta (-rẽtor, - rẽte, - rẽt, -rẽt, imperat. obrukl. / tr., afrätta.

Ja va lid stor, nar den han bliff arẽt, den som bliff ²slaglad.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˈavrˈɸsniʒ, pl. ˈavrˈɸsniʒar + avrösning

avrösning

vi ha ˈavrˈɸsniʒar i ˈvästar

om ˈmˈåslu

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avslad

áwsɛ̄lada pret. part.
pl. obest. form.

dɛ̄ tuta dɛ̄ va brá
dɛ̄ bygt áwsɛ̄lada.
De (hästarna) tyckte det var
bra de blevo avselade.
n. 6. 77.

Ramsia

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avsked

avsé

(ur tjänst)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avsked s.

avfɛ[1]

han vɛl[2] promt ha ~

avsked

FÄRS

№ 289.

S. Aum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

awfē, -ad

avsked

-avsked

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avsliten

ávslìdad n.

lâad e. ~ 1) ìta ávslìdad

ström.

ibr ûd av.

1) ludden

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Aresköug 1957

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åsmåg en

åvsnale s.

avsmak

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× avstäcka

ob.

àvstéka

I utr. àvstéka tíden indela arbetstiden i olika skift

genuint ?

Troligtvis lån från sysv.

av- är sep. form !

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Jfr SAOB I. sp. 598, ut. afstäcka

/ES

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avsvedd

óvsvát neutr.

(om gräsbete)

där va sto svát, so
svát, där va rént
óvsvát, där fans ingen
tíg.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avsågad

ávsågad

(Senare leden fogpr.)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avtagen

åtan.

fotograferad. åwtån ?

Hon ville inte ble åtan.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavtete

atéda (n.?) sb.

råŭor och möss

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× averiŋ

s.

averiŋ

egensinnad, oresonlig person.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 W

avvand

avvand

avvand me påtèn

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a verka

avárka, =

(t. ex. skog.)

Repps-ord med Gird- o. accentsubstitution

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x avvettling s.

avitty, -an, -a

okynnig pojke

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*avvurding
sb.

avúrig m.

vanartig gosse

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

avvikare, -an, -a × avvikning

missfoster

FÄRS

№ 285. Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× avvälta
sb.

avälta

villervalla

de hade komed e en

rikti avälta

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ avälta
adj.

avälta, indekl.

om häst som kommit i kull i spiltan, så att han ej själv kan resa sig igen.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aféde d

x avåte s.

ohyra

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x "avāte
sb

áéda n.
ohyra, råttor och möss

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*avåte

ädde, -ed sb.

ohyra (råttor och möss)

ädad ha-grävjad-ätt-

ad 1)

1) gnagt tänder det

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug, 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aéde d

× avätt s.

ohyra

FÄRS

№ 289.

S. Ståhl

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x aväte

aéda

skadeinsekter

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×

avāte s.

ausjde

avāte

(awæjde)

Så kallade man råttor och möss, samt insekter, som sög blod.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Hels~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× avätet

áwe̱dad

átet färdigt, slutätet

I uttr. ha áwe̱dad ha

átit färdigt

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ak

ej s , n.

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aʔs ed aʔs en ak 1.

dær e bra aʔs po
ɲien e aʔr.

№ 287. ak

2 Östraby H. Areskoug 1924 FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ät

äfs, n., äfsed, pl. = äfsen,
at. Fränninge. Fs.

Färs hd

V 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ak

ags, -ˊ ad ; ags, -ˊ an

kʉ́nad gom a ágs (+ någ)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ax

æjs . ¹ad . pl. =. ¹an

pɛla æjs

Tolånga .

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

as ed /ak s.

ak

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ajs ed ~ en , at s.

ruln gar snart i ~

№ 289. FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ak

ags n. ; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 aad
aisad pret. part. v.

1 2
sien so grant
aisad

Fenninge.

áad' i ak

№ 287.

Fennarne H. Arcsl. 1864. FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àjsel, -en, àjsla, -ana, axel

(hjulaxel) åven àjsel

so molle den ône tjenstjóra som

jûl a hòla oze àjselen, te di

kom te vóm. (Anders Bengtsson)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akel;

ˈäjskl, – ln s.

– ˈäjsla, – na;

– dar ˈe ln ˈäjskl

pu

Röddinge

№ 1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
aisel en aisla na axel s.

2

Pl. -or

axel, skulda

№ 290.

Säfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aisel en aisla na akel s.

akel, akuldra

FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

S. Arwidsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

æ²sel en æ²sla na akel s.

se æ²sel

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. axel

åsel, ½ – en, åslor,

åslorna

skuldra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. axel

àysel, ˋ-en, àysla,
àyslana

vagnsaxel o.d.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. axel

àjsel, ⸗ -en, àjsla, àjslana

(vagnsaxel o. d.)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. axel

åsel, -n, åslor,
åslorna

skuldra; y. åkslorna

(jfr × hårdar pl.)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akel
s.

ä'jsal, -an. ä'jslor, -na

skulder.

bägge ä'jslorna

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ajsel en 2 ajsla na akl s.

Kenninge.

H. Areskoug 1924.

(hjul)axel

Kenninge M 287. FÄRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

axel

äxsel, m., -en, pl. äxsla, -na, axel (hjul-).

Dovesjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akel;

ájsel, – ln s.

– ájslor, – na;

– han lå nörln

fu ájslen, hön,

i 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
aisel (esp — — axel s.

2 7
den ene aisklen ja fek so ont i

Förening.

H. Areskoug 1924.

axel, skulra

Förening C

FÅRS

№ 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öjsal bskf. Öjslan axel s.

sef Öjslan ömd
so gär ad nok

ifr Öjsal i D. delen s Forts
och i Gästr.

№ 287. axel, skuldra

FÄRS

Framsägd H[illegible] 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akel

äksel, m., äkslen, pl. äkslor,
– na, akel (= skuldra).

Ja hådde ont åpe i äkslen.

Dær va et træ, som falde nør
fo äkslen fo' me.

Fränninge. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapp, m. | kappen, pl. kappa
– na, kåpp.

allm. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Axel

Öjsel

Skuldra

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

axel
s.

1.
Ajsel, -en

skuldra

L.H. Västerstad, Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Akel

Kjsel

(på kjul)

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akel

á'jsel, -ln, pl. à'jslor, -na

(skuldra)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åxsel, -n, -la

axel s.

axel (till hjul)

H. Hallqvist 1924.

№ 285. FÅRS Vaustad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akel

äjjselen

'akeln (fråvagn)'

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

akel;

ˈjɛlˌ – lm s.

ˈjɛlorˌ – na;

ja ˈe ˈjɛm

ˈjɛlɛn

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Axel
s.

Öjsal, -an

Skuldra.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

axelknyck

²åfslaknyft, m., -en, pl. -a, -na, axelben, axelus med en trubbig spets uppskjutande parti. Fräuninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

axelstycke

àyslastíke n.

axelparti i skjorta

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† aāke

s.

aēde s. 96

= ohyra, råkor o. dyl.

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak

bak, m., båken, pl. båka,
- na, back (på murbruk).

en bak full av bröd. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bakål

bå²ka-ål, m., -en, pl. -a, -na, backål, trollens namn på maken.

"De e en av min mår's bå²ka-åla", sa² pås²liza-pågen o slo² snågen på² på²n me² fle².

Åsum. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

backe

båke, m., - n. pl. - ra, -na,
backe.

nöran le l'd bära båka
o nålor.

Pärstorp. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

backe

bàkke, ˋ-en, ˋ-a, ˋ-ana

m.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

backe

bàkke, -an, -a

dæ va sòma, som
tròdde dær va trål
nere i bàkan. Det
fanns komlòja, som trodde ded
fanns trodd nere i backen.
M. G. 71.

Kanisen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bå²ka n bå²ka na backe s.

№ 289. FÅRS backe

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bå²kl n bå²ka na baelee s.

bäcke

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

backe

bàkke, ~n, ~a, ~ana

m.

N. f. 75 m. fl.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

backe

bå̲ke -an -a -ana

fä́ston på bå̲ken.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

backe

s. 99

bst.-sg. bakken

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× backet
a.

bå̲ked , reuti. =

ba̲kig

dæ: va bå̲ked væj ó̲pfor .

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

backig

bå̀ked el. bå̀kedor,

n. bå̀ked, pl. bå̀keda

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

backig

båked l. -or, m. och f.,
n. -ked, pl. -ked a, komp.
-kedare, -kedast, backig.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakkadär bakig

bakig

dær e bakkadær vål

Lån: vej.

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× backknyck

bàkaknùjk

backkrön, backkrol

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× backknyck

bàkaknzjk m. sb.

bàkaknöl

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× backknyst,

bå̀kaknȁ̀st, - an s.

mindre backe;

dar e̊ an lidan

bå̀kaknȁ̀st;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

backknöl

bàkaknøl

terrängupphöjning, mindre backe

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågaknöl, -en, -a

baelknöl

kort och tvär backe

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× backskurr

bàkaskàr, ˋ — ˊ en backkrön, det översta av en backe

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bada

bàdə, =

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

dær va so dɛ kona

bàda mɛ. bɛ̀r ver

sɔ̀ ati de kunde bada ok-

sɔ̀.

n. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bå̀da. -ar. -a. -ad. bada.

di bå̀da nar di tyte på; de
bò̀rja di me pòst i jùni.
(Mårten Rönn)

de e en fonánt a legga hå̀r a bå̀da,
nar dær kå̀mor so mi̇̀d fólk på vèjen.
(Per Eyr). Vomb.

№ 1006.
Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bada
v.

bå̲da -a̲r -a -ad

ja v́i̲d é̲t ǻ̲r ja bå̲da ve
gålmentórpa prèstagǻ̲r

1947. S. Åsum, Fårs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bå²da bå²da bå²dad bada v.

bå²dar

dær bru²ga dr o bå²da

№ 289. FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925. bada

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båda

båda, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

badda
v.

bå̲da -ar -a -ad

ja ska bå̲da tè̲melins pó' -d.

S. Åsum, Fårö kb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bådelïv, -ld. badlïv

(egna ord)

dær va èga frà̀mada fèk dïd
(nämn. hll Vombjön); men nù e hær
bled et sòdant bà̀delïv - bïlana
gär so lòg som sòndan ë.
(Mårtenkönn)

№ 1006. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

badplats

både plas

K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagage-vagn

bàgageväjn -an -a -ana

folketym. anslutning till bag bak och

àga åka.

enl. medd. av lektor Carl Collin.

1947 Ö. Kärnetorp, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagare
s.

bågare, -en

äv. i bet. höbutkörare

de e bågaren som hjör hié

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågane
s.

bågane, -en

ja ändrar om äta han va i
målma a va bågane.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagare

bàgare, -an, -are, -arna

1. om yrkesbagare.

2. om utkörare av bröd fr. bageri.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagare

bågare, m., -n, pl. =, -na,
bagare.

Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågare, eskol bygnegrill

bygargesäll

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bagarugn

bågarån, -en, bakugn

ja böjde en ny bågarån

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bagarugn,

bågar ån, – ln s.

– a, – na,

bakugn.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bagungn

bågarån, – ns.

– a, – na;

bakugn;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagarugn

bàgarón, ˊ — ˊan m.

bakugn

bòrtgaris di. tjulna. di.

i. bàgarónan. me. Björk-

ris det eldade man i bak-

ugnen med.

Fäs

R. g. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bagarugn,

bagarˈåˈn, -ˈn s.

-a, -na;

bakugn,

hun ffˈlna i

bagarˈåˈnen;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågarna

bakugnen

× bagarugn

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

№ 520

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bagarugn

bågarån . -en

bakugn.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bagarugn

bàgar ən, — ər s.
— a, — na;

bakugn;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bagungen

bågarån. -en

bakugn

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bagarugn

bàgarsòn. -ku. -a. -ana.

+ bakaugn. bakugn.

A-Bn

1. va e de gòmorna i svàrje sìor
nar di sètor ey bröed i bàgarsònen
2. vi kar en bàgarsòn här; dar gar
en fjòrtan, femtan brö i-en.
N-J. Vomb.

№ 1006. Färs hd. J. Ingers 1930.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bagarugn

bagarån, — — — lan

bakugn

M. sf. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bagargn

bågarön, m., -en, pl. -a, -na, bakugn.

Tranvinge, Vallsjö. Fs.

hela bågarönen, upprätta b-en Vallsjö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bagarugn

bågarån, ˋ — ˊan

bakugn

K. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Lösle

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

(bakugn)

*bagarugn

Sedan brödet tagit ut ur den uppheta ugnen, lade man in ved att torkas i denna /

...båska, som, vi, ila e. bågarugnen ma ved K. f. 71 av grenar och kvistar, som bildade i bakugnen med

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bagaugn

bågarån

bakugn

dæn e skorstæin a bågarån ösa

ugnfår

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~bagarugnsfjäl~~

bågaronsfjél

tråkam som satts för
öppningen till bakugnen,
så brödet gräddades

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bagarugnspull

bagarugnspôl, -s -ar, en det välvda taket i en bakugn.

K. f. 72.

Jfr simpl. *pull ds.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagatell

bagatell, m., -en, pl. -er,
- na, bagatten.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågbåla, —, -a[x] baggbåla

Låvent! (1900 t.)

skōvla skog

FÅRS

№ 285. Kōvestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge, -en, -a, -ana, bägge

även bägar, bägdar (men aldrig "gamsk")

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomb.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bajsla sig

bàjsla v. s2, = (bakla sig?)

(lägga sig ner (om sjuka kreatur))

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak

bag

bak

stådd hadd tad bag ¹ ² råd

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak
s.

bag, n., bågad, pl. =,
bågen, // bak, bakande.
Han förstår se sel bo jo
bag o slagt o alltiz i
// så mycket bröd, som till-
redes på samma gång.
Vi ha ed halt bag bro ijin.

Gum. F.

№ 281 Färs hd
Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak

ab.

bag

baktill

N. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak
adv. o. prep.

bāg, prep. och adv., bak.

han fōrde bāg mē.

de e lija sa brā o va

bāg sam ēlte, spāntluter.

Vaursjö. Fs.

Färs hd

№281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bag ed

bake s.

bak

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak

bågad best. n. sg. sb.

brödbak, brödbakningstillfälle

--- ifrå' de-ena-bågad ti-de-ána --- från det ena brödbaket till det andra.

K. f. 71 (: kunde man betsa Sörde vara jästen)

Nr 290. Färs hd
Hugo Ahrenberg 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak
s.

bag. -ad

så mycket som bakas på en gång

de första bagad

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak

prep.

bag

bakom

bag hästen bakom

hästen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak
adv.

bag

di lå bag i vöjnan

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak
prep. adv.

bag (adv.)

bag. bag prep. (alltid tryckton.)

dæ blé // bág du tåler bak
(bakefter)

// Om två bönder, som kört
ikapp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak-av

bag-au

aga bag-au

= gå tillbaka med affären eller ekonomien.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bàga. -ar. bàgte. bàgt. baka.

1. frùentsmorna di hade bàgt kàgor di hade mé se. And. B-n.

2. vi bàgte áltid en gón i mànaden; de kan di jórt ált de ja mégs. Nils Johansson.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bå²gə, bå²gar bake

baka

bågak un brø¹ lnå⁷

mu²ləs də mu²tə

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. bā²ga

pret. bā²gte

pret. bakta

pret. bā²gt l. v.

bā²gad

pres. sg. bā²gar pl. bā²gar

imp. bā²ga

sg. bā²ga pl. bā²ga

sg. sē²le pl. sē²le

sg. dō²ras pl. dō²ras

H. Areskoug 1924. № 287.

baka

FÅRS

Östraby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baka

bàga, bàgta

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

de bàgta hår trèdje

vèka. man bakade ver

tredje vecka.

m. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baka

bå̀ga, pret. bå̀gte

om sòmaaen bå̀gte di kå̀vrena

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baka,
båga, -ar, -a,
-ad,
di båga flera
sautors brö,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baka
v.

bå̀ga -ar -a -ad

pres. pass. bå̀gas

han bå̀gas inte nå̀d i hu̇̀sad.

arrosåls di bå̀gar nan gǻng enu̇́.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baka

bå²ga (-ar, bå²kte, bå²kt, bå²kt, bå²ga) tr., baka.

di bå²kte med jo en gang, o pa blø'd ti slut pa hårt pa en kånn²e kånn²te bi²da'd, sedan di la'd i bl¹ed. Fs 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bå²ga bå²gte bå²gt baka 46

bå²gar

baka

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

baka

bàgga, -ta, -t
-ad

Pres. -ar

av. bàgta - ja sél o -
slàgta sel ɔ: bakade ju
gàlva och slaktade gàlva

N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. baka
bb.

bàgfa

Pres. sg. -ar

baka brōd

Nr 67:8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. baka
vb.

bägga, =

Pres. sg. är
steka (om solen)

den bägar på ryggtávlan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baka

bàgja, =te, -t

hem-bagta-plàta

(plåtar)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

baka

bàga

on tolen: 'gatta'

sólen bàgar so-

várnt på rúfgen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× backaknyst,

bàkaknyst, – en s.

– a, – na,

mindre backe,

där è en lìdèn

bàkaknyst.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bakast

bägast², adj., superl. (posit. och komp. fattas) lika i alla g., pl. -a och -e, bakerst.

Ja äg jo dem bägaste¹ vå̈pnen. Han e¹ alltid me de bägasta².

Boesjö. Fs.

Färs hd

.M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bakast

bägast, adv., superl. (posit. och komp. fattas) bakerst.

ja förde bägast.

Paussjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagarn en [x] balcongen s.

de kan vi ha o tjulna
i ~ en mk.

bakugn

№ 289. FÄRS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bakarugn

bàgarón, `– – ˈ-an

bakugn

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågarön 2 en

× bakarugn 5.

bakugn

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† bakaugnsdörr

bågaugnsdörr, f., -n, pl. -or, -na, bakugnsdörr.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagarsonsdör (2) än bakarugnsdörr (x)

-dör

bakugnsdörr

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bagarugnsfjel

bågarugnsfjél. -en

lös bakugnslucka, bestående av en plankbit, som sättes för öppningen och som tätades med lera.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1918.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bakaugnsfjel

bågaugnsfjèl, m., -en, pl. -a, -na, trälucka, som då bröd gräddas, sättes i bakugnens mynning och fastgöres med lera.

Fräninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagarsonspèl en [2] [x] bakarugnsfjäls.

[2] en va en bréor stor te
o slèta for hóled

dörr till bak-
ugnen

FÄRS

№ 289.

L. Aeum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägarsonsfjel en x balsamgnusfjel

lucka till en
bakugn

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågarsonsfjel, -en. [x] bakaugnsfjäl,
en lös trälämm. varmed bakugnen
tillslutes. För var gång man sätter in
ett bak. "klines" den fast med lera.

di sa jo alltid "i jésus namn", di
gamle, nar di stèyde bågarsonsfjelen.

A. B-n.

Vomb.

№ 1006 Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bakarugnshål

bågarens hål n.

öppning till bakugn

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägarsnäpol, – n

× bakarugnspull

valv till bakugn

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bakarugnsraka

bågaronsråga f.

raka med vilken glöder och aska rakades ut ur bakugnen, innan brödet sattes in

Jfr simpl. raka

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågarönsärn × bakaugusäril 6.

eldstad till
bakugn

FÄRS

№ 289.

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägarlönsärn lin x balaugusäril

, elstad till
bakugn .

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakas

bågås, n.

et bågås = den som kommer efter

I 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bakbaska

sb.

bågebåska f.

ved av grenar o. kvister
använda att elda upp bakug-
nen med

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakben

bågben, n. -et, -ben, pl. =, -ben, bakben, -et pl (på djur).

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bakebråne

bågebrène, n., -d, utan pl.,
bakved, bränsle varmed
man eldar i bakugnen.

Då e jön stor, så en kan
hëda me'n i, stëlled för
bågebrène. Östraby. F.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakefter prep.
adv.

bagätte

"så sjilla hun dränjan
bagätten a skolle se..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakefter

bågåtor

efteråt

Nr 7503 Ramsåsa Fäs ~~Ingelstads~~ hd

Hugo Areskoug 1960

han slo ihjäl na

bågåtor. Han slog ihjäl

henne efteråt.

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakefter
prep. c ack.

bágeta el. bagèta

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakefter

bågetor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågator

bakefter

hon e bågator tiden

hon är "mindre vetande", ej

riktigt klok

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakefter
adv. & prep.

bågete el. bagète

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäj ètor, adv. e prep., bakefter;
även i bet. "efterbliven" tätom häi nedan:

vom han nèstan vad bäj ètor
i ål jörnor.

S. Åsum. 1930.

Nr 4151 I. Ingers

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakefter

bågåtor

År. om tid: senare

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakefter

bägete 1. bägäte 2, prep. och adv., bakefter.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakefter

bågata

di fjorda te fjiviftj a hanta sil

bågata.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakefter

bågåtor

inte foren bågåtor

inte förrän senare

H.J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bakekölne

bågafzülne n.

ved (förf. a. ris) att elda bakugnen med

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakelse

bågelsa , -an. -or. -orna

1956. 4802. Brandstad, Fäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakfall, s.

bagfål, -ad

vid dikning: vattnet rinner i motsatt riktning mot den ömsade. Marbytan har en mot den ömsade strömriktningen divergerande lutning.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakflänged

bagfläyd

baklånges

sida bagfläyd

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Berg 1 92.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakföre
adv.

bågföre

vara bågföre = inte tåga rätt
förhållandet =
vrida tide.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakhjul

baggúl, n., -ed, pl. =, -en,
bakhjul.

dræzen tog did ena baggúled
av. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakhus

baghûs, -ed

rum bakom dagliga stugan. använt
till förvaring m. m.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjornsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bakhus

baghus, -ed

kammare (vid sidan om stenbugen)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
bägebaska

× Lakebaska s.

'baska' använd
vid bakning

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 bägebor ed

bakbord s.

bakbord

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagbóred

bakbord s.

sed op 2 ~

platsen bakom
det stora bordet
i dagligstugan

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bágata

baleefter

bakefter

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakefter

bågätor

Nr. 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bakflängd

bagflǽzd adj.

zt- al inväänd, avväänd

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakfot

ob. pl. bagfõder s. 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bakhus

baghúsed (best. sg.)

= vid sidan om dagligstugan beläget rum i boningslängan.

(--- "= den sydligaste, som var både bag om stugan i den sektion (av boningslängan), som vi 7.6.71 både bakom dagligstugan)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baghús ed

Calelus s.

rum beläget utanför stugehuset och långt borta från de egentliga boningsrummen än detta.

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakhåll

bàghol , n.

efterhand

vi har kamed i bàghol ma
kàfed = kaffeförnödd tryten,
innan nytt kan inköpas.

1949. Västerstad, Fårö 45

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakhåll

bāghōl, n., -ed, utan pl., eg. bakhåll; brukas mest i uttr. vā, blē, komma i bāghōl, vara, blifva, komma på efterkälken, efter, vara, blifva förspenad.

pantōfflorna blē brā i bāghōl ijēnom fōlen. Åsum (Sandbäck) Fs.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak-klok

a.

bàgklòg

efterklok

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö. Kärrstorp Färs hd

I. Ingers 1975–79

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baglåv, – sd

+ baklag

balk över bakvagnen

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagläges, adv., baklänges.

ga ända bagläges imod Gön
(taget till barn som leka å de
höga stånderna av Vombsjön).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taklänges;

taglägges ad.

han fått taglägges.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baklänges

bagdäzes, adv., baklänges.

han falt bagdäzes.

di fe bagdäzes for' nam.

Rärrstorp. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baklänges

baglänges

då predika han vel
även o. baglänges? Då
predikade "han" (d: ni) väl
avist och baklänges?

K. J. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baklänges

baglänges

y. fön + baglänges

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakning

bågnig, pl. = -or

bak, brödbak, bakningsprocedur

tré bågnigor

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakning,

bägnsy, - bn s.

- o, - na,

den kvantitet bröd,
man bakar åt gången,

Röddinge

№ 1586:1 [illegible], Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakom
ask.

bág óm

i de húsed. som ligor bág óm,
dæ e vækti e stór fjórkestál.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakom

bågom . bakom.

de far kÿva bågom sidåa.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomb

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakom

bågom

svinahusen ligger nere

bågom kostallen

Tolånga

Nr 7051. Tolånga, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakom

adv. & prep.

bågom

di va so bågom flödad

s: enfaldiga

Fr 4139 Vollsjö, Färs hd

I lagers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakom

prep., adv.

bàgom

han var lita bàgom

tíden han var en tmula

imbeill (ej riktigt normal)

X.f.79

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakom

prep.

bágom

ɟ ld. a. nlt r. bágom táden

ej faut normal, halvimbecil

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakpå

bägge
baktill

K-f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakpå
adv.

bågpå

på bakeiden

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak-på,
adv.

bagpau

bakpå

när ett lass låg för långt
tillbaka på vagnen.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Hölls~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakrep

bagréb n.

det rep varmed lassmedens[1]
bakre ända fastgjordes vid
skridan.

Jfr × fårerep

1) Se detta ord.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakhodd

vägsködd l. -or, m. och f.,
bakskodd, försedd med
spor på bakfötterna, om
hästen.
Östhaby. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baksmäll

bagsmäl

ta en bagsmäl = göra en förlust

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakstuga

2 bagerstugor och 2 s.

Rum där bakning utföres.

Färninge . № 287.

bakstuga

H. Areskoug 1924.

FÄRS

Fränninge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakstycke

bägstiffe, n., -d. pl. =, -n,
bakstycke /i en träsko/
hvem som helst kan lätt
sätta bägstiffe i en trä-
sko. Hsm. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakstycke

bagstyfsa n.; pl. =

(t. ex. i tofflor o. träskor)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakstycke

bagstiftja, -ad

yngre bagstika; t. ex. å sko.

1947 Vomb. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakstöd
s.

bagstø, n.

bake, nedfällbart gavelstycke på
arbetsvagn.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagstǫ. - ld. * bakstôv, den
bakre gavelbåden å en vagn;
lb framstǫ.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakstöd

bågstö[1], n., -d, pl. =, -n,
bakstyre på en vagn, bake
tvärbrädet i en vagnskorg.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakstöd

bagstöa n.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baksäte

bagsäde n.

(i vagn)

Av. bägsäde (vid motsats-
betoning; jfr föräsäde fram-
säte)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× baktag
sb.

bagtág n.

den sämre tåden jämte agnar
och annat lättare avfall, som
vid kastning med kastskovel
på logen hamnade längst "bak"
d. v. s. närmast den kastande
(:: den - dåligaste sån)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baktag

bagtåg - ed

avfall vid sådeskastning

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bàjtág, -ad

x baktag

den lätta, samre säden
vid "hastning"

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bak-tag

bagtag

slösäd

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Hörs~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagte

baktill

baktill

avv.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baktråg

bågetrå, n.

Östraby

Nr 291 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågetråd. -dd. pl. =, -dn. baktråg.

№ 1006.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baktråg

bagatrå n.

M. y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baktråg

bågetrå, n., pl.=

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågetråd ad — en baketråg s.

han jorh — to folk

baktråg

FÄRS

№ 289.

S. Asun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baktråg

bågetrug, -ed

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baktråg

bågatrûe, -ad.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baktråg

bågeträ, n., -trä̲wed,
pl. = , -trä̲wen, baktråg.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägtrul ed

bakstråg

bakstråg

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baktråg

bågatråt n.

Nr 67[illegible]8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågatsmé, - sd

bakstag

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakväg
s.

best. f. bågvägen

vi ~~jfr~~ bågvägen ~~ig~~ i ~~fj~~örkan

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakvänd

bagvänd l. -or, m. och f.,
n. -vänt, pl. -vända, komp.
-vändare, -dast, bakvänd,
1/ bakåtvänd. Kållen la bag-
vänd i kåwen; 2/ tafsä, fölpig,
famlig. Hun e bagvändare
i nåvana en en kar.

Färs hd Gräninge. Fs.

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakvänd

bagvénd; pl. — -'a

R. f. 71.

Södra

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakvänd

bagvénd pl. -a

hän = tafatt, opraktisk

di va ènte sa bagvénda fö i
vänden; di jäie säl va reskäb
di bekövde.

J. A.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakvänd

bagvänt n.

M. fl. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakvänt

bägvänt

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakände

bagénen (best. m. sg.)

Nr 67'8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakvänt

bagvänt, adv., komp. -vändare, -dast, bakvändt, 1/ bakåtvänt, kälen blo bagvänt fudor; 2/ tölpigt, fumligt, tafatt. Hon bär sig bagvändare åt än et manfolk.

Fräninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baköven

bågyjjor², prep. och adv.,
bakåfuer.

Nästa¹ vinad bågyjjor² dr.
Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål, -en. -or. -orna. bal.

Låneord.

se nån då ätor hade di bål.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bal,

bal, -'ln s.

'
-or, -na,

balja,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bal,

bal, - 'lm s.

- 'ol, - na,

balja,

bålen har bålnad,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bal;

bal, – ln s.

– ol, – na;

balja

3 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bala

bå²la (- ar, - a, - ad, - ad, bloⁿ i n. , - a) intr., bala, trampa med ol klo¹stor håde di tleft i²nze etc. flē²re tyzelā¹n ti ā¹gorhāns pā¹m di fō²nza i dā¹ kū²ne di bå²la o gā¹. °

Åsum. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bala ner

bala ner, =

ligga och vältra sig i syft
mjukt och därvid åstad-
komma en fördjupning i un-
derlaget (t. ex. i sängkläder,
om kors som ligga i ett sädesfält l.
i halm)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 bålerbråå

Baldersbråå S.

№ 287.

Baldersbråå

H. Areskoug 1924.

~

FÅRS

Östraby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

balorbran

baldersbra° b.

baldersbrai

FÄRS

№ 289.

S. Asm

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baldersbrå

bålorbråg pl.

Enl. uppgift prästkragar

(en Compositæ-art)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× baldersbrå

× se Valdemarsbrå

Nr 1006 Vomb, Färs h[d]

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baldersbra°

bål-a, -ad

Sammanfattande
namn på ängs-
blommor

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baldersbrå

bálorbrå

(växtnamn)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× balera
v.

balé̲ra

stoja, vånas, gråla.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× balera

v.

balḗra -a -ad

bullra.

№ 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× balj

bål, s., bålen, pl. bålar,
– na, balja.

Vaasjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bali

bali (trol. neutr.)

stoj. ovåsen, gråt m.m.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× balj.
s.

bal m. bålar

balja.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× balj;

bal, -'lm s.

-'or, -na; baja;

hål' vån' i bå'lm;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bal en — — bälja s.

2 2
kånen å bula
7 7
ner bålen te
7 2 2
bå'ten, på'ga ?

№ 287. Feminge.

H Areskoug 1924.

FÅRS

Femin[illegible]

bälja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bal en ~ or na balja s.

de går nte = en ~.

balja

FÄRS

№ 289.

S. Åcum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bal en 2or na balja s.

balja

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bal, 1an

balja

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bal, -en

balja

a

en stór, stór, stór

bál

bal. En stor, stor,

stor balja.

K. f. 71.

Jörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bal, 1 an, 2 ox 2 balja s.

balja

FÄRS

№ 285.

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

balja

bal, -an

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x baljman

sb.

bålamåna pl.

ambulerande försäljare av
baljor och andra "lagskarl,
enl. uppg. mest "halänrja
fra. jöga härad"

K. L 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† balle

bål, m., -n, pl. -la, -na,
liten upphöjning, t. ex.
valk inuti en hand l. under
stortån på fotsulan. Även
det tjocka hudpartiet omkring
anus. Slutligen = liten förhöjning
i allmänhet. De e sånna påliga
båla i treskona. - Hela vejen
e kulla utan båla o hålor.
vouijo. Fo

V. 281
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ballera

vb.

baléra, =

vårras, stoja; är. skämta

ystert

ja, baléra, ma, nom

jag skämtade uppehypet

med honom

M. L. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1952

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ballna

bålna, = vb.

svalla pe° gr. av fukt
(t. ex. vattendränkta balar,
fröer som utsatts för
regn o. d.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ballna;

bål̀na, -ar, -a, -ad;

svälla;

gräna vel lẁte

bål̀na;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bålna;

bålna, -ar, -a,

-ad;

svälla;

han har bålnad,

bålen

Röddinge
№ 1586:1 Tolånga Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ballna,

bål·na, -ar, -a, -ad v.

svälla,

bål·n har bål·nad,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bålna

bålna, = vb.

svälla ut på grund av fukt (t. ex. om ladjor, fönster o. d.)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ballra

ballra

x ballra
v.

de ballrar på faselitt i maven,
prata i ett kör.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

balsamin

balsamin, 1, -en, pl. -er, -na, balsamin (en växt).

Sollsjö. Ås.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båna n 2or na bana s.

dær bo2de dr en —

№ 289. FÅRS järnväg

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bana
sb.

bàna f.

dansbana

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band i

bon, — 2d s.

—, — hn;

sälfsebon;

Hön;

3 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bān ad ~ en band s.

kan du gā ej åt et
~ vi kan hā o bīja
nom ²

~
band, snöre

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bån, n., bånad, pl. =.
bånen, band.

Stem. Fs.

Söka dem av Färs vån bån
(Vomb. Skåne)

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band

bon. Lad. pl.=. Lan.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band

box, n., pl. =

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bon ed bon en band 5.

spring¹ åt et bon
et me.

№ 287. snöre², band

Gemingе

H. Areskoug 1924.
FÄRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band

bon. -ed. pl. =. -en.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band.

boun, 1 2d s.

— , — hn ;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bon, -ad, — band s.

band

FÅRS

№ 285. Vaustad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band

bon. -en. pl. =. -en

sko bön

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baud
s.

bo̲n. ¹ad. µ. =. ¹en

vi jo̲a bó̲n aw hálm.

Brandstad

Nr 4802 Brandstad, Färs hd
Ingermar Ingers 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band
s.

bån, -åd. pl. =. -ån

Ilstorp. Fäs hd. 1.1.1925.

Nr 7900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band,

bōun, -ˈ ld s.

-, -ˈ ln;

han bānt bōˈun

am ˈǿmn,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band;

bon, -ad s.

—, -ar;

di fjyra hyanan me

et bón;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band

bɑ̄n. -ed. pl. =. -en

sno bɑ̄n. sno band, flåta band;

sno bɑ̄n tr a bryta sɔ̄(k)n ma,

om hårband, använda lik kort tid,

som snos på en s.k. liromkaus; se d. o.

1586 Rödding. Fänist

Johanna Wihlborg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band

barn

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band

barn, -ets. pl. =, -en

Östraby

Nr 281 b Färs ho

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bån. -ed. bån. -en, band.

di hade bån elon en nesting di
hålt i'. A. B-n.

Vomb

I. Ingen 1930. vt 1006. Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bān. -ld. bān. -en. band,

i betydelsen: sträcka av halmtaket,
som hindes över ett lākte.

„vært lājte ūdanifrā nar di
bīgor. de e et bān". N. J.

№ 1006.
J. Ingers 1930.

Vomb.
Fārs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band

bån. -ån. bån. -ån. band.

Nr 4151 I. Ingers 1927. J. Åsum

Fäs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band

ban, -ad, =

y. ban

ja ~ snoda ~ bån jag
snodde band (d: halm band
att binda tåtskärver med)

K.-J. 71

so ~ hada ~ vi ~ snoda
ban ta hade vi snodda band
(att binda tåd med)

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band

bon, -ed, =

Av. 'snöre'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band
s.

box, n., pl. =

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bandad

bå²nad l. -or, m. och f.,
n. -nad, pl. -nade, utan
komp., bandad, omgifven
af band, om laggkärl.

..ln ty²a pam på då²l
bå²nad. Åsum. Fs.

Färs hd

.N: 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bandhund

bonhóz m.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bondbonn s.

1

bankniv en — —

2.

H. Areskoug 1924. № 287. talj kniv

2

FÅRS

Astrup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bandkniv

bænkniv -en -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bandkniv

bånkniv¹, m., -en, pl. -a, -na,
bandkrif. allm. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landlevit, s.

bantenïv/, -an; -a, -ana

(tealen.)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryknif

bogknīv, -en, -a

kniv, som användes
vid tillverkning
av träskor

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bandkniv

bönkniv

ett slags av träskomakare
använt eggverktyg med dokaft
i vardera änden

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bånstómpa n bandstump f.

bandstump

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bandstomp

bånstómp

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N.f.71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bandväv

bonvåv

vävinråkning att väva
strumpeband med

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bane

bå̄ne, m., -n, pl. -na, -na,
ban, på en hammare.

Gränninge. Fs.

Färs hd

№ 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bane

bane, -an sb.

slagyta på hammare

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bank;

bɔzk, — ´ɛn s.

— `a, — na;

sparbank;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bank

bɑ̄ŋk -an

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågtan bank

bunkan

ja hade gott om pojga

i bågtan

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bank,

bakk, -ar s.

-ar, -na,

sparbössa,

hön,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

banke

bänken best. sg.

penningbank

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bank

bånzk, m., bånzken,
pl. bånzka, -na, bank
(pänningsinrättning).

Vousjö. Fs.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bank
s.

bazk . -en

(sparbank)

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baṛken — — bauk s.

vi ha pá̱ṛa på ~ en

№ 289. bank FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bank

jordbrukarna de ha
fått se med i bokor-
na jordbrukarna de ha ökat
sina tillgodohavanden mycket
i bankerna / ja va pö-
böcken vgår

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bank

bank, -en

penningbank

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× banka

bå²nzka, f. 1- or, pl. -kor, -na,
något upphöjdt jordstycke i
en ång l. en torfmosse.

Ja gitt od en slå¹tor bå²nzka.

åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

banka

bå²nzka (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
tr., intr. oh impers. 1/ banka,
piska. bå²nzka dy²nor. – han
bå²nzka, po ju¹nstored. – de bå²nzka
po dø¹rn; 2/ klappa (tvätt):
to¹jet va gått: di hå²de sin²te
ji²det o bå²nzkad ed rä²ktit.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bå²ŋkà, —, -d

banka

bauka

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

basta
v.

bäzka -ar -a -ad

spec. i bet. "pygla".

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 bankbolag ed bankbolag s.

bankbolag

FÅRÖ

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

banko

bånko, m. -- kowlen, pl. =, -na. banko. 1 bånko = 1 kr. 50 öre i nugående mynt.

en tólfaliz bånko.

de kray bånkona vå for med.

Fråninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bånna

bå̀na, =

Jfr. / tvära över ryggen

so̲ stå̀ra o̲ bå̀na-dö̀m

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bånor

bånor

I sdr. 2 löga bånor

i långa banor

Kyn- Lön L.

1-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

babatíst en ~ or na baptíst s.

baptist

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baptist

babatíst, pl.-or

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baptist

babatíst m.

M. F. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bar
a.

bâr

pl. bâra, best. f. och efter poss. pron.:
bâra

me sîna bâra hénor

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bar

bår (sällan bårar) m. och
f., n., bårt, pl. bårа,
komp. bårare, bårast,
bår.

märken e bår inne.
ja e lönte rent bår, jasst
ja ha förlorad pänga.

Volesjö. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bar ~ a

bar

han kan nte ligga så,
han l gå rent bar

bar

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bar

bar, -t, -a adj.

när en går på bara jorden kan en inte de när man går på bara marken, kan man inte det.

ek. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
adv.

bå̀ra

kan ha ed bå̀ra på anända

Tolånga

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
adv.

bàra
blott, endast

han sá bàra ma ét
ìja han såg bara
med ett öga. K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bara

adv.

An. bára

á

bára pó, an ma-
prýlen! Bara på
honom med käppen!

M. J. 71.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara

s. 90

bâra

= bå̀ra

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
adv.

bå:a

så va de bå:a di dæ:r jö:ran

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
adv.

bâra

han jikk fira gastâg om dân,
a nu gâr han bâra tvâu.
(mând.-pâ Gstad-Bliv-banan).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara

adv.

bàra

de. va. bàra som de.
tròde. Det var bara
som man tordde (= gälde
skrock)/ ja. ska. bàra
M. F. 71 / ga. 23. o. pìsà. Jag
skall bara gå in och
pissa. Ramsiö, Fäs kn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
adv.

bàra

blott, endast

de va bàra leasom
ha det
var bara liksom lite lek-
saker. M. J. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
adv.

bå̀ra

de e bå̀ra tå̀saf̀å̀ra

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara

adv.

bära

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara

bara

"åd maden va bara blo..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
bara

bara adv.

2 2 2
kone ja bara reda
mjel

№ 289. FÅRS

bara

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
adv.,

bàra

blōū, endast; om blōū

korj.

K. f 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bara

Ä. bära

dr. bära hälkögor. ad
de kokar det bara till half-
ten / hon. sprr:jor. bära
etor. manfólk hon
K. f. 71 / springer bara efter
karlar

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

bara
adv.

bàra ét ôd3
bara en hàst / han bàra
stàr. Han gör ingenting
annat än stönar. /

K. f. 71. 1 x) bàra tjut o.
spétj3 bara kôa
Sövde och gråck.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara

bàra l. bâra l. bàra adv.

blöt

de va bâra en vaysló
(en sämre väg över markerna)

bàra barbída blott läder-
bitar / bâra ed - mùlabrö,
so bler du stárk! (Åt
bara möglit bröd, så blir du
stark! (uppmaning till barn)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
adv.

bara

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bara

adj.

du ska val
inte eda bara bröd du
skall väl inte äta bara
bröd

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bara

de ~ bàra òria po ~ adv.

en ~ krán

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
adv.

bàra

en lìden nàka - bàra

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bar-ármad

pl. ~ l

barmad adj:

med bara armar

FÅRS

№ 289.

S. Arwidsson

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bårårmad

barmad

bårårmad

№ 290.

Rödinge Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bårmad

bårmad l. -or, m. och f.,
n. -mad, pl. -mada och mader
bårmad.

Om sämaren gizz i bårmade fi fårfö. vallsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barármad

barármad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barfut

barfota

ˈa

di liˈor ˈa

barfota

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakfot, -a

barfotad

barfota

FÄRS

№ 285.

Taustad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barfȳt. adj., barfota. x barfött.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× barfoth

bàrfût ; pl. = -a adj:

Ån. oskodd (om hästar)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× barfött

barfut l. -ot, m. ah J.
n. -fut, pl. -futa, barfotad.
Ha kom en finor dam gånes
i gor; hum hade parasol
ovor se, men hum va lijavel
barfut.

Åsum (Sandbäck) Sk.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× barföll,

barfått a.

barfota,

han va barfått,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× barfö"tt

barfått ; pl. barfötta

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× barfótr

barfút pl. -a

sméns ógz a skomágarens fjárey

fær mést ga barfúta.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barfót

barfút, pl. -a adj.

barfota

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× barfött

barfågt

barfota

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barhuvad

barhuvad adj.

barhuvad

FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

S. Åsum

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barhöad, adj., barhövad.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barkuvad

barkåwad, pl. -ada el. -ade

tösorna vare barkåwada o
fleta, nar di jiye ti tjärtjes.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barhuvad

barhöwad¹ l.-or, m. och f.,
n. -wad, pl. -wada och -wade,
barhufvad.

Fl. lösorna² wärr barhöwada¹
o blåla², när di² fingo² i sparkes.
Tolånga. Fl.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bark, -en

barle s.

bark

№ 290.

Rödlinge, Täs hd, A. Axelsang 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bark

bark, -en
(på träd)

bárkan, -en
lindens bark/bárkan
n. f. 71/ sleppte barken
släppte (gick
av skala)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bark ln

bark s.

H. Areskoug 1924. № 287. bark

Stenungsö FÄRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bårt

bark

bark

vi lag o stå la bårt

Långarö ds sn Färs hd.

Nils Nilsson

M 530

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärk en

bark s.

№ 290.

bark

Färs hd. H. Areskoug 1926

Sofde Rödkiv

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bark

bå¹rk, m., bå¹rken, bark, (pl. bå²rka, -na, brukas då man vill beteckna stycken, bitar af bark. Vi fö²lna me bå²rka). Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bark en

bark s.

bark

FÅRÖ

№ 289.

S. Ö. Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bark

bark, -'en

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. part. pret. part.

2 2 2
bärka bärka bärkad v. bärka

2
de bärka dom om

framtiden.

№ 287.

2
bärka, befria

från bark.

H. Areskoug 1924.

2
Bruby

FÄRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bårka

barka

barka, barade

ei bårka ma spälla

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barka
v.

bå²rka (-ar, -a, -ad, -ad, -a/ tr., barka, afskala barken.

Ja bå²rka tö¹ ¹löfzor, men hun bå²rka ¹en. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barka

bàrkja, =

Pass. inf. =as

barka träd, avbarka

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barka

ab.

dan barka ~ od ~ hälsiza

det gick åt skogen

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× barkakar

bå²rkakå:r, s. -ed, pl. =, -ən, barkkar, kar mari hudar af garfvare nedlägges för att förvärkas af den i ekbark befintliga garfsyran.

Dä va garnbön¹ ämkrin² bå²rkakå:rən, ²ska sa di dö²da ti julrin²a. Vollsjö. Fr.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barkbröd

bårkabrø, n., -d, pl. -an, kollekt., barkbröd.

I kallåttes tid da fizze bo prestor o åned ëda bårkabrø. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barkig

bå²rked l. -or, m. och f.-, n. -ked, pl. -ked a, komp. -kedare, -kedast, eg. barkig, som på huden har en skorpa af hoptorkad smuts.

Mären vå¹r bå²rked gjor hé²la kråpen¹, som hum hå²dde vå¹rt dån bor. Åsum. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärked²

x barkig a.

har har du vad, men du
e so ~ på tvärfyllan?

'barkig' betäckt
med lager av
torkad jord, levrat
blod o. d.

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ barlejemat

baldjemåd, m., -en,
(ktan fl., mål, i äldre tiden
bestående af kokt dricka
med hvetemjöl, socker och
peppar, som af kvinnliga
slägtingar och vänner, bars
till en barnsängskvinna.
Vollsjö. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn

barn

"dissa to mussan i min

barn ...

S. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn lin

barn s.

barn

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barmhärtighetshjärta

barmhärtighetsjärta, n., -d, pl. obrukl., barmhärtigt hjärta, hjärtlag, ett. för barmhärtighet. Då e, sällt barmhärtighetsjärta i bönorna. Fränninge. Fs. Möjligen individuellt.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn

bårn. n., bårned. pl.
børn, børnen, bara.

hen ha nåd aw børnen
hos sk. Torsjö. Fs.

Färs hd
Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn

barn, -ɛd. pl. børn, -ɛn

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn ed barn en barn s.
barn en

de sjor nte barn nu
nidan gluta

barn
FARS

№ 289.

S. Åsen Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn :

barn

hun blik me barn = bler

havande.

J. Östum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn

barn n.; pl. bärn

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn

barn pl.

två bárn

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Ahlberg 1909

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

barn

at nyfött bårn eu

nyfött barn

R. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn

bårn, n., pl. bårn

mènnegors bårn! (utrop)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn

bårn, n., pl. = eller børn.

"mènefjors bårn," så di.

pen mèfjels tø's i èfjelsta

hum blèk me bårn (= blev

havande)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara II

hum vrle ènte ble vé

hum va me bå̀ra = ville

i'nte erkänna, vidgå.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn

pl. børn

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bårn. ¹ed. bårn. ¹en. bårn.

va me bårn, vara med barn =
i havand tillstånd.

dee tråket me sónna bårn
(: sinnessjuka)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn

barn ed börn en s.

7

börnen e jt

stora nu, o

di klöna nok jälpan,

om di vila.

H. Areskoug 1924. № 287.

FÅRS barn

Framinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn ed ~ l. bärn en barn s.

№ 289. FÄRS

barn

Sörd²

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn

barn; pl. bǿrn n.

mina - bǿrn. Mina

barn.

K. f. 71.

Sorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

barn

Pl. av. barn (numera föråld-
rat, dock hört av M. f. 87)

de hade många barn/
åt alor två barn

Syn. unge

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn

barn n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

barn

Pl. børn

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnaken

barnsängen

alldeles naken

N. f. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnaktern

barnsjälen

alldeles naken

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× barnaken

adj.

barnäggen

spitt naken

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnbarn

bärnabörn pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnfot

bärnafód, -en. -fjédor. -orna.

barnfot.

dæ e liasom en bärnafód står
vi hans gravörd; dær e tröt me
en bärnafód. (om kyrkoherden
Alb. Rafus gravsten i Vomb kyrka; obs.
gravörd är lånord) A.B.-n.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1008.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnfot

bå²rnafö̀d, m. -en, pl. -fö̀dor,
- na, barnfot.
Nar di skůla ²rę̊ta li̊fszte̊nen, so
fö̀re di ²i̊nte bę̊lor en bå²rnamö̀r-
skan ²rę̊tar bå²rnafö̀den: di brø̀d-
nam tvę̊rt aw.

Fränninge. Fö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnfödd

bå̈rnfu̇̈d

född (med angivande av födelseorten)

han e bå̈rnfu̇̈d i fjä̈rstorp.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnfød barnfödd adj:

han l ~ ₂ bränsta

(barnfödd

№ 289. FÄRS

S. Sund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnfödd

barnfödd adj.

barnfödd

han va barnfödd i Åsnen so kallad

S. Åsnen

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnfödd

bàrnfȩ̀d, „barnfödd: född

(med angivande av födelseorten)

ja e bàrnfȩ̀d hær nȯre i byen.

Mårten Rönn.

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006. Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnfödd

barnfwéd

född - med angivande av födelseorten.

de légor dar enwé, dar ja e barnfwéd.

Elna Mattsson.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnfödd
a.

bärnfwi'd

född (med angivande av födelseorten)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnfödd

barnfǽd

'född' (då man anger var man är född)

han - e - ~ i tólˈnga

han är född i Tolånga

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnfödd

bärnfwi̇d el. bärnfwi̇dor

född (med angivande av födelseorten)

han va bärnfwi̇dor i brärsta.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× barnfödd

barnfu'dor

född (med angivande av födelseorten)

hane barnfu'dor dæn óp te'.

O. N.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnfödd adj.

barnfödd

han el barnfödd hon pron

stöld

№ 289. FÄRS

barnfödk

Söde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnföd

barnfúd l. bàrnfúd

föd (då man tänker på platsen,
ej tidpunkten)

han e barnfúd i ry/
hun var bàrnfút dær x/ 1

x/ med öv. d> t. fof. d.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn(a)huvud

bå²rnahò, n., -hø̀wed,
pl. =, -hø̀wen, barnhufvud,
han ha æjn vi¹st sa stor
som ett bå²rnahò på den
hø²gra æ¹ysla". Östraby. F

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnlist
sb.

bàrnalist

binda i spådbarns-

utstyrsel

Jfr simpl. list

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnlåga

sb.

baláya

Medlemmen hade hört ordet men kände ej dess betydelse

(På andra håll betyder ordet

I traktering, t.ex. grot, som

K. f. 71 av granskus tror bäres

till en barnsängsbrinna, tedan

hon fått barn). Sörde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnmorska

bàrnamòrska, -an. -or. -orna,

barnmorska.

her bòde en bàrnamòrska —

mànen hède jès pòrsen. Per Fyr.

ll

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnmorska

bå²rnamò̲rsa, ʃ., -n, pl. -for, -na, barnmorska. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnsben

bárns bén

I utstr. ifrån bárns bén

ifrån barndomen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 barnsång s.

barnsång

dö barn 2 ~ ?

FÄRS

№ 289.

S. Stenw

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärnsol, -ed

bärnsöl s.

bärnsil

№ 290.

Röddinge, Färs hd, A. Axelsang 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barón en —or na baron p.

hita e den bredja
barónen här e ute.

baron kál

baron

FÄRS

№ 289.

S. Aurn

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baron

bar$\underline{\text{ō}}$n^{1}, m. -- -en, pl. -or, -na, baron.

allmänt. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barón, -en, -or. -orna. baron.

1. barónen va lìde a Gùsa sina
jakthòra. Mårten Rönn.

2. de va fån va han glòda, barónen.
Ind. Bengtsson.

3. for barónens rèkning

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomb.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× barorinna

baroniˢna, f., -n, pl. -nor, -na, friherrinna.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ barsel

barsel

barnsöl, dopkalas.

Nr 8206, Långarød, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* barsla
v.

barsla -a -ad

föda barn

Nr 8200, Långared, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barsk

barsk

bönan hann va barsk

o sur

gemint?
J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barsärkad

barsärkad adj.

endast ifört linne

FÅRÖ

№ 289.

S. Åcum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barsärkad
adj.

barsärkfjad, pl. -ade

klädd i bara särken.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

Ingrid 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bansänka - sänk

bansäntjasäntj

× dets. som uppböt-sänk; se detta bilägg.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärnsöl ed

barnsöl s.

barnöl

Färs hd. H. Areskoug 1926

Löfde, Rödinge

№ 290.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baron

barón; pl. — ˊor m.

K. f. 71.

Jord 2

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ baska

bàska

eisbuake.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ida Esbjornsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× baska
sb.

bàska
(avhuggna)
ved av grenar och ris

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baska sv

x baska

ris och kvistar
använt som ved-
brand

löv; även i Alstorp.

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ baska

s.

båska

sis

51 Lingsnöd. Fäs hd

O. Hamman 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× baska

båska, f. -n, f. utan pl.,
mindre trädgrenar o ris.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baska ord

x baska b.

gens.

dita små här de

kåla de för ~.

ved av grenar
och kvistar

FÄRS

№ 289.

S. Ascoli

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

* baska

bàska s. sb.

avhuggna grenar od kvis-
tar (avsedda som bränsle)
risved

K. f. 71

de-fjärda-kum-
bàska de körde kom
risved Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*baska

I bakugnen elda- sb.
des med baska.

--- bàska, som vr. àla
i bàgarònan ma

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*baska

sb.

de hölde se

2 baska. De (d.: 2 gelkot-

tarna) höllo tät i rit (höger).

K. f. 71.

Jörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× baska

bàska, – n

ris

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*baska

bàstka, -an f. sb.

ved av avbuggna grenar
o. kvister; risved

Jfr sygn som *ekebaska

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×

baskaf

bàska (gens.)

sis, sisved

Vollsjö

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baskebozkk

x baskbunke

hög av 'beska'
(se detta ord.)

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bastreauktion

bàstreafsónor pl.

auktioner på högar av
rived (anordnades av
vissa gods i Sydöstska-
ne). där va bàstrea-
afsónor.

M. J. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ baskebunke

baskebunke, -n s.

-a, -na;

sisbunke;

Röddinge

№ 1586:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× baskebunke

bàskabòjzka m. sb.

gishög, hög av avhuggna grenar och kvistar

N. f. 75, K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× baskebunke

bàskebò'zyka pl. -a

sishög

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× baskebunke

sb.

bàskebòzka m.

hög av avhuggna grenar och kvistar

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× baskebunke

baskebänke

risbag

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ baskeyka

båskeèsle, f.,-n, pl.
-sor, -na, risyka, yxa
som är lämplig att sönder-
hugga båska, mindre träd-
grenar och ris med.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× basketyg

bå²sketåg, n., -ed, utan pl., kollekt., af ris och smärre grenar bestående bränsle.

Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaskalas

bask-las

pislass

Långarö ds sn Förs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× basla sig

basla se

basla sig

som

om ett djur, varkar dödskjukt.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× baes

bas pl. `-a

kalv (osäkert!)

№ 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

basvång

basäxor pl.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bast

bast

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bast ad

bast s.

bast

FÄRS

№ 289.

S. Åsand

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bast

bås, n., båsled, 1/ roccks.,
plan pl. , bås, 2/ med pl. =,
båsen, bastbyxe, - bit.
åfala nätgarn för lindtråd
varav bastet lages till rep.
där va 2 a mena bast pr båns
plan. Brastad, Åsum.

bås, Fränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bast ad

bast s.

bast

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

basted

bast s.

Vb. bast eml. P.L.

Du får nok ta dig
där bästa, som
vår om blommorna o
bryr mig.

№ 287.

FÄRS

bast

Gumlinge

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bast

bast, -ad

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bast

bast, -ad

K. f. 99

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bɑ̄st

bast

bast

vi bɑ̄ʒu ma bɑ̄st

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bastant

bestånd. bastant = solid, varaktig

äla jore han vèggaklòkor. de
va minjör bestånda klòkor. mins
borèlra di hàde en i hèla
dorås livstid. (Mårten Lönn)

№ 1006.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bastant

bastånd l. -or, m. och f.,
n. -stånt, pl. -ståndа, komp.
-ståndare, - -ståndast, bastant.
en bastånder man.
Mit ost e baståndare en
hansas. Mallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bastarep

bå²stare̲v, n., -et, pl. =, -en,
bastrep. Åsum.
bå²stare̲b, Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bastrep s.

2 bastarebed

№ 287. FÅRS bastrep

Framnäs H. Areskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bastrep

bàstarèv n.

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bastrep

bàstarèv n.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bastrep

bàstarév -ed. pl. =, -en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bastrep.

bàstarèb n.

N. f. 71

Nöbv.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bastrep

Sv. bàstarèb n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bastrep

bastarejb (- rɛ̃ib)

bastrep

det var rep, som man knodde av lindträdets bast.

Färs

Nr 8656 Västerstad. ~~Huks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 bastasnigel

x bastsnigel

skogssnigel

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bastsnigel

bàstasnègel

svart skogssnigel

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

batting

bå²tiŋ, m., -en, pl. -a, -na,
ungstut. Dlem. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båtsman båtsman x båtsmän s.

ungslut

№ 290.

Löfde Fårs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x batting

bàt-ing, -n

kastrerad fjuchale

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

batting

bå̲tɛŋ . pl.-a

tjurkalv (4)

1586 Rödding. Från hd
Johanna Wiklborg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

bàtin

ungstut

batting

sb.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bålling.

bå'tey, - en s.

- a, - na,

kastrerad tjurkalv,

di fjöl'e öp bå'teya,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

batting
s.

bàting pl. -a

ungstut.

östraby

Nr 281 b Färs hd
Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× batteig

bàteg m.-a

ungstut.

vi fode o' tvá bàtega ; so fe
ja fjona hem tán me dí.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bå:tiga * batting

dämjda stutar

da ska båra båtiga, de
ska ente tåma

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× batting

batting

kastrerat tjurkalv, som skall bli dragdjur.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* batting

bå̲ting, m., -en, -a, -ana

ungstut

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× batting s.

båtsg en 2a na

ungstut

FÄRS

№ 289.

S. Aeun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

batting

bàtɛŋ, -en

ungstut.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× batting

Fr. bätinga pl.

om ungefär 1-åriga tjurar,
som kastrerades

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bebyggd

beböjd, neutr. beböjt

den va mød beböjt

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekz ed

beeke p.

beck

FÄRS

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bęck

bę̄dz, n., bę̄dzed, utan pl.,
beck. östraby. Fs.
Färninge "

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bock

bägg, -'ar

S. B. Färnäs'inge, Fårö sn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beak

bedz n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beeka

vb.

bèga, =

beeka skomakartråd,
ingnida svinborst med beck

bèga rispen

N. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× beckrisp

bègrisp. -en

beckträd.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beskrisp

begrísp, – -´an

beskad skomakarstråd,
gjord av svinborst

M. f. 75

Jfr simpl. grisp

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× beckrisp

bèdzrésp

= beckträd

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

beskrisp

bedzrisp

beskad grov skomakartråd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

beskrivn

Ån. begrivn

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekvak

begvöjs n.

använda väl

eü slags vak att ympning är

fruktträd?

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedja

bē

s. 98

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedja

bø

å'r- = bjuda.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedjə

bø

di skøle áltid bǿ for di,
som va ǵùga, i ftjórkan.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedjå
v.

bø

den va en kvèja di skolen
bø fo.

Nr 4489 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedja

Pret.

ba

vi bå, dom åte, om ed

Vi bad dem äta om det.

K. f. 71.

Forde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedja

bø. bør, bø. bød. bjuda;

även i bet. bedja:

han sköt å bø om ed tjäna.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedja v.

bön (sup)

'bön'

"skole ja bön de ämm to-
baksvärme ..."

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedja v.

ba fårse (forf.)

'bad för sej'

"då tögde kann a' ba fårse ..." S. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedja v.

ba (forn.)
'bad'

"Komm där en mann å ba..."

s. 32

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedja:

bø' sk am (bør, pl. bø, bæ, pl. ok konj. bæk, bød, bø, pl. bøn) refl., eg. bedja sig om; utbedja sig.

Hun e gæn ud o bø' sk am en vid.

bø sk am dæ', utbedja sig anstånd.

Åsum.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedja v.

bf — —

bfr

ja mötte bf dom om

et par kåpor

bc

FÄRS

M 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulja

× ~~bö~~ ,

bø , bøn , ba , bød ,

bøn , -a pl.

i bet. bjuda ;

ja e bnth bøn ;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bø, —, bøtt bedja

bedja

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedja v.

bö . bö, bött

be . bad, bett

sup. formen osåken.

urterna bör te rejn (då de säges, slokar bladen.)

[redacted] Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedriva, -drivor, -drev,
-drevet, bedriva.

han hade bedrevet sin
lehed. A. B-n.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedräglig

bedrägeli[1] l. -lijor, m. och f.,
n. -lit, pl. -lija, komp. -lijare,
-lijast, bedräglig.

Fränninge[2]. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedrövelse

bedrövelsa, f., -n, pl. -sor, -na, bedrǻfuelse. Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

befalla

pret. befåldo

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

befalla

inf. befåla

1948. Nr 4802. Brandstad, Fäs kd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

befalla 7

befalla

befalla

Längaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

befalla v.

befalte (pret.)

'befalde'

"då befalte frosten sin dräng ..."

s. 32

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

befåla

befalla

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

befallning

befálning -en

du kan vel jòra ette befálning!

Brandstad.

1948. Nr 4802. 281. Fäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

befálad best. sg.

befal

befálan

best. pl.

krigsbefäl

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begagna

begå̊gna, —, -de

begagna

FÅRS

№ 285.

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begáina ~ ~ d begagna v.

~ r

begagna

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bi'oa:na begagna

begagna, begagnade

bi begaːna vanlə hɵdkɔ̈n

Längaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begegna

1
begæ̂gna (-ar, -a, -ad, -ad,
-a) tr., begagna.
1 1
Ja slu̇por o begæ̂gna snœrt.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begiva
v.

baji', bagå', baji'd

avstå ifrån, upphöra, upphöra med.

1951. Vom b. Fäs bd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begiva

begé, begå, begét

begé nud avstå från att

göra nåt, slå nåt ur hågen

han har begét ad;

han har rént begét o

ha kåor (om en lantbrukare, som

vomb. fått ingått kreaturslån jordbruk)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begrava

begrâva

Pret. pass.

begrâfstes

M.f.-78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barntös

barntös, s., -en, pl. -ar, -na, barnflicka.

Tränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begrava

begrǻva

kp. begrǻvd

han har bǻrn, some begrǻvda dar.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begrava:

p.p. begråft, begraven.

1. han ligger begråft här ève i förkan. A.B-n.

2. han va begråft, men di kom ènte blé ær me -en (= han gick igen). A.B-n.

Vornb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begrávney, -en, -or, -orna. begravning

a sin som va en begrávney som

far hade dó, a som betálney for

han gröva en grán so va de én

krona. (Per Eyr)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begråva begråvte begråvt v.
begrava

en som e begråvt e
2
dise dåna.
nu e de begråvte hær.

begrava

FÅRS

№ 289.

S. Aasen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begravning

begrå'vniŋ, m., -en, pl. -or, -na, begrafning.

Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begrávning, begravning

begrávning en – ar na s.

de va te – s

begravning

FÄRS

№ 289.

S. Åum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begrafning

begrå̲vnig, gen. -s

di skol̲a tå̲ ta begrå̲vnigs

/ ta taga

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begravning
s.

begrávneg, -an

Nr 7050. Långarcd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begravning

begrávnej, -en

den va álti' begrávnej två

dá' i rá'.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begrafning

1
begrafningen a ha s.

2

ska nu åte ha
1
non kräns te
1
begrafningen? 2

H. Areskoug 1924. № 287.

Gemingе FÅRS begrafning

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begravning

begrå̈vney, -en

ja kan vad te begrå̈vneys

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begravning

begrávnŋ , — ´ — ln

resa . tn begrávnŋs

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 19[illegible]7-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begravningsgille

begrávningsgille

gravöl.

Jfr × årved

K. f. 71.

Forde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

begrepp

begrépp n.

M. g. 87; K. f. 99

begrépp

M. g. 87

förstånd

I uttr. som: ett mått begrépp efter mitt förstånd så vitt jag förstår

Löwstad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

begrepp

de hade inte begrep om nöd
de begrepo ingenting, hade dåligt
omdöme / etor mät döma
begrep efter mitt ringa för-
stånd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begrinad

begrínad

utskrattad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begripa

begríba

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begripa

begríba, pres. begríbor

1948 Nr 4802. Brandstad, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begripa

begríba, begreb, begrébad

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begripa
v.

inf. begripa

Förninge

Fru Ld

1. Ingen 1957.

2054.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begrípa v.

begríva begrév

begrívor

begripa

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begripa

begí̲ba, pres. -or,

begré̲b, begré̲bad

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begripa

begripa

Pres. -ar

ja, begripar, ad nta

sål jag begripar det inte

själv

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part.

1 1 1
begúna begúnte begúnt
el. begúna v.
begynna

pres. 1
begúnar

när ska ni
2
begúna skólan?

begúna S. B.

№ 287.

H. Areskoug 1924. begynna, börja

FÄRS

Færinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begynna

beɡɣínˌna , beɡɣínˌta , beɡɣínt

Pres. sg. -ˊor

(Ån. bòrja börja)

de- beɡɣínˌta - o- ràɣna/

de- beɡɣínˌta - stìzka o-

va mˌùlad

1) komma regnstänk

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

begynna

dr ha begynt o värpt
de ha börjat värpa.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begynna — — begynna v.

№ 289. FÅRS

begynna

Sörde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begynna

bejúna

te- o- bejúna - me

till att börja med

m. fl. 7/

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begynna

1 1 1
bejyzja (- or, pl. -a, -jyzte
1 1 1 1 1
-jyzt, -jyzd, -jyz, pl. -jyzen
1 1
te, begynna.
2 1
mesan e bejyzd.

Östraley. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begynnelse

bejy'nzelsa, f., -n, pl. obrukl.,
begynnelse.

de va en dåli bejy'nzelsa.

Ab. Tånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begå

begå, v. begick, v.

undgå att drabbas av för-
störelse, klara sig hel-
skinnad undan

stuvalången den begick,
se "böningslången, den
klarade sig" (vid bran-
den) Söder.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bega sa (-gar, -gick-gad). bega sig
undslippa, skonas, klara sig
h.= uppföra sig klanderfritt.
skolemästare nälsen de va en
ändans man te a lära bärnen,
men stråg vå han, men ja
tejck me (om skollärarem Anders
Nilsson, † 1885). A. B-n.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bega

Refl. begå - sv

komma halvkinnad undan,

klara sig

... om, vr. kan - begå.

vb s

N. s. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× begå sig

begå sk (- går, gick, gått, pl. och konj. -gingo, - gången) refl., eg. begå sig i slippa undan något, gå fri för, slippa obehag, skräp.

di hade hålija begånd dom när di slåwes.

Kan du begå di me så mån ärent, så e'd besynnalel. Åsum. Fs.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begå sej

begå, se, bejk, se

komma helskinnad undan, undgå
nytt farligt
va, bejk, vos endå
(undgick att dragas in i krigat)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begå sig

begå sig

= slippa undan. skonas. gå fri från nåt

Nr 3321 Fränninge, Färs b

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begåvad

begó̲vad, pl. -ada.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begära

bejœra, bejœrde, bejœrt

sa bejœrde di po brœnevin.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begära

bejära (- jär, -järde, -järt, -järd, - jär) fr., begära.

Ha bejär du par den kowen?

Han bejär me ålri fi mer, en ja orkar me. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

begära v.

bejära

"ga... lan ti bejära..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behaga

behåga

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behandla

behánla -a -ad. p. p.

-ad. pl. -ade

di ble så väl behánlade

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behiven

begiven

× behiven, a

han e så behiven på brännevin.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behov

behō̆v, n., -ed, pl. =, -en,
behof. pästerstad, östhaly. F.
hær i shō̆v ti behō̆v.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

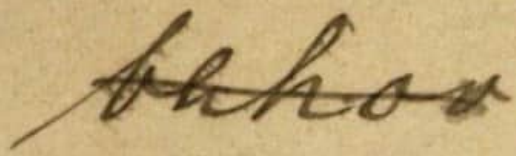

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behov

bo

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

I nätv.: ha, bå, o 'behöva'

(i nekad sats)

de hade inte bo, ov sätuna

där de behörde inte (= borde

inte) ha satt henne där.

Vomb, Fårs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behov (2)

bo, n., oböjl., eg. behof, förek. i nūtr. ha bo, behöfva, som t. ex. du ha ente bo o dy li, du behöfver ej besvära dig med att försöka i pantoftlorna ha ente bo o sta ha.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behov

behöv, -dd

(i konkret mening).

Nr 7054. Fränninge, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behov

behúv

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bo

behov:

behövt

no ja hade mycket bo

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behö́ behöv s.

de ha² nte ~ o ha
en² örjel

ha ~
'behöv' behöva

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behov ed

behov s.

de fik gå ud o göra
döras ~.

behov, tarv

FÄRS

M 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

behov

Ä. 'tarv'

--- en gòba, som sad o-
jöra - sti behöv.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× behylla

behúta, sv. vb.

ta vara på sig, reda sig

han-fik-själv behúta, sv.

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× behytta sig

behytta se

om var och en som ser sig själv till godo

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behål – beháll s.

ja hade tre hónra
kronor ~

№ 289. FÄRS behåll

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behålla
v.

s. 93

behålla

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behålla

behåla . behålor . behålt,

behålt, behålla .

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behållen

behólen

sk. förmögen

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× behållsök

behål·s·ǫfz, n., -ed, pl. =, -en, behållshäst, häst som har goda egenskaper, och därför är värd att behållas att bruka. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behöva

Pret
behövda
M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behöva

Pret.

behöwdes

de behöwdes inte. Det behördes inte.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

H[illegible] o Areskoug 1960

n. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekövra;

bekbúva, -or, -de,

-t;

han bekbúvde

ägget.

Röddinge.

№ 1586:I [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behöva v.

behöfde

"männ kun behöfde hälen
inte nän ..."

S. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behöva

behöva, behövde

di jäla sål va reskåb di behövde

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behöva

№ 281.

behöva (- höver, pl. -höva, -hövde, - höv, perf. particip och imperat. fattas, pres. particip behövanes) tr.,
behöfva.

Ja behöver klor.

Pres. particip behövanes kan ej ha obj. b. om pänga i behöf af pängar. Vadsjö. Fs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behövande

behövanes, böjl., m. b., n., sing. och pl., behöfvande, i behof af.

de va pöna, pom ente e behövanes om o ta nod.

behövanes om pöja.

Färs hd Fränninge. F.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

behövas

Pret.

behövdes

... om de behövdes

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant
a.

bekänt

ja e bekänt me väjana
den lide

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant

bekånt

ja va mied bekånt me na,
sa kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant;

bekänt a.

di va mi'd

bekänta;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekänt bekant

bekant

ja va ryssled bekänt

me kän

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant
a.

bekänt

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekånt, bekant.

bekant

Vomb; S. Åsum

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant,

bekänt a.

di va gamla

bekänta,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant,

bekänt a.

– a pl.

han sou so bekänt

ud.

Röddinge

Nr 1586:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekänt

pl. ~ar

bekant adj:

bekant

FÄRS

№ 289.

I. Asmundsson Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant

bekänt, adj:, bekant.

S. Åsen

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant

bekänt l. -or, m. och f.,
c. -känt, pl. -kända, komp.
-kändare, -kändast, bekant.
Gränninge, Boasjö. Fr.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant

bekänt

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I fngers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant
a.

bekänt. pl. -a

Nr 5214. Ö. Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekänt bekant adj.

ja l nʳte bekänt me
nämnd

№ 289. FÅRS

Sʳde H. Areskoug 1925. bekant

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekánt; pl. -a

bekant
adj.

K. 8. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant

bekänt, -a

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant

adj.

bekánt; pl. — —a

bekánt folk känt folk, folk man känner, bekanta

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant

adj.

bekänt; pl. -a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekant

bekänt

mied bekänt

Lövestad.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekanting

bekänting pl. -a

bekant folk. bekanta.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bekanting

bekäntiŋ, m., -- kn, pl. -a, -na, person, med hvilken man är bekant.

ja hörde'd av bekäntiŋa.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898. Tollsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekänting sv

× bekantning s.

Mera genuin form bekänting, senare upptecknad.

1–s.

bekant (subst.)

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bekanting

sb.

bekánting, pl. -ár -a

bekant, bekant person

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bekanting

bekänting, -an, -a, -ana

bekant person

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekanting

bekántz, -ár -a sb.

person som man är bekant med

Anm.: *bekántz torde vara mera genuin form. L-s.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekandtsing

s.

sb. pl. bekåndinga s. 92

= bekant.

J: bekántiza

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beklaga;

beklåva, -ar, -a,

-ad;

hyfm beklåva sk

för lm; Röddinge

1586:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beklåva beklaga

beklaga

di beklåva dom dær

2
maka

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beklaga;

beklåva, -ar, -a,

-ad;

hypm beklåva sk.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beklåva ~ ~d (refl.) beklaga

~r

beklaga

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekrœ́zd

× bekrångd adj.

vresig, argsint

-z- syns för -g-

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekrånd

~ía

× beleräugd adj:

hår dı̲ l̲ ~ía

obehaglig att ha att
göra med, grälsjuk
etc.

FÄRS

№ 289.

S. Lund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bekrängd

bekrẽ̀zd l. -or, m. ah f.,
n. -krẽ̀zt, pl. -krẽ̀nda,
komp. -krẽ̀ndare, -dast,
kresig, kräsig.

Ovanjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekymmer

bekymmor

dé har man nåta bekymmor

om

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekymrad

bekymrad

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekymrad

beksúmrad

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekänna

befjäna, befjänor, pl.

befjäna, befjände, befjänt

imp. befjän, pl. befjänen

befjäna kårt

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekänna

bekänna (-kände, pl.-kände, -känt, -kän, pl.-kände) tr., bekänna.

Åsum, Vanneryd. Fr.

bekänna kärt.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekännelse

bekännelse, m., -n, pl. obruk.
bekännelse.

di blir fri, men se
jiff di sel ti bekännelse.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bempel
× bämpel;

bämpel, -en s.

bämpla, -na;

mindre kulting;

t. ex. fjärdbämpel.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bemärka
v.

bemärkta, bemärkte, bemärkt

han bemärkte-d ènte, uden
han bar ed kùm.

vi har ènte bemärkt ed enù.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bemärke

bemärkse (-märkser, pl.-märkse, -märkte, -märkt) tr., märka, lämna varse.

Kvinnan bemärkte'd jo od kulle gisse bort här kvel.

Åsum. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bemärkelsedag

en bemärkelsedå

t. ex. om kyndelsmässodagen

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben

ben . -ed, pl. =, -en

dé bleje vi fordárvade i
bénen.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben

ben . -en. pl. = , -ar

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben

bēn, n., bēnet, pl. =, bēnen,
ben.

Svänninge, Vallerjö, Åsum.
F.

bæjn i nora delen av Svänninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben. -ed. ben. -en. ben.

1. sin bästa de se i bénen. M. Lönn
2. gå på fina bén (eller på finaben)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben

bein -ed. pl. -er

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben
s.

bæin, -ad, pl. =, -en

han e dòli i bæinad

nú e han ènte kvik i bæinen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben, -'lad, = , '-lår

ben

Sv. 'fot'

då svolna, jo bénan

op. bå° svullnade jin fót-

tena upp.

n. g. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben

benet

'benet'

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bain, ¹ben

ben

han trädde ²fäkk med
²ena ¹bainad

bain i akttaget av s-s.

Långarö ds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben

ben, -lad, =, -lös

1. extremitet
2. ben i kroppen
3. ben på bord, pall
o. d.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben ed ~ en ben s.

ben

№ 290.

Soffe Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben

ben , 'ed , = , 'en

han ⌣ hade ⌣ ónt ⌣ ⌣

bénen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben
s.

bæin, n.

best.f.pl. bæinan

ja ha ont i bæinan

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benbrott

benbrýd n.

K. f. 71.

Sorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benknycke,

benknöff, – en s.

– a, – na;

benknota;

dar läzor en ben-

knöff;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benrangel;

benrörgel, - eds.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benrangel

1
benrångel, n., -et, pl. =, -en,
benrangel, skelett.

1
Där e ett benrångel som en
1
orm slingrar sej om sten.

Jourjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benröta

benrǻda f.

K. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beriöta

benröda, f. -r, utan pl.,
benröte. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benröta

benrúta

K. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Jörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benröta

benröta f.

K. f. 71.

Sv.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benröta

benröda f.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benspatt

benspål, m., -len, utan pl.,
benspån, en åkomma på insi-
dan af kästens ben.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× benspåka

benspåga, -n, -r, pl.
-gor, -na, bensplint, -skärf-
na.

dersad benspågor i Hyfsted.
Årum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bensylten

adj.

bensúlten

mycket hungrig

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benved

benvę́

benvę́ de e hárt trę́;
skoinǫ́garna di har hat sǫ́nt te
træplǫ́gga.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benved

benvéd

(Evonymus)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benved

bẹ̈nvẹ̈¹, n., -d, utan pl.,
evonymus europæus.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benved

benvéd

Evonymus (benved)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benämning

benämning, pl. -or

(om dialekter).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benämning

benämnig ; pl. -är -or

M. f. 75

de hade ja olika +/
benämnigar
M. f. 75

+/ Repa-form!

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benämning

benämning pl. -or

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benämning

benémnig ; pl. — ´ — or

de hade vår sina

benémnigor de hade

var sina benämningar

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bereda

bere¹ (- re¹r, -re¹da, - re¹t, -re¹d, - re¹) tr., bereda.

Du kan bere¹ dom fo¹od ja kon¹or i re²sta se²ga.

Ja bere¹de sel fi³, jag (bereds garfvade sjelf (själf) fårskinn.

Tränninge - Fg.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bereda

berét prt. part.
n.

göra i ordning,
bereda en vara e.d.

--- ingen de- lle- berét

(om garn)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beredd

beréd

redo, färdig

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beredskap

bʉ́reskɑ̄b, m., brukas
ej i böjd form, beredskap.
Förek. i mūn. i l. fa
bʉ́reskɑ̄b, i beredskap,
lū reds.

vousjö. Fs.

bʉ́reskɑ̄v, Asum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beredskap

i el. på beredskåv

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

berest

berésten

ja e nte so mad be-
réstor jag är inte sär-
skilt berest / en e
nte so mad berésten
"en annan" (= jag) är inte
så särskilt angelägen
K. f. 71 berest.

Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärg ed

berg s.

berg

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

berg;

bar, – ld s.

–, – ln;

fr. dan bu'da ögn i

bäjd.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bero
v.

de kan beråˊ si påˊ

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bera

v.

beró, beróde, beródt

de beróde mèed på ...

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bero

beró

Pres. – -r

de - berar - på - hänom

Det beror på honom" (dvs.

på er).

(Meddelerskan till uppteck-

naren).

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bero

bero se på

bero på

de bero r se på, här

tjöckt, de vå. Det beror

på här tjockt det ver.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

n. f. 71 Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

berätta
v.

berä̲t̲a -a -ad

de hå̲ di berä̲t̲ad ä̲l̲a

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

berätta

berätta, =, -ad

Pres. sg. -ar

Här gemint: förtälja.

Se d. o.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

berättigad
a.

beräktiad, sute. =

Lövestad

Nr 6868 Lövestad Färs hd

I Ingers 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

berom

berúm n.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

berömma
v.

berúma

ja far berúma -n

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

berömma

berämpa / berämda, berämt

pres. sg. -ar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brsa ~ ~d besa He

~r

besa

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bɛsa ~ ~d bɛsa

bɛsa

~r

bɛsa

FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

S. Aeum

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besa,

bésa, -ar, -a, -adv.

kadhn bésa,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besa,

bēza, -ar, -a, -ad,

kōm bēza,

hör,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bcsa

bɛ̀spa, =

Pres. ɛ̀-ar

kopa för bromsen (om nötkreatur)

N. f. 75.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bɛ̃sa, =

besa
vb.

lår för bromsen (on rötboskap)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besa;

bēsa, -ˈar, -ˈa, -ˈad v.

kɔ́ʉm bēsa;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besa

vb.

bèsa, =

Pres. tg. -ar

lopa för bronsen (om nöt-

boskap)

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besinna sig

besinna sk l. si (- ar, - a,
- ad, - a) refl., besinna sig.
Ja [illegible] far besinna me fo'd.
Färninge. Fö

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buske en

beske s.

je me en buske

beske, sup

FÅRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besk s.

besk
bist
beska

de la dr pr brennevinet
so de skole ble best.

besk

FÅRS

№ 289.

S. Asum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beek

best n.

dan vaa bést o. rólat

det var besket och otäckt

M. f. 82.

Vänstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besk

beʃ l. beʃ¹for, m. och f.,
n. beʃt, pl. beʃa och efter for,
fö̆r, beʃ¹a, komp. beʃ²are, -aʃt,
bäsk.

len beʃ¹for sup.
beʃt bre̊nevi̊n. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besk neutr. best pl. beska adj: 2 beske

de smågar bäst 2

bäst bränevin 2

№ 287. FÅRS beck

Jemtlands H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besk
adj.

beʃ, reuti · best

ǿl de béʒor, for de e bést.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1947
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besk

besk, 1 an, 2 a

malörtsbrännvin

en besk = ett sup m.

FÄRS

Lövestad

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besk best besle

2
beska

besk

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besk

best n. adj:

best brènevin med
malört förr. brännvin

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bésk. -en. "bésk"

= skyl. tnsp

so fórst a frémst nár di kom, skola di ha béskan; de va en sédjon rét ('en tsjeden rätt = en sjálvskriven rättighet). R. J.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besk

besk, · best, · -a

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. besk
sb.

besk, -'an, -'a
sup malörtsbrännvin

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. besk

bé'skor l. besk; n. best^a g:

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besked

beʃé, n., -d

// besked. jí, sí beʃé.

2/ reda. jo stáre hàre, jo
bétor beʃé.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besked

beſe¹, n.,- d. utan pl.,
1/ besked. ji, si beſe¹;
2/ reda. jo stå¹re hå¹re, jo
bå¹lor beſe¹. Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besked

beskéd

då blé - de - klárt beskéd

då blev det klart besked

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beskrivning

beskrivning, pl. -ar.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beslag
s.

beslág, n., pl. =

järnbeslag o. d.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beslag,
beslag, -ad s.
-, - -en,
får ha sätta
beslag på;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beslag, s.

beslág/, -ad; -, -an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beslöjtad. beslöktad beslöktad

1. han e beslöjtad me nöstrums
2. hum e nöd beslöjtad me mé.

№ 1006. Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930. Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beslägtad,

beslöjtad a.

hyfn é beslöjtad

me nam,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besmarr

betsman

(besmär ?)

betsman

s.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besmar

besmár

besman

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besova

besåiva

lägra.

Spetoren har besaved jomfruen.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*beständig

beständ adj.

Komp. -are

bestant, varaktig,
solid och kraftigt gjord
(om t. ex. ett verktyg).

Nr 6755. Tolånga, Färs ha
Hugo Areskoug 1958-59.

R. f. 72.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× beställa
vb.

beställa

betyra, uträtta

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bestäla

bestyra, uträtta

M. f. 71

Lövde

* beställa
vb.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× beställa v.

beställa, —, -d

skōta, ta sig till

hålla dra sysantisyo

beställa

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beställa

beställa

göra, skaffa, beställa

fam.: vard. i bet. utsätta, ha för sig.

1-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bestulen
a.

pl. bestólna

di ble bestólna på sýltehóadad

(grèskurud, vaar lages sylta)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bestå

bestå¹ (- står¹, -stå¹, pl. och konjunkt. - stöve¹, -stöd¹, -stå¹ / tr., bestå°, bekosta, bjuda.

Ja skaf o bestå¹ liffsåb.

Tavastsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bestå

bestå, bestå

bekosta

de bestå han. Det

bekostade han. (d: kala-

set).

K. J. 71.

Tovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beställa

bestíla, v.

beställa. uträtta

hon har nad a bestíla i

fjélaren.

S. Åsen

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fæs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bestämt

bestämd

bestämt

dæ e lågbn bestämt

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bestämma

bestéma, bestémde,

bestémt

de va bestémt förrid

det var bestämt i förväg

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beständet

beständigt adv.

beständigt

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beständigt

beständelat adv.

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beständigt

beståndet[1], adv., ständigt.
för jämnt.
ha ffjöror di beståndet[1].

Pärstorp. Ts.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besvär

besvär n.

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besvär

besvär n. ; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besvärad

besvärad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besvärlig

besvärli, neutr. -it

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besvärlig

besvärlig, neutr. – et

neutr. besvärlat även hos uppstalarna å orten.

1951. Vomb. Fäs Ld

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besvärlig

besvärlet n.

åla bler de besvärlet

ejest blir det besvärligt

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besvärlig besvärlig adj:

dr l so ~ so

besvärligt

FÄRS

№ 289.

S. Aeun Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besvärlig

obest. pl. besvärlia

di e lida gröna besvärlia a
dags mä

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besúrgorlt besúrgorlt besynnerlig

besynnerlig

№ 290.

Rödinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besinnerlig adj:

besinnerlig

besinnerlig

besinnerlig

besinnerlig

FÄRS

№ 289.

S. Asum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besynnerlig

besynzali, m. och f., n. -lt, pl. -lija, besynnerlig. komp. -synzaligare, -synzalijast.

besynzallt, adv. af föreg. komp. som föreg.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besynnerlig

beskrivorlet n.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta
s.

se under sockerbeta.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bēda v or na

beta s.

han ha bēdor ¹
fāmtan tuzelán

H. Areskoug 1924. № 287. beta

Oslabäcken FÄLS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta
s

bèda -an, -or, -orna, beta.

i mården kan i få håka fjera
bèdor. (Inga Hem.)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bēda -an-or-orna. beta.

beta

Vomb. S. Åsum

I. Ingers 1930.

Fäs

№ 1066

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bèdja; pl. -or

beta sb.

socker- l. foderbeta

där lästas nta bèdor

där lastades inte betor

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta
v.

bèda, bète, bet.

den bète di áltid te
anons skomágares.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta
s.

bèda -an -or -orna

ja va ve tósterap a loga bèdon
et ar. vollsjö

vollsjö
1947 Brandstad, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta
s.

bèda -an -or -orna

luga bèdor

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta
s.

bèda pl. -or

lùga bèdor

rùnsa bèdor

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta
v.

bèda, pres. bédor, pl. bèda

Vollejö, V. Kämstorp,
v Brandstad

281. Fås hv. P. L. 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta

bēda² / bēdor¹, bēte², bēte, bēt, bēt, bēd / tr., beta.

vi stēmde² o bēte² ¹öfven lēd.

Rärstorp. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta
v.

bæ²da (bæ¹dar, pl. bæ²da,
bē²ta, bet, bet, bæ²d, pl.
bæ²den) fr. ~~och jnta~~., beta.
bö¹erstad, östraby. Fs.

bē²da, Vallsjö, Branstad,
Asum. V. Kärrstorp.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. beta

bèdja, =an, =or, sb.
=orna f.

foder- l. sockerbeta

haka, bèdor haka be-
tor / där va fält, bèdorna
det var ogräs bland
K. F. 71. betorna

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bèda

beta
vb.

låta gjur beta; avbeta
äng l. vall

... boda ~ höysta o~
bèda både slå gräs och
inbärga hö samt avbeta
(om ängsmarker) M. y. 25

Tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. beta

bèda, bēta vb.

låta husdjur beta (trans.);
äv. 'under uppehåll i arbetet'
(t. under kōrslor) utfodra
dragarna'

vi bēta, ja, men vi
jörde handelan, vi utfod-
rade ju hästarna, medan vi be-
drev försäljningen förde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. beta
nb.

(d: av de torrfördа produkterna).

K. f. 71 (om affärsresor till Ystad)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta
v.

bèda, pres. bédor, pt. bèda

P.L. 1898. S. Åsum, Fårö kn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta
s.

bèda m. bèdor

(oblad)

1-s 1948.

Brandstad. Fs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta
v.

bèda pres. bédon pl. bèda

281.

1898 ~~4802~~. Brandstad. Fs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäte² pret.

beta ab

betade
(vid färgning)

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta

bèdja, ¯an, ¯or sb.,
¯orna

f.

luga, bèdor renar
ett betland från ogräs

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. -beta

bedja, -an, -or, -ade, -orna f.

socken - l. foderbeta

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. beta

bèda, bèta, bat sb.

låta djur beta

han bèta ógen han lät

hästarna beta

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betala

betåla, betåalte, betåalt

x/

ete lia, va di kan betåalt for
kwsed ---

+/jämförelsevis

1949. Nr 4802. Brandstad, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betala

betala, -ar, -ade, -at

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betala

betala

han e tröj tel o
betala han är tröj att
betala (d: mål, mycket
ekonomisk).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betala
v.

betá'la, betá'lte, betá'lt

di betalte jarfylt, sa kalad.

di får betá'la lrt anánda.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betala betalte betalt betala v.
betalor

Åren i Öved: ja bara fjebor, a
andreas bara betalor, sa fem pausan
pa tórp.
Öved.

betala

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betala

betala, betalon, betalte, betalt,
betala.

ja betalte en krona.

Verb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betalning

betåłnry, -en. betolning

nä e di trjade te a jöra di
dajsvärken, men di får betåłnry.

A. B. n.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bete

bède. -ed, bete. s.

1. dær va bède i øvorflød, dær va öze.

2. di jitt dær for bèdeds fygl. 1927.

3. dær som fired nué é, dær hade di bède te dojas krégz.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bete

bēde n.

1. gräs att avbeta, midbete
2. betesmark

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bete,

bi'dl, — -ni s.

— a, — na,

kastrerad bagge,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bete

bǽjde, n., -d, pl. obrukl.,
bete (för kreatur).
västerstad, östraby. Fs.

bēde, Vollsjö, Branstad, Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bete
s.

bède -ad

nu lejer vi fóst fären
ud på bède

Nr 4413 Vanstad, Färs ha
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bete;

bèdr, -ɔn s.

-èa, -na;

kastrerad bagge;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bete;

bédl, - ln s.

- a, - na;

kastrerad bagge.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bete
s.

bēda -ad

P. L. 1898 281. Brandstad, Fl hs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bete
ob.

bìda m.

kastrerad bagge, gäll-
gumse

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bete

bē²de, n., -d, utan pl.,
bete. Vallsjö. Fs. i trädgården
ō¹dzen e pē²de jo bē¹ded. även
ha e brā bē²de.
mējed li¹dzor i bē²de.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bete

bēde, n. ,- d. (utan pl.,
eg. bete i 1/ stund, tid, tids-
längd. han lā fæ ett bēde;
2/ väglängd. hā e ett brā
bēde ti lōgared.

bäjde i n. delen av Fräänninge Fräänninge. Fs.

Färs hd

(Stenåsp)

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bete

bēde, m., -n, pl. -da, -na,
kastrerad bagge. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bete
s.

bède, -ed

Volsjö. Brandstad

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. x bete sb.

bìde m.

kastrerad bagge, gäll-

gumse

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. bete
sb.

bèda n.

1. gråsbete, mulbete

2. betesmark

dær va ónt om bèda
det var ont om gråsbete.

R. f. 71

dæ hörda bèded óvor
de avverkade gråsbete F, Söde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. bete

de låto kreaturen äv.
arbeta hela betesmarken,
klöverfältet o. d.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bete;

bédr, -ur s.

-à, -na;

kastrerad bagge;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bå²ddd, i bå²ddd bete

åt gången

di dhe̊r hrę̊n hå̊rsen

då¹ i bå²ddd

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
beda d

beta s.

da ga po ~ 2 agen

nsl

bote

FÄRS

№ 289.

S. Asun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bete

bède, -et -ad sb.

1. gräsbete, mulbete
2. betesmark

de kona - hòla, så pos
mínor bède, an - som -
kòorna de kunde reda sig
på magrare bete än korna.

K. f. 71 1) o: fåren

Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 bida n

x bete p.

kastrerad bagge

FÄRS

№ 289.

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bete
s.

bēda, -ad

P. L. 1898 S. Åkerman, Fäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. bete

de, gräs, o. skåva på
dåled bäda de (betesdjuren)
gick och "skarde" (gnagde) på
dåligt bete

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bete

bède n.

stund

so. sád, vr et, bède

sá° sudo sì en stund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. bete

(stund)

när de hade brygdat
ett bröd --- när de hade
brutit lin en stund ---

M-f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bede

bete
s.

kallades arbetstiden emellan pauserna.

de e rätt så långt bede (emellan frukost och middag.) Förs

Scram delen av fresen är utelämnad i regel -form.

Nr 8656 Västerstad. ~~Hörs~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bètefàn, bettlast.
-ed

Vomb

↑ betefan

№ 1006. I. Ingers 1930. Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betesshage

bèdeshåve . - en - a - ane,

betesshage.

Vond

I. Ingers 1930.

Fäs

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betesmark

bèdesmárk. - en

di hàde dorras bèdesmárk i óstan

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betesmark

bǫ̈ddesmärk, m., -ken, pl. -or, -na, betesmark.
Västerstad, Östra Ley. Fs.

bǫ̈ddesmärk, Bollsjö, Branstad, Asun.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betesmark

bètesmàrk -en

S. Blum, Fars hd.
P. L. 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betesmark

bèdesmárk, -en

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betesmark

bédesmárk

hár hada sín

bédesmárk Var och en

(d: varje åbo) hade sin

betesmark.

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betesmark

bèdesmàrk, -en

Vollsjö, Brandstad

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1893.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bet fan
sb.

bè de fàn

bet blast

n. sf. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bet hacka

bedehåka

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betjänt

befjént pl. -or

di hade två befjéntor me dom

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betjänt

betjänt, m., -en, pl. -er, -na, betjent, kammarkjenare, page.

Från Finninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betjänt

betjént; pl. -énter sb. om.
(om herrgårds betjänt).

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betjäntska

b.f. betjäntgan

betjäntens kustu.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betkung

bèdakòŋ m.

person som skaffade folk
som åtog sig betskötsel och som
sög till deras arbete

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bet luffare

bedaläfara m.

skämtsam benämning på

bet lukare ; se d. o.

Också i Bara hd. 1-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betlukare

bèdelögare m. ; pl. =

person (manlig) som lukar
(): renar) en betland

Skämts. bèdelöfare

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bedelogorfa n bedelogorfor na
x betlukerska

betlukerska

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*betlukesa

sb.

bedelögesa f.

kvinna som lukar betor,
d. v. s. renar betlandet

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× betlukesa

bèdelögasa f. sb.

kvinne som luker (v: pen-
sar) eū betland

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* betlusare

sb.

bèdalùsare m.; pl. =

skämts. Så betlukare,

person som grensar betfält

från ogräs

N. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betrås

bederås; pl. = — ± or betstuka, långsträckt hög av betor för vinterförvaring (täckte med halm l. löv)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betsel, s.

bé̱sel/, -ə̀lad, -ə̀led; -, -ə̀lan, -ə̀lan

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bötsel

bīsel, bīsled

plur. bīsel

del av ett vagusår-

der (Plausch 2, 11)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betsel

bísal, ⁄ -ad

apparat på plog, som kunde
reglera fårans bredd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19,7-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bísel bísled bísel bísles b.
betsel

betsel

FÄRS

№ 289.

S. Aeund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 busler d

beltsel s.

bæsel
FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

S. Åsum

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betsel,

bésel, - 2d s.

é, - 1n,

han la bésel

pu dosas ét égg,

Röddinge

M 1586:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betsman

bysmån -en -a -ana

1950. Nr 4802. Brandstad, Fårö kd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betstycke

bèdestrîfa, -ad, -a, -an,

betstycke, betfält.

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betela

bìla, =

lägga betad på häst

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 bösmaren — — bösman s.

H. Areskoug 1924. № 287. bössman

Tremänje FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bestman

1
bus̲mā̲r, m., -en, pl. -a,
-na, bestman.

Vollsjö, Färninge.

kluns på en bus̲mā̲r. Fr.

ev. bysmā̲r.

№ 281. Färs hd
Per Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekman

besmår, -en

§ 4 '38 Långarød, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besman

busmár, -ár en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besman

brsmár, — -ár-an

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besman

basmårar pl.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bismár en

beeman s.

beeman

№ 290.

Jöfle Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besman

busmåran best: sg.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N. J. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betsman

besmån -an

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betsman

bersmål -en

1950 S. Åsum, Fås hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besmar¹ en

besman s.

om vr skole² vaja² na

på — en?

besman

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 bussmak en -- besman s.

2 M 287. FÅRS bessman

Ved

H. Areskoug 1934.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× betsman-kluns

1
bussmåraklùns, m., -ken,
pl. -a, -na, kluns, tyngd,
som sitter på änden af ett
bessman.

... sa gir di 1 bussmåraklùnsen
en tryff.

№ 281.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

Tollsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

betstaak

bèdastáˌk, ˋ– – ˈ– en, ; pl.
ˋ– – ˈ– a,
ˋ– – ˈ– ena

stuka med
betor

di ~ spratta ~ hûl o ~ ad ~
bedor ~ ~ stáken, nar ~
di ~ la ~ afrá stálen

K. f. 71.

Förde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

betstacke

de (rö̊fmen) kråfsade hål och åt betor i stacken, när det [1] låg avsides från gå̊rdarna.

K.-L. 77.

Förde

[1] Oklar uppfattning

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betstuga

bèdestúa -an

rum där betfolk inhyses.

de e vel bèdestúan han lèjjor i.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betstycke

bèdestɛ́fʃa -ad. pl. =, -an

betfɑ̃lt

hade jɑ̃ komed úd a lɛ̀gʒad i bèdestɛ́fʃad, so hade de nók gad brɑ́, èna te jɑ skole sèsa me.

1947. 1947. S. Åum, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betstycke
s.

ä. bäidestifja, -ad, pl=, -an

betfält

y. bèdestika etc.

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betstycke

bajdestitje (tā-ɨ)

betstycke.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bett
s.

bed

östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beū

bēd n.

beū i eggverktyg, hundbett o. d.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bett

bed, n., beddd, utan pl.,
bett (i äggtyg l. annat bitande
ja fnöpte en le jo en
akjon, den va dær ente bed
i; ja fnöpte en finspels, den
va dær bed i.

Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bett II
s.

bed

ont béd, ramn på en åkomma
i fingen (= benöta). Tv. éjdor = etter

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× betuttad
a.

betuttad (betu̇̂tad)

besvärad på olika sätt, beklämd.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× betuttad

betútad

= bekymrad.

Nr 1585 Tolanga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× betuttad
adj.

betúṭad

= ängslig, bekymrad.

Vollsjö

1948 Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

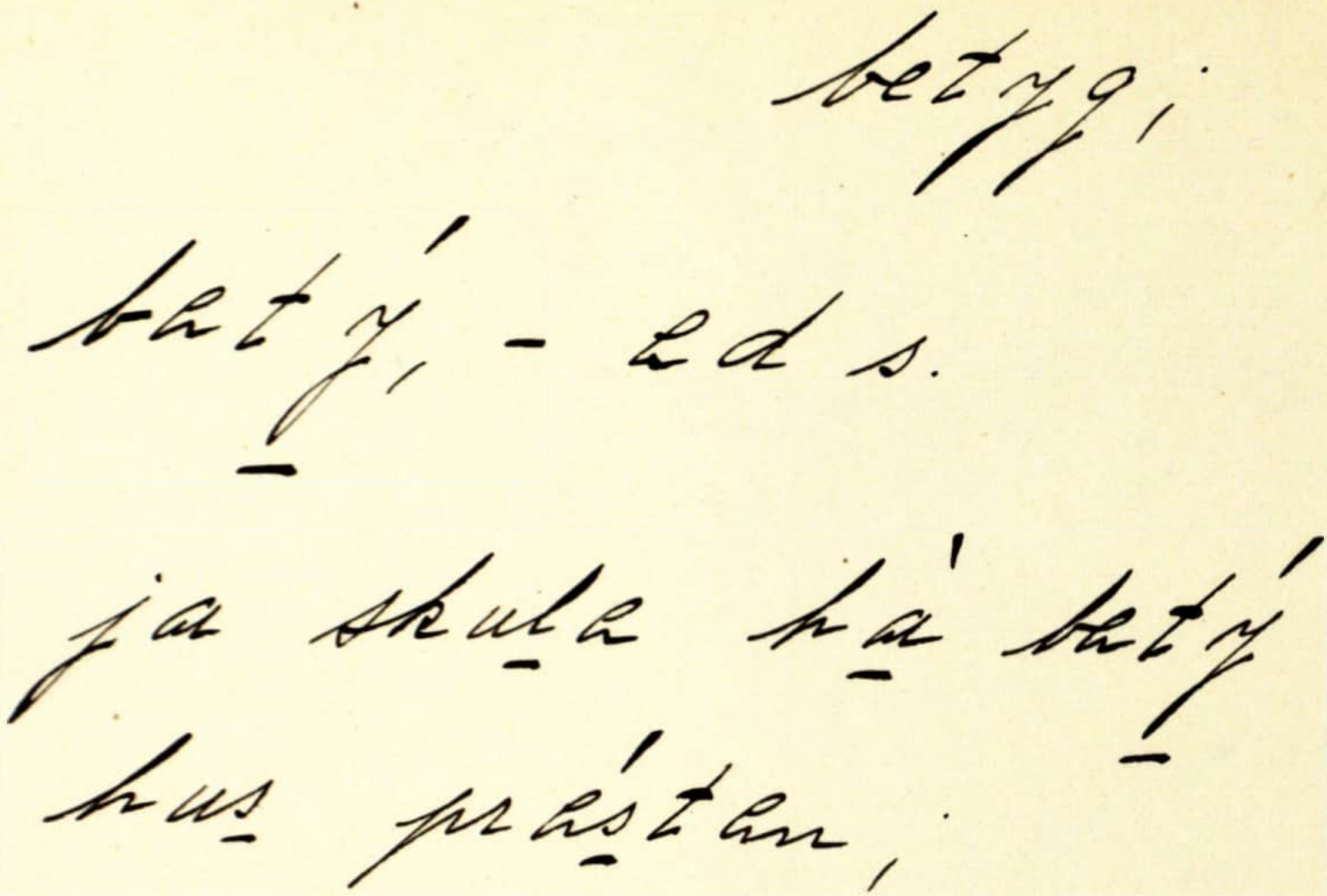

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betýj. -ad. betýj. -an. betyg,

~~betyg~~, attest.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betäcka

beteffa (-teffor, -teffte, -teffet, -teffet) tr., betäcka, förrätta könsakten (om hingsten och tjuren)

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betänklig

betänksli l. -lijor, m. och f., n. -it, pl. -lija, komp. -lijare, -lijast, 1) betänklig. de sa betänksamt tid för me. did e de betänksamlijasta me glutana, hör de ska ta vägen; 2) betänksam, som betänker sig väl. hår du sådan betänksamlijor Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bevar

bevar
interj:

I uttr. som: 2 bevár, me
väl! Kors bevara mej
väl! / 2 bevár, oss väl!
Kors bevar oss väl!

K. f. 71

2 Jörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bevar

bevár

I uttr. som: ja, gú
bevár, me vél! Ja Gud
bevare mig väl!

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

bevara

Pres. konj. bevára

I förb. gúd bevára, vós
Gud bevare oss
gúd bevára, vós for,
skúd, for, nar, du, gar,
a, fúj, so, gar, tóud a
(se u. *skut). M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bevara

a bevara m vel!

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bevara
v.

bevára -ar -a -ad

man har e' sòma di ska
bevára (smål. kvarnar)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bevàrs, intej, x bevare oss.

lìta kònstor kùnn han,
bevàrs.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bevars
interj.

bevárs

bevárs vél! bevare oss väl!

K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bevárs

bevars
intetj.

bevárs vél ! Bevars vél !

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

bevars

Kos - bevárs - mz vél !

Kors bevare mig väl!

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bevars

bevárs

jó, bevárs! Jo, bevars!

M. Sf. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära ~ ~d

~r

x bära o.

skaka

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† bevunden

bevūren, m. och b.,
n. – red. pl. – rna. Förek.
blott predikativt samt blott
i uttr., bli nun bevūren,
bli fri från, hvitt någon.
Ja bl̄e dæn ²ūnte ¹bevūrna,
²ūdan ja mā²te l̄a dæn
d²ānsa hōs me. Ågum. Fg.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bevunden

bevúnen

fri från, koitt (predikativt)

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bevunden
a.

bevuren

inte bevuren = inte fri från,
inte överens med.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bevåring

bevåring, m., -en, -ar, utan pl.,
bevåring.

aksära bevåring.

i morn kommer bevåringen hem.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bi
s.

bi. 1ad. pl. bi. 1an

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd

Ingemar Ingers, 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bi

s.

bi. -ed. pl. bi. -en

bien krov dön ud

1947 Vomb. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bi
s.

bi. !ad. m.=. !en

stoka bi!

göromål i biskötsel.

L. J-s. Västerstad. Fäs 4d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bi

bi, n., bijed, pl. =, bijen,
bi.

aum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bibel

bíbel, ¹ – an

K. f. 72

Jfr hel – och halvbibel

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bibel

bibel, 1 – en

K. 4. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bibel

Best. form bíbelen /, bíbel

bíbel M. f. 78; bíbelen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bibelomsättning

bibel-omsättning, -en

bibelöversättning

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bibelspråk

bibelsprång, n.

spec. om bibelcitat i samband med katekes-stycken.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bibliotek

biblaték, -ek

(inlånet)

om sockenbibliotek, skolbibliotek.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bida
v.

inyser. bīa s. 94

= dröja, vänta

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bör

bör, -en

bryggeri tillverkat öl (pilsner o. lager)

Jfr vidare u. öl

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bien

bi:n

(öl f. byggeri)

fä:r drak a:lri bi:n hæ:lor

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bien II

bi:r, nar di: bru:gar ad
ordæntalit, de: e ènte i:la
hæ:lor, nar di: se:dor ve et bo:r.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bien
s.

bi. -en

han dekon bi för han ska
ha bå madlyst

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bi'fila, -n, —

skämtsam benämning
på fiolspelare

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bierknog
s.

birknä, -ed. n.

ö'lknog

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bienkog

bìnkuù, -ad

ǒlkog, -stuga

1956. Ǒ. Kāmstorp. Fäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× biernan
bärman

sb.

bärmánen best. mask. sg.

ölutköraren

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bärslabb

brslab n.

(uselt, dåligt) öl

Starkt förklenande

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bi'ertält

birtält, -ed. pl. =, -en

(t. ex. å marknaden)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bierutskänkning

björndjäzkarz, -en.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bigarråer

barózor pl.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bihage

bihåve, m. -n. pl. -va, -na, bihage, bigård, liten inhägnad plantering, läppa, för bikupor.

Gum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bhåve bihage

bhåven bent. m. sg.

plats där bikuporna stå
uppställda (låg mot söder)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bihage

bihåve, -en

inhägnad plats i trädgården. där
bikuporna voro placerade.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1918.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bihage

bhárpa, — -én

den plats, där bikuporna
stods uppställda

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brihus

brhaús n. ; pl. =

modernare bleupa av trä

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bhús ad

bílus s.

bihus

FÄRS

№ 289.

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bikorg

bikǫ́r -en -a -ana

den inre, korglikknande delen av en bikupa av halm.

en bikǫ́r me et lìded hǫ̀g ǫ en rǫ́n bǫ́n.

Vomb

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bikupa

bifjyva -an -or -orna

1947. Vomb. Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bikupa

bifflýva . -an

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1918.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bitzjóa n bitzjóor na bikupa s.

bikupa

FÅRS

S. Aeun

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bikupa

bʉʃʂýʉfa, pl. -ʉ-ʻor

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bɨ̃ʃʃjóa n bɨ̃ʃʃjóor na bílœya s.

bíkupa

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bikupa I

bi̲ssfy̲va, f. -, -n, fl. -vor, -na, bikupa.

bi̲ssfy̲van va fl̲ø̲ken fr̲ø̲ ne.

Vallsjö. Fs.

bitsfy̲ba, Fårninge.

se II.

Färs hd

№ 281. I er Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bikupa II

bistyba n or na s.

1
2 den bistyban
2 1
trør ja nke dæi e
2
nån kanen

H. Areskoug 1924. № 287. bikupa

FÄRS

Kopia från institutet för språk och folkminnen, Lund

bikupa

bistöva, -n, -o

bikupa

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bikupa

bifigýva f.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bil
s.

bil pl. bila

automobil

äntan bila ela äned ...

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bil
s.

bil m. bilor

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bil

bil, -en, -or -orna

en, två bilar två
till tre bilar

K. F. 71.

Sorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bil

bil, -'en, ¨-or, ¨-orna

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bil

Å. bel, pl. ~a

M. f. 78

o. kòma e. bél vi komma

i bil

M. f. 78

--- två, tre bèla e. rå

två tre bilar i rad

M. f. 78.

Nr 6766. Lövestad, Färs hd

Hugo Ahnenkrug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bil en ~ a na bil s.

tol bila

automobil

FÄRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bil

s.

bil pl. -a

ena bila

han hade bil, men han tjörde vid i mideyakoran -

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bil
s.

bil. -en, -a, -arna

vi fa ta bil sä di.

automobil

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bila, s.

bi̲lla, -an; -or, -orna

(teelan.)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bila
vb.

(åka bil)

de va bilanes där
öpa de voro bilande där
ppe (d.: de hade åkt bil
dit upp)

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bildstöd

bildstöd

M. f. 87

Repris-ord anpassat efter målets accentförhållanden

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bilkråk

bilakrèg n.

bilskrälle, mycket dålig bil

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bill

bil, -en m.

åder- l. plogbil

bilen den- skole-

n- jären billen den

skulle i jorden (vid plöj-

ning)

n. 7/

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bil en bill s.

se hänvid!

FÅRS

№ 289.

S. Åcum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bill
s.

bil, -en. -a, -arna

bil på plog el. sidan.

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bil
s.

bil, -en

åderbråck

ör de va att tå så nära som bilen.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bill

bil, m., bilen, pl. bila, -na, bill på en plog l. eä åder.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till s.

bil, 1-an, 2-à

(Hr 1941:) bil

del av ett årder

(Pläusch 2, 5)

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bill

bil, -en

åder - l. plog bill.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

billig

bill, billat, billa

den va billat som
hôndan. det var billist
som tusan. / den va billat
pris. det var
billist pris.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bil²u bil²are billig adj.

bil²ed

l. bil²et

№ 289. FÅRS

Sovde H. Areskoug 1925. billig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

billig
a.

bìlɛ, n. bìlɛd

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

billigt
adv.

bilat

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

billigt
adv.

billit

di fek vårkalien stælen billit

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× billra

bbra - rtu, = ob.

splittra, sla° tonder

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda

bi²nza (bi¹nzor, bånt, pl. och konj. bø²nze, bø²nzed, bø²nzen, bi²nz) tr., binda.

di tåg o bånt en gås me et järnlå¹nzske.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binja, bant, bunden. v.

binda

S. Åsen. 1925.

Nr 4151 I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bɔ̄ʒ̄ɛ ; bɪ̄ʒ̄a och bɪ̄ʒ̄a, bɪ̄ʒ̄ɛr binda

bundo ; bɪ̄ndɛ

vɪ bɔ̄ʒ̄ɛ ma bɔ̄st

vɪ bɪ̄ʒ̄a lɪ̄ma ma vɪ̄ʒ̄ra

ja bɪ̄ʒ̄ɛr trɑ̄ɛkɛ

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda
v.

bèŋa

beŋa hèsta

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda;

bèŋa, -ar, bant,

bùŋad.

di jèf o bánt;

Röddinge bèŋa sæn.

1586:1 Tolånga Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda
v.

bẹ̀ja bạnt bọ̀ẓad

bẹja en lạ̀sa om spị̀sabệnad.

1947 Nr 4802. Brandstad, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda,

böja, -ar, bant

bujad v.

han bänt bön

am pinan.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part. binda

bɛ̀ya bant bɔ̀ɔ̀ed v.

pres.

bɛ̀yar dɔ̀ ha bɔ̀ɔ̀ed en hɛ̀l

vɔ̀ɔ̀

sc. bundit tåden på en hel våg.

№ 287. binda

Fremnige FÅRS

H. Arnskog 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda
v.

bi̲nja, -or, bu̲nt, bu̲nd

ū v. = förstoppa, verka förstoppande:

ǫ́l de bi̲nor, för de e bḛst.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bränna, bränor, brant, brännet

brinda

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Sv.

binda

bìnja, bant, bùnjad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bina bant bunden v.

binor de bant rull

№ 289. FÅRS binda

Sövde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda

bìga ellen bìga. -or. bant,

bòged. binda.

bìga a hòga.

pìorna mote nègga a bìga. (1927.)

dær ve bìen hade di bòged et nér.

(1930)

bomb

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda
v.

bìnja

sup. bùnjad

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda,

bönja, – or pl. bönja,

bant pl. bänz,

bänzd.

nu bönja di dem

almänt. –

Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda

vb.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

bögna pret. part. obest. pl.

kålana dr. sta. ja. bögna.

Kalvarna de stodo jin bundna.

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda
v.

inf. bẹ̀ja

bẹ̀ja stárt, so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda
sb.

bìnja

M. f. 82

fsm. † bìnja torde vara en mera
germansk form.

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda,

bèja, -or, bant,

bùnd,

di fiff o bánt,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda:

bögen, bunden; även i överförd betydelse, bunden av en sjuka eller tjänst.

ja har vad tvögen a bögen al tid.

Per Johansson.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda,

bèja, -or, bant,

bunden,

di bänt se,

Vas by.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret. binda sb.

bant

Pret. bògen

K. f. 72

nær hógen va e bògen .. Nå hunden var bunden ... Tolänge.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda

bìnja, bant, bòjad

Pres. -or

vi bant så vi bundo

så (s: vårsåd) / han

K. f. 71 / skola binja dom

/ ing 2 stalgpiltan

de skulle binda dem upp i gpiltan

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda
vb.

Pret.

bant

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

binda

Pret. part. pl.

bòzna

K. f. 71.

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

binde

vb.

bryta - rå binda

råg kärvar

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda

bìza

bòzed

bìza ä väl g. för å. bìza

1-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda
v.

bèga

bega klùda

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bända fram

bryta fram (bant, böjed)

vävnadsteem (= bända fram, så att
väven gick ner om resp. bom).

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bräda upp

breja öp, bant, bögad

bävnebteem: bräda upp tramporna.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bindande

bi²zane, n., -d, utan pl.,
bindande.

tår ja brå²nevi̇n, sa blør
ja ør̲d, o da blør de e²nta
ti nud me bi²zaned.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ binde

bind², n. -d. pl. =, - n.
band, färm till en bok.
Dousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× binde

sb.

bìnja n.

–

bokpärm

N. f. 72

den gemensamma formen torde vara

× bìnje. 1–s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bi̊ŋesà, -n, -ot̊ 2x bindesa

kvinna som binder
den huggna sädes
(jfr optå̊sa)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bindesa

sb.

bi̲ŋesa f.

kvinna som binder säd till kärvar

Mest genuin form torde vara × bi̲ŋesa. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bindning

bindningar pl.

bindningar av vävnader

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bígsbal bígsled ~ bígslen s.
bindsel

bindsel

FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bi̇ɔsal

bindsle

× bindel

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bindsel

bẽŋsel , n.

bindsle för kreatur.

1947 Vomb, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bindsel

bíjselad best. sg.

kreatürs bindsle

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bindsle
, -b.

Se Kobindsel

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281.

bing

bing, m., bingen, pl. binga,
-na, binge, 1) stor kista,
afsedd för mjöl, malt o. d.;
2) kvarnbinge, den trattlik-
nande åtverbyggnaden för
kvarnstenarne i en mjölkvarn
eller för valsarne i en potatis-
kvarn, hvari det som skall
malas upphälles. Tränninge. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binge)

byg, -en

-ö-ölbinge o. d.

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bingə,

bèŋk, - ld s.

-̀

-, - ŋn,

bokband,

dan̄ ə̀ bŋ̀d bèŋk

pu bə̀ŋ̀gŋn,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bergen — — bingel s.

binge

FÄRS

№ 289.

S. Asun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binge

bi, -en

sådesbinge

y. förr bi

1-s.

Jfr sådbinge, måldbinge

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bir

hum - solda - bir, so -
länga hum - lövda hon
sålde öl, så länge hon levde

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Björnbömgan, Björnbomsken,

pardans i 3/4 takt; melodien upp-

tecknad 1888 av Nils Andersson (Svenska

Landsmål XIV tid. 93 och Teckningen

och tonen, musikbilagan. tid. 43).

Också i Gunitz hd (P. L., nr 923)

och i Vemmenhögs hd (Malm. 410) Vomb.

och i Torna hd, P. L.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

biskop

biskåp -en -a -ana

Östraby

Nr 291 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

biskop

biskóp – en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

biskop

biskóp , -en.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

biskop,

bísköp, — bn s.

biskópen i bíj,

hön;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

biskop

biskåp , m., -en, -a, -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

biskop

biskop, m., -en, pl. -a, -na, biskop.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bi:ss

bɛ̀ɛ̀ (med överlångt ɛ̀) interj.

ett rop som erinrade om
bromsens surrande ock som
man brukade härma, då
man ville få kreatur att
besa (kesa)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bistock

bistók -en -a -ana

di fek forvéde pa di lée
bistókana (samling av bin).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
l. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bisvärm

bisvärm – en

1947 Vomb, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bisvärm

bisvärm, m., -en, pl. -a, -na, bisvärm.

Obasjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bisvärm

bisvärm

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bit

bi̲d, m., bi̲den, pl. bi̲da,
– pa, bit, stycke. Allm.

di bydzor go e̲t pa̲r bi̲da.

Rärstorp. G.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråd, -en, -a, -ana bit

en tóror bråd en tor
bit kott / ... en ledan bråd,
som va vansprázd
K. f. 71 en liten bit mark,
som var vattensjuk.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bit

dɛ ~ skola ~ jɛ́ øfzen lɛd

ɛ ~ en ~ bɔd ~ brǿ. De

skulle ge hɛ̀starne litet (ɔ: ar-

senik) i en bit brɔ̀d. / lɑ́ ~

dɔ́m fɑ́ en ~

T. J. 71. / bɔd ~ onɑ́d! Låt

dɛm fɑ̀ i en bit mat!

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bit

bi̲d . pl. ˋa

en bi̲d lòmaftsy̲d

finkántia sma bi̲da

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bit;

bid, -'en s.

-'a, -na;

han har en bid

jord;

№2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bit

bid

" skänkje en bid å kårt slav - - - "

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bidena bit s.

a. ja sider vel
nte o räknar bidana.

№ 287.

FÄRS

bit

Åved

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bif

bīd

s. 96

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bit
s.

bi̲d . -an , -a , -ana

en bi̲d spe̲gasi̲l

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bit

bit, -en, -a

vi hade en liten bit. Vi hade ett litet stycke åkerjord (betyder med det 1. let).

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

N. G. 71. Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bit p.

bǭd en ²ǭa na

ja sǐdor ²ǭnte o ²rǣknar

²bǭdana

bit
FÄRS

№ 289.

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bit;

bid, -en s.

-a, -na;

ja ska fjöva

en bid fjyd;

höv;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bit

bɪd, -ən, -ə, -ana

m.

dn spara tråd a bida

de sågade tråden i bitar

T. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bit

bit, -en, -a, -ana

han - hade - talt - en -

bit ow han hade tagit

av en bit

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bit I
s.

bid, -en, pl. -a

k. = jordbit

den biden som e där ùtan för
de e nàkeplàsen.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bit II

i bet. del, ngt avdelat :

di dèlte dan i tvæj bìda

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bìda. ´or. bẹ̀d. bi̇̀ded. bìta.

dee mọ́ren te den, som tọ́psi bẹ̀d.

↓ (en hund)

№ 1006. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bika
o.

3. pt. pret. bēd s. 96

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bita
v.

bìda, pres. bídor

so far di hén a bídor i
rökaskrúen.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bita:

bida ihå si

Vanstad.

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bita;

bida, -or, bed,

f/

beded v.

räven bidor länta

så nära så (ordspråk)

f/ beded även enl. Mauritz Persson

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bita,

bida, -ar, bed,

bedd.

Hör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

bita

bi²da (bi¹dor, bed, pl. och konj: bi²dde, bi²dded, bi²dden, bid) fr., bita.

bi¹lden bilen i sej o bi²da.

Vollsjö. Fg.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bita
v.

bìda, bed, bìdad

kògana kan bìdad – en

1954. Ö. Kämstorp. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bi²da bed bi²ded bita v.

bídor bedd

bita

FÅRS

№ 289.

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bi̲²da bi̲d bi̲²dded bita vb

bí̲dor bi̲d!

bita

№ 290.

Sofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bita
v.

bìda

bìda a slèya = slösa med Guds gåvor.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

bita

bida (bidor, bed, bedet, beden, bid) tr., bita.

missel han bidor o slanzor.

Åsum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bida bed bedad bita v.
bidor

bedad

Enligt Nils Bertil Jönsson å sup.-
formen bedad
Unt. 5/4 50
1-s.

№ 289. FÄRS

S. Asun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part.

bída bed bäbed v. bita

pres. pl bedə imp.

bíder bed!

häster bed nom.

hästana bedə nom.

bída knop = lämna sig

på knoppar o. d. (om hästar,

som gingo i skogen på bete om

vintern) bita

H. Areskoug 1924.

№ 287.

Gemensk FÄRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bita

bìdda, bed

Pres. sg. -or

Jfr hundbiten

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bitas

bis

(om hundar o. d.)

han, vrl. bís. Han

vill bitas.

T. f. 71.

Sovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bitas

bìdas

(depon.)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bi träde

bi träde, -ad

lånat

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bittida

bitra

jan van bitra öga

gemint ? eller sep-lön
för *tidliga. tilia ? J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bitvis

bi²dà·vis, n., bräck bloo
i sitt. i bi²dà·vis, bituis.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bivra

sb.

bivra, =

darra, skälva i kroppen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bivra

bivra (kvantitet ?)

förpassa sig

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjornsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bjer

bjer. -ed

ruta i trädgården, besått med vis växt.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Gjer, s.

Gjer/, -ad, -, -au

= trädgårdsland.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bjer

bjer, -ar. pl. =. -ar

trädgårdsarbete, grönsaksodling

1948 Vollsjö. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bjera

bjera (-ar, -a, -ad, -ad, bloū
i n. ,-a/ intr., bearbeta,
bereda jorden liu sådd.
di va lijasàm vi spūlr
la blō o bjera po jōrkn.
dær e lintr bjerad mijad inū.

Tränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. pact. bjuda

bø bad bødd v.

han bad af[1] me vos.

han bad nom te[2] jeles.

bø te[2] jeles.

№ 287.

bjuda

H. Areskoug 1924.

Fenning. FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bʰen

bʰna

de ble bʰna te jʰles

bjinda He

bjuden

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjuda

bō̃ jarvāl s. 96

= bjuda jarvāl

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjuda

bjuda, bjöd

bjuda på traktering; ge anbud vid auktion; förklara sig villig att betala en viss summa

Ttspns - ord

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjuda

bjùda, -or, bjød, bjòdet,

s.p. bjòden

(från resp. lånat ord, som upptagits i målet med ovanstående böjning)

--- så bjøden dèd blí'k ja.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjuda v.

böen (fra.)

'bjuden'

"å då bylly hun åsse böen..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjuda v.

böna (fra. fol.)
'bjuda'
"å böna te bord ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjuda

× bø̄;

bø̄, -r, bā, bø̄d v.

bjuda;

han bā bū̄dna te

hārana;

№2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjuda

perf. part. bå̀en

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ida Esbjornsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjùda

bjùdde, bjùd

Pres. -ar

(Repres - ord)

so - jér - ad - sz, va -
nèsta år ska - bjùda -
på sz ger det tj, vad
nästa år skall bjùda på

N. J. 25 - Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bön

tjuda adj:

han ~ ta gåles

tjuden

FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

S. Åsum

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bjuda

bø̃ ti jùles bjuda tîll

gàstabud

han va bø̃n ti jùles

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjuda hit

by té

göra en ansats. försöka

by ènte té a sla hid!

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjuda lär

by li¹ (byr, bå, byt, by)
intr., bjuda tiv, försöka.

dæ hå ²ænte bo o by li¹.
²Ingen bå li¹ o ²rø̊ra mæ.

Ågum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börjuda till

by tí

försöka

du kán by tí o kòma! (Hötande till en hund, som ville följa med sin husbonde ut på en promenad)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjuda upp

bo åp

de va tiåksed jört aw-nam
o bo åp Gälva dåtnigan ti
dåns.

Östraby.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjuden

bǫ̀na pret.
part.
pl. obest.
form.

å väl motsvarande alltså = "bedd"

+ bidtci. till bidtia.

1-s.

vi va bǫna, tu

bröllops vi var bjudna

till bröllop

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

R. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

býgz —

bjugg s.

korn, bjugg

FÄRS

№ 289.

S. Stand

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjugg
s.

bygg

korn

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 byfzbös ed

Gjuggboss s.

Kornhalm

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bjugg-bors

bygabås

kornhalm

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkråd

Kyngbröd s.

Kornbröd

FÄRS

S. Åsund

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggbröd

byggbröd s.

kornbröd

FÄRS

№ 289.

S. Asan

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjuggbröd

byggbrø n.

~ kornbröd? 1)

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

1) Denna minnes ordet som
sin barndom Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byhalm en

ljunggbalm 3.

kornhalm

FÄRS

№ 289.

S. Ásmundsson

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggmél ad byggmjöl s.

met bre e bra for
de e hälfen byg-
mél o hälfen
kornmél!
(exemplet visar, att allmogen
förlorat känslan för betydelsen
av ordet 'byg'.)

№ 287.

kornmjöl

Jämtland FÄRS H. Areskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bymél ed

bjuggmjöl

kornmjöl

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggmjöl

byggmjöl, -ad

kornmjöl

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bjäbba
v.

bjèba -ar -a -ad

om hund = gläfsa, småskälla.

han e lid bjèbed, han ska stan
a bjèba lid.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bjäbbet
adj.

bjèbad

gläfsande, snärtande (om hund)

han e lid bjèbad; han ska stau a
bjèba lid (om en hund)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjälke

bjälkja

östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjälke

bjälkja -en -a -ana

hen te den fóasta bjälkjan.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjältza n bjältza na bjällel s.

bjälke

FÄRS

№ 289.

S. Aeurv

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjälke

bjälke -en -ar -arna.

Ilstorp, Fäs hd. 1. 1. 1925.

Nr 7900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjälke,

bjälfje, -hn s.

-a, -na;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjälke,

fjälfje, – en s.

– a, – na,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Bjälke

bjälfsa pl.

--- bjälfsa på snéd

bjälkar på sned

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälke,

hjälfje, — hn s.

— a, — na,

Röddinge

1586:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjälke,

fjälkje, -n s.

-a, -na,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjälke

bjälke², m., -n, pl. -ar, -na,
bjälke.

Från Finninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjälke

bjèlkje -an -a -ana

yngre: bjèlke

formen bjèlkje anv. av m. f. 1880

bjèlkana lå a va svåkada

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjälke

bjälke, ~en, ~a, ~ar m.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjeltza n bjeltza na bjälke

bjälke

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjälke

bjältʃa, -an, -a m.

K. f. 71

m. hade -ja -na bjältʃa -gi̥lad

vi hade ji:n i:nga bjälkar i:golvet (= i:n rum med bergolv)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjälbalk

gältgalt

utom väggen utskjutande bjälkände.

Nr 4250 Fränninge, Färs h:d

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjälkhund

bjèlʧfahø -ed, n.

utom väggen utskjutande
bjälkända.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjälkhund

bjälkhund

bjälkhund

№ 290.

Löfde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjälkahuvud

bjälkahöud

(Oo'set on best. l. obest form)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjäla n bjälor ma x bjälla s.

bjälla

FÄRS

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjèla, -ar, -a, -ad. x bjälla v.

ringa med en mindre ringklocka

(t. ex. matklocka)

de får ùd å bjèla. N. J.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bjälla

bjäl²a, s. -n, pl. -lor, -na

1/ bjälla, plädklocka.

Oxen på väg för bjälorna.

2/ skälla, att hänga om halsen på lösgående, betande djur.

(Per L. Jär).

Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bjälla sb.

bjèla f.

bjällra

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bjälleko

bjälleko, f., -kowen, pl. -ffør, -na, skälleko.

Vousjö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bjälleko

bjèlekò f.

bjälko, den av korna i betesmarken som har en bjälla om halsen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bjällekrans

bjälekråns

bjällerkrans

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. g. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bjällekrans

bjälkekråns

bjälkekrans

n. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bjällekrans

bjälekråns

bjällerkrans

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
hjälekrans en

hjällerkrans s.

hjällekrans

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björk,
bork, — Ln s.
— or, — na,
dar stöu Ln
bórk,
Nässby,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björk

borgs; pl. -or

N. s. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björk,

borff, -'en s.

böffor, - na,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björk;

bork, - kn s.

- or, - na;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björk

bärrs, f. bärrsen, pl.
bärrsor, -na, björk.

Åsum, Vomb. Fs.

läs: barrs etc. 1-s.

Färs hd

281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× björke

bärfse, n. -d, utan pl.,
1/ björkved. - trå, 2/ växande björkträd l. - buskar.

Träningen.

yngre bärka (aut. 1944.)

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björkekvast

bär²fjekèst, r (m. ¹- en,
fl. - a, - na, björkekvast,
kvast af björkris.
Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bjärl

bjärl ; pl. = a

snustuggа ; pris snus som
för varje gång lägges in i
munnen

Jfr × snusbjärl

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björk
s.

ä. borff. -'en, -'or, -orna
y. björk. " " "

hùga da va björkan æ tita nä't
dídåd! Sva på fråga van N. N.
bodde.

1006 Vomb. Fäs h.d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjök;

bortz, -en s.

bortzor, -na;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börsten 1 år ra björk s.
2 börsten (om virket samt kall.)

№ 287.

Långarød 2 FÅRS björk 2

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

borg, -n, -ar, -arna

björk

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

borttben ~or na

björke s.

björk

№ 290.

Rödbinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäk;

borff, -'en s.

böffor, -na;

Språkprov se under * utspilad

(H. A.)

№ 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

borts en ~ or na tjärle s.

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bòrfgana, indigenatsnamn. x Björkarna.

(invånarna i Björka (bòrfga).

endast i best.-f.-pl.; i singularis an-
vändas särskilda beteckningar.

bòrfgana skòle mè jòra arbète.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Björke.

bɔ̀rʃe a.

dar stöur et pår
gamla bɔ̀rʃetrå.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjärke.

bärke a.

skåvld va ell

bärke,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bǭrke, -d

björke

björke (-ved, -trä)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björke

björka n. 4. för björtfe

1. Bestånd av björk, björk-
dunge.

2. Ved l. virke av björk

de hade månadsäsla
ov björka de hade lad-
gärdskvastar av björkris

Löventa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björke.
s.

börja ~~a~~.

de e ou börja.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Björke

björka n.

1. Bestånd av björk.

2. Ved l. virke av björk

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. L. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

borsta d

x björke s.

björk (kollektivt och om virket)

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bjärke,

börje, a.

Näsby,

f 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björke

björke n.

1. ved l. virke av björk
2. bestånd av björk

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

björke

Yppre björke n.

M.f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björke

björke. -hd. björke.

vädligtvis av björk.

I yngre mål björke.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

borsta

x björke s.

Jr ha planterad
~ på bäken.
sofan i a ~

björk
(koll och träslaget)

FÄRS
№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björke

björnfse, -ed

björkskog, -dunge

Östraby, Färs hd
11.11.1934.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bjöke

bötje

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× björkebränne

björkebränna n.

björkved

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× björkefett

börfjefr̀t

skämts. uttryck för nästbästa av björkris.

om du inte vörar, so får du

börfjefr̀t.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björkekulle

björkekulle pl.-a

björkbevuxen kulle.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björkekrast

björkekäst, pl. = — ÷ a

krast av björkris

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Björklund

bär-ʃpelòʒ, m. -ʃ-ka,
fl. -a. -na, björklund,
-dunge.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börtzelöv

bjöŭklöŭ s.

bjöŭklöŭ

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Björkeplanka

björkeplankor pl.

björkplankor

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Björkris

Björkris n.

Björkris

Björkris de ~ fjällna ~ de

2 ~ bägarormen ~ må.

Björkris det eldade man i

bekvgnen med.

M. S. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjörkeris

bòrtgarìs n.

(gjörkeris)

h. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björkeris

bòrtzarís n. (som ofroskap)
de ~ hade ~ bòrtzarís,
de ~ la ~ ta ~ rís. De
hade björkris, det låg
till reds (färdigt att an-
vända)
K. J. 71.
Gårde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börjarsed kjölkris s.

kan du nte lo mu
ha lid börjars te noma
lima ?

y. börkeris (1944)

№ 287. kjörkris

H. Areskoug 1924.

Jemmisl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björkespån

bärkespån, m., -en, pl. -or,
-na, björkspån. Sådan an-
vändes fördom till belysning.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björkträ

björkträd n
träd l. ved av björk

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

borstzetræ ed

björketräd

björk

№ 290.

Rödinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björketråd

björketrå̊d n.; pl. =
björketråd, björk

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björktråd

björkaträ n.

björk

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 bortsetta ed gjörleträd s.

dær sto for et ~

bjørk

FÄRS

№ 289.

L. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 björnbär

björnbär s.

björnbär

FÄRS

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gömbär

björnbär pl.

Ryss-ord.

Fr Kärntärnan

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hu. o Areskoug 1960
n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund